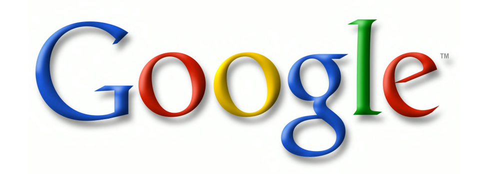

VE
RI
TAS

INVITATION

POUR ASSISTER

À LA

PROMOTION DES DOCTEURS EN PHILOSOPHIE

DANS LA CATHÉDRALE D'UPPSALA

LE 24 MAI 1907

PUBLIÉE PAR LE PROMOTEUR

TYCHO TULLBERG
DOCTEUR EN PHILOSOPHIE, PROFESSEUR DE ZOOLOGIE

Z-U

INBJUDNING

TILL

FILOSOFIE DOKTORS PROMOTIONEN

I UPPSALA DOMKYRKA

DEN 24 MAJ 1907

UTFÄRDAD AF PROMOTOR

TYCHO TULLBERG

FILOSOFIE DOKTOR, PROFESSOR I ZOOLOGI

BIFOGAD SKRIFT:

LINNÆI METHODUS AVIUM SVETICARUM

AF

EINAR LÖNNBERG

UPPSALA 1907

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.

CAROLI LINNÆI

MED., BOTAN. & ZOOLOG. CULT.

METHODUS AVIUM SVETICARUM

UTGIFVEN

AF

EINAR LÖNNBERG

UPPSALA 1907
ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.

När de båda unga studenterna ARTEDI och LINNÉ, sjudande af forskningsnit, andligen brottades med hvarandra och i all vänskap kämpade om herraväldet på zoologiens olika områden, utföll detta så, att bland annat fåglarna tillföllo den senare. Det var sålunda redan tidigt, som LINNÉ med lifligt intresse omfattade denna djurgrupp. Söker man efter särskilda anledningar härtill, så torde tvenne sådana kunna framhållas. Linnés för naturens skönhet känsliga sinne tilltalades säkerligen i hög grad af fåglarnas sång, vackra färger och eleganta flykt. Flerestädes i Linnés resebeskrifningar finna vi honom med förtjusning omnämna lärkans drillar och trastens sång från granskogens toppar. Samma uppskattning af fåglarnas egenskaper kommer till synes i de ord, hvarmed han i *Systema naturæ* inleder definitionen af klassen *Aves*, nämligen *Aereæ vocales Volucres pulcherrimæ* . . . Där omnämnas ju med lika många ord flykten, sången och färgprakten. Däremot intresserade sig Linné i vida mindre grad för *Amphibia* och *Pisces*. Han afstod dem åt sin vän och studiekamrat ARTEDI och äfven vid deras behandling i *Systema naturæ* framlyser en viss motvilja mot dessa från skönhetssynpunkt mindre tilltalande djur. Kapitlet om *Amphibia* börjar nämligen med orden: *Pessima, tetra, nuda, frigida æstuantium Animalia* . . ., och det om fiskarna *Aquei Elementi muti surdique Volucres* . . . Det andra och mera direkta skälet, hvarför Linné med ifver slog sig på studiet af fåglarna, var utan tvifvel det, att hans faderlige vän och gynnare OLOF RUDBECK d. y. själf sysslade med fåglar. Första terminen, som Linné studerade vid Uppsala universitet (höstterminen 1728), föreläste just RUDBECK om Sveriges fåglar. Såsom undervisningsmaterial begagnade han sig därvid af för den tiden synnerligen väl af honom själf målade planscher.[1] Linné blef mycket förtjust i dessa planscher och gaf flera gånger uttryck häråt. Så t. ex. skrifver han en gång om RUDBECKS »Swänska foglar, som han lifligen hade afritade, att det war undranswärdt, med

[1] Originalplanscherna finnas ännu till större delen i behåll i det DE GEER'ska biblioteket på Leufsta bruk och ett något mindre antal af RUDBECK själf kopierade i Uppsala universitets bibliotek.

sine egne coleurer», och en annan gång i bref till en vän om dessa »Aves Suecanas, hwilka han [RUDBECK] så nätt och wäl med sina egna couleurer afritat, att det syns ej wara menskligit werk».[1] Första terminen behandlades på dessa föreläsningar visserligen blott hönsfåglarna och några smärre vadare, och följande vårtermin blef det blott tvenne föreläsningar om roffåglar.[1] Men snart fick Linné ett ännu gynnsammare tillfälle än under de få och korta föreläsningstimmarna att studera detta Rudbecks verk, som han så varmt beundrade. Han blef nämligen på våren 1730 af Rudbeck anmodad att öfvertaga dennes demonstrationer af växter i botaniska trädgården och tillika flytta hem till honom som informator för hans söner. Härigenom fick Linné ej blott tillgång till Rudbecks bibliotek, utan det blef honom ock möjliggjordt att till sitt fulla lystmäte studera fågelplanscherna. Linné var ej heller den, som lät ett sådant präktigt tillfälle gå sig obegagnadt ur händerna. Tvärtom studerade han flitigt såväl dessa planscher som annan ornithologisk litteratur. Den Rudbeckska planschserien var ock synnerligen viktig för vidgandet af Linnés kunskap om Sveriges fåglar. Ja, i den innehöllos bilder af arter, som Linné aldrig lärde känna på annat sätt, såsom t. ex. *Strix tota flammea*, som egentligen var jordugglan, ehuru Linné sedan på grund af förväxling gaf namnet *flammea* åt tornugglan. I flera fall äro alltså de Rudbeckska planscherna än i dag typexemplar för vissa fågelarter.

Men Linné nöjde sig ej med att blott studera, han var en produktiv natur, som ville göra sin lärdom fruktbringande, och detta gjorde, att han snart tog sig för att utarbeta en sammanställning af sitt ornithologiska vetande. Trots trägna andra studier, särskildt i botanik, och trots all offentlig och enskild undervisningskyldighet hade han redan på nyåret 1731 ett litet ornithologiskt manuskript färdigt. Detta är på titelbladet dateradt den 1 januari 1731, och dess titel är *Methodus avium Sveticarum autore Carolo Linnæo.*

Det torde vara detta manuskript, som af LINNÉ åsyftades under namn af *Aves Succiæ*, då han i bref af den 1 okt. 1733 till »Presidenten och Landshöfdingen i Umeå Baron GYLLENGRIIP» uppräknade de »Arbeten i Manuscript», som voro af honom »propria Minerva elaborerade». Linné tillägger upplysningsvis i samma bref härom att i sagda manuskript »Öfver 300 Species beskrifvas af Foglar i Sverige observerade, och man läres att känna dem vid första påseendet».[2] »300» torde vara skriffel för »200». Emellertid framgår af ofvan anförda yttrande, att Linné själf

[1] Enl. TH. M. FRIES: *Linné*, Stockholm 1903, p. 45.
[2] Enl *Egenhändiga anteckningar af Carl Linnæus om sig sielf,* utgifna af ADAM AFZELIUS, Stockholm 1823, p. 172.

var ganska belåten med sitt verk. Det oaktadt blef det ej tryckt[1], hvarken under Linnés lifstid ej heller senare, utan har förblifvit otryckt till dessa dagar, då det ansetts lämpligt att publicera det såsom ett den store mannens förstlingsarbete inom zoologien. I stället för att publicera det torde Linné användt manuskriptet i fråga såsom ett slags ornithologisk anteckningsbok, som följde med honom på hans resor, och i hvilken nya rön infördes. Manuskriptet består nämligen af en liten bok i fickformat ej fullt 16 cm. lång och ungefär 10 cm. bred. Den är inbunden i pärmar af styft grönt, fasoneradt papper med röda, mörkvioletta och gula rosor, men är ganska nött och har tydligen varit i träget bruk. Ursprungligen torde boken utgjorts af omkring 37 blad, men sedan har mellan dessa en hel del nya blad, delvis af olika papper, infogats för att gifva plats åt nya anteckningar. Stommen, så att säga, är alltså från 1731, och därefter ha sidoanteckningarna tillkommit undan för undan. Här och där träffas ock hänvisningar till resebeskrifningarna. På detta sätt blir också manuskriptet från historisk synpunkt intressantare, emedan det ger uttryck åt, huru Linné så småningom ökade sitt kunskapsförråd om fåglarna, och visar, att han städse önskade göra detta, ehuru så många andra saker och frågor absorberade hans tid.

I det följande är detta Linnéanska manuskript återgifvet på sådant sätt, att ursprungliga anteckningarna från 1731 äro tryckta med större stil. De senare tillkomna ha, så vidt möjligt varit, inpassats närmast efter den art, till hvilken de hänföra sig, samt där tryckts med finare stil. Några lösa och spridda anteckningar, som ej direkt hänföra sig till någon viss plats, ha inordnats som noter under texten. Randanteckningar, som hänvisa till Linnés beskrifningar, ha fått kvarstå oförändrade, där de af honom inskrifvits. För att bära så litet hand som möjligt på den ursprungliga texten ha i regel inga ändringar företagits, och äfven skrif- och staf-fel ha delvis fått kvarstå.

[1] Ett kort referat af M. B. Swederus har dock tryckts i en publikation med titel: "Festen till Carl von Linnés minne i Upsala den 10 Januari 1878."

METHODUS AVIUM SVETICARUM

AUTORE

CAROLO LINNÆO

CAROLI LINNÆI

MED., BOTAN. & ZOOLOG. CULT.

METHODUS AVIUM SVETICARUM

SIVE

ENUMERATIO AVIUM FERE OMNIUM QVÆ IN TOTA SVECIA REPERIUNTUR, SECUNDUM NOVAM ET NATURALEM A ROSTRO DESUMTAM METHODUM IN CLASSES DISTRIBUTA; ITA UT CUILIBET GENERI PROPRIUS CHARACTER, UNICUIQUE SPECIEI VERA DIFFERENTIA ADSIGNATA REPERITUR.

Corollaria de Avibus universalia.

Dentibus omnes aves carent dentibus sc: a maxilla distinctis.
Auriculis extantibus omnes aves destituuntur.
Corpus callosum, fornix et corpora striata in omnibus avibus desunt.
Vesica urinaria in omnibus avibus abest. Renes tamen et ureteres omnes obtinent.
Epiglottide destituuntur omnes aves. Hinc ad vocem modulandam non necessarius.
Furculam pro claviculis omnes obtinent aves.
Pedibus binis omnes aves instruuntur. De Manucodiata et hir: apode idem valet.
Alæ duæ in omnibus avibus adsunt. Casuarius saltem rudimenta illarum præbet.

Uropygio donantur omnes aves. Etiam qvæ cauda carent. Sub uropygio sitae sunt 2 glandulae, circa foramen succrescit penicillus pennarum. Avis rostro premit glandulas et liqvore expresso inungit pennas ut firmius cohæreant.
Orificium uteri subjacet ani in omnibus avibus. Contrarium in qvadrupedibus.
Appendix in exteriore alæ parte in omnibus adest. Appendix iste vocatur Ala notha.

Particularia.

Qvæ Tibias longas obtinent, habent etiam longum collum. sed non v. v. Alias cibum capere non possent.
Qvibus cauda brevis, comuniter tibiæ longæ. Qvia in itinere vicem caudæ suppleant.
Maxilla superior movetur in solo Psittaco. In animalibus in solo *crocodylo*, in Piscibus in solo *Acu* 1 Gesn. Rond.
Lingva caret onocrotalus et Casuarius.
Intestino coeco carent Pici. Inter qvadrupedia a. mustelinum genus.
Non omne volans avis est. Hinc nec
vespertilio qvæ pedibus anterioribus volat.
sciurus volans cute laxa hypochondr: s:aut et post pedibus cutis.
Lacerta volans cute dependente inter aut et post pedes.
cobra de capello naribus. nec *Pisces* pinnis.

Index Autorum in hocce opusculo citatorum.

ALD[ROVANDI] ULYSS., Ornithologia Francf. 1610 fol. tom. 3.

GESN: CONRAD GESNERI Historiæ animalium libri 3. q est de avium natura. franck 1580 fol. lat: pag: 806 c. fig: ligneis 235.

JONST: JOHANNES JONSTONI Historiæ naturalis de Avibus libri VI. Francf: ad moen: 1650. fol: lat: pag. 227 PPT indicem. Tab: aen: 62.

LONIC:

SC[H]EFF: JOH: SC[H]EFFERI Lapponia Francf: 1674. 4to lat. pag: 371. fig. paucæ. Cap. XXX de avibus intra.

WILL: FRANCISC: WILLUGHBEJI Ornithologia reformata a J. Rajo Lond. 1676 fol. lat: pag. 307. Tab: æn: 77. fig: 354. opus posthumum, obiit 37 anno a febre catharali Pleuritidem succedente.

WORM.

VALENT: Museum museorum MICH. BERNH. VALENTINI Tom: 2 Franf: 1714. fol: germ: edit: alt:

RS. JOHAN: RAJI Synopsis methodica avium Lond. 1713. lat: p: 198 Tab. 2. fig. 24.

RUDBf. OLAI RUDBECKII filii.

Mus: Dan: OLIGERI JACOBÆI Museum Regium Friderici 4[ti] Haffniæ asservatum editio 2da a Joh: Lauerentzen. Haffniæ. folio. lat.

Anonymus. Zeit-vertreib: die Vögel. Novisuberg. 8:vo. 1716.

Anonymus idem. Land-lust & Abrichtung der Vögel. Francf: 1720. 8°. germ. hic optime de captura avium scripsit.

Comes Marsilii.

Danubius Pannonico-Mysicus. tomus V:tus. Amstel. 1724. fol. reg:

ANON: Angl.

Description of three hundred animals viz. Beasts, Birds, fishes, Serpents and insects.

Lond. 1730. 8:vo c:fig. p. 212. anglia.

BELLONIUS. Petr. Portraits d. herbes, oyseaux, serpens. Paris 1618 4:to. Icones avium &C: Paris 1557. 4.

gallice. p. 121. icones unicas in pagina cum icone *coloris.*

MERRETT. Christoph. Pinax rerum naturalium Britannicarum continens vegetatio, animalia et fossilia. Lond. 1667. 8:vo. veget. pag. 1—165: qvadrup. 166—169. aves. 170—184. Pisces. 184—191. Ins. 191—207. Lapid. 208—223 finis.

Turnerus.

CLASSIS I.

Sect. I. *Rostrum cera instruitur.*
Digitus posticus unicus.

gen. 1. AQVILA *est avis macroptera.*
Rostr. statim a radice adunco.

vide It. öland. 26. It. Dal. 167, 171.

Rostri maxilla inferior eminentiam angularem emit[t]it, qvæ recipitur a sinu maxillæ superioris. Lingva teres, integra, sagittata.

Örn. 1[a]. Aqvila pedibus hirsutis. Aqvila germana Gesn: 168. Aqvila gesneri et Chrysaetos Aqvila JONST. Tab. 1. Chrysaetos WILL. 27. Tab. 1. Rs 6. § 1. ALD.

It. Dal. 50.

1. *rostr.* breve, apice adunco nigro, acuto longiori inferiori. *cera* lutea, *nares* in cera transversales, inter oculos et *rostrum* infra ceram, myxtax setacea.

Corpus totum testaceum, anterius magis ruffescit, posterius vero magis nigrescit. cauda ruffa maculis rarissimis sparsis albis. pedis digiti lutei, ungvibus longitudine digitorum, tibiæ plumis tectæ totaliter.

[gen.] 2. VULTUR *rostrum rectum apice unciato, gula pennis nuda, crinibus ta[n]t[u]m instructa.*
Hujus speciem nullam fovet Svecia nostra.

[gen.] 3. CYANOPUS *macroptera, rostri maxilla superior eminentiam angularem emittit. Digitus anticorum extimus retrorsum versatilis, cauda integra.*

Ifåfot. 2[a]. Cyanopus. Falco cui pedes coerulei, cyanopoda dixeris Gesn. 74. Balbusardus WILL. 37. T. VI. Balbusardus anglorum Rs 16. § 3. Falco cyanopus RUDBf. Haliætus ALD. lib. 2. c. 3 et Morphnos ibd. c. 7.

2. ova 4 magna alba elliptica. *Will.* humi inter arundines nidificat. pisces edit.

[gen.] 4. TINNUNCULUS. *Macroptera rostri maxilla superior eminentiam angularem, qvæ ab inferiori recipitur, emit[t]it Lingva bifida.*

Kyrkio-falk. 3[a]. *Tinnunculus mas* dorso ciner[e]o. Tinnunculus accipiter GESN. 54.

— *femina* dorso rufescente. Tinnunculus seu cenchris WILL. 50. T. V. Rs. 16. § 16. Ald.

3. Cauda longissima nigrofusca, Zonis atris cincta, *rostrum* cultratum, breve, acutum, incurvum, ad latus angulis obtusis extra inferiorem, *inferior* maxilla brevis obtusa, marginibus inflexis.

Caput supra sordidofuscum, albis pen[n]arum basibus interlucentibus. alarum tectrices fuscae apicibus sordidis.

Pectus pennis albidis, rachibus nigris, zonis 3 a 4 transversis ut et pectus et pedes.

Nares ovatæ ad qvod vibrissæ *pedes* longi, nudi, ungves nigri rostri longitudine, angustiores, semi-arcuati.

3. *Femina* ad oculos flava, *mas* autem non item.

Ova 4na albida maculis rubentibus creberrimis.

[gen.] 5. BUTEO *macroptera. processus maxillaris nullus*

Slaghök. 4[a]. Buteo pedibus nudis, cera lutea. Buteo GESN: 46. Buteo vulgaris WILL. 38 T: VI. Buteo vulgaris sive triorches Rs: 16. §. 1.

4. Ova alba, paucis maculis majusculis subruffis varia WILL.

5. Buteo pedibus nudis, cera nigra. Buteo apivorus seu vespivorus WILL. 39. T: III. Rs. 16. §. 2.

5. Rostrum breviss: nigrum, cera flava. caput, collum et totum corpus subtus sordide albicant, maculis nigris demissis. Dorsum et alæ testaceo nigræ, alæ maculis in medio albicantibus. *femora* testaceo ruffa, lineolis longitudinalibus nigris picta. tibiæ carneæ ad medium vestiti. cauda longissima Zonis sordidis et testaceis alternatis, æqvali spatio, lineola undulata distinctis.

Ova cinerea maculis obscuris WILL.

Hönstiuf. 6. Buteo pedibus tectis. Buteo æruginosus cruribus plumosis RUDBf: Milvus æruginosus WILL. 42. T: VII. Rs. 17. §. 4. ALD: an Circus BELLON.?

6. Rostr: breviss: nigro coeruleo pallidum. color corporis testaceus maculis capitis colli et pectoris demissis nigris, tectrices alarum ferruginei. *femora* testacea maculis nigris irregularibus. tibiæ tectæ maculis longitudin. digiti carnei, remiges nigri. *cauda* testacea.

[gen.] 6. MILVUS *macroptera, cauda forcipata.* ALD. 368. t. 1.

Glada. 7. Milvus Rs: 17. §. 6: WILL. 4 Milvus vulgaris cauda forcipata WILL: 41. T: VI. Milvus ALD.

7. Rostr: aqvilæ, apice nigro, cera lutea. tota ruffescit maculis in capite et collo albicantibus, dorso nigricantibus longitudinalibus. remiges nigræ. femora ruffa. cauda longissima bifida ruffa. tibiæ nudæ.

[gen.] 7. FALCO. *macroptera. maculæ pennarum longitudinales.*

8[a]. Falco pedibus coeruleis. Lanarius GESN: 76. sine fig: Lanarius gallicus ALD: Lanarius cujus mas Tertiarius dicitur WILL. 48. RS. 15. §. 13.
Probe distingvi debet a Lanario italico.

8. *Rostr:* coerulescit, caput et totum corpus subtus cinereo album, maculis nigris demissis. dorsum et alæ ferrugineæ ferreæ: cauda longissima maculis oppositis albidis: tibiæ ultra medium vestitæ. pedes coerulei, *rostri* maxilla superior sinu acuto in medio margine insculpta et mox anterius processum acutum emittens.

9[b]. Falco albo-cinereus viridis et pedibus luteis RUDBf. non descriptus.

9. WILL: 51. Rs. 12. Dorsum nigro cinereum, venter candide cinereus maculis transversis. pedes lutei. magnitudo galli gallinacei.

10. Falconis forte Species. Lithofalco et dendrofalco Rs: 14. §. 8. Dendrofalcus GESN: 75. Lithofalco et dendrofalco seu Falcones Lapidarius et arboreus. WILL: 47. Uti detta specie hafwer jag hoos Autores eij funit någon klarhet. Hela detta genus är af Autores confust tracterat, ty kan jag här eij sluta något wist. **Bomfalk.**

It. Dal. 100.

10. *Dendrofalco.* niger, collo brunno, venter *pictus brunno, nigromaculatus.*
Falco verus cinereus maculis fuscis. cauda cinerea 4 fasciis fuscis. Inest cera, et pedes flavi. magnitudo Gallinæ.

[gen.] 8. PYGARGUS, *brachyptera maxilla inferior superiori dimidio brevior, Digitus posticus maximus.*

11. Pygargus Rs. 7. §. 5. BELL. 15. Pygargus seu Albicilla, qvibusdam Hinnularia WILL: 31. Pygargus GESN. 205. **Hafsörn.**

11. Rostrum luteum, maxilla infer: obtusa, superior longior, adunca, acuta, margine leviter obtuse sinuata. *color* corporis testaceus, pennæ capitis et colli acuti. pennarum margo albicat s: dilucescit, venter brunnus, caudae rectrices albi, rectrices enim albi, sed apicibus ferrugineis. alarum remiges nigræ. magnitudo anseris. *cera* rostri lutea. nares transversales. tibiæ seminudæ, luteæ, magnitudo anseris.

[gen.] 9. NISUS *brachyptera, maxilla superior processibus angularibus instruitur. Lingva emerginata.*

12. Nisus mas. Falco — fringillarius mas RUDBf: Accipiter fringillarius seu recentiorum nisus et Sparverius Rs: 18. §. 2. WILL. 51. tab. 5. Accipiter fringillarius ALD. 1. BELL. 19. b. Falco fringillarius GESN: 51. sine fig.

12. *Mas* pedes dilute flavi.

— femina. Falco — fringillarius femina RUDBf. Muschetus ALD. Accipiter minor mas qvam vulgo Nisum vel sparverium appellant. GESN: 52.

12. *Femina* pedes sordide flavi.

Sect. II. *Rostrum cera ornatur.*
Digitus posticus geminus.

[gen.] PSITTACUS *digiti duo antici.*

Sect. III. *Rostrum cera caret.*
Digitus extimus retrorsum versatilis.

[gen.] 1. BUBO *caput pennis surrectis aurium instar positis deformatur. Lingva emarginata, supra echinata.*

Kyrkiouf. 13 Bubo magnitudine anseris. Bubo primus. WILL: 63 §. 12. Bubo 1. GESN: 234 ALD. Jacurula MARCG. Bubo. BELL. 25. a.

13. Magnitudo anseris fere. *rostr:* nigr: mystax loco ceræ, corpus testaceo ruffum, lineolis undulatis nigris et majoribus demissis nigris pictum. aures nigri. *venter* maculis rarioribus demissis. tibiæ et pedes crasso vellere leporis instar vestiti. cauda alis longior Zonis sordidis. alæ maculis nigris sparsis. pedes maculis carent.

14. Bubo scandianus RUDBf: Pedes albi et crines loco plumarum longissimi.

14. Magnitudo meleagris, albus maculis nigris.

Hornugla. 15. Bubo Sex pennis aurem fingentibus. Otus sive Noctua aurita WILL. 64. XII. Rs: 25. §. 2. Asio otus BELL. 25. b.

[gen.] 2. NOCTUA *pennis aures effomantibus caret. Lingva emarginata enim hic est.*

It. ol. 103.

16[a]. **Noctua ferruginea penna una vel altera alarum vestitrice, alba. Strix Ald. 1. 561. descr: et 563 fig: Will: 65. XIV. Rs: 25. §. 2.**

17[b]. **Noctua flammea. Strix tota flammea. Rudbf: non descript:**

18[c]. **Noctua ruffo-fusca magnitudine Merulæ. Noctua Gesn: 620 Ald: Noctua minor Will: 69. N: minima Will: XIII. Rs. 26 §. 6. alarum tectrices infra seu subtus albæ.**

18. Magnitudo merulæ, tota superiore parte fusco-cinerea, punctis albicantibus: in cauda 4 lineæ transversæ albæ et in alis puncta albida per 5 à 6 lineis trans[vers]is digesta.
Parte inferiore tota albicans cum maculis longitudinalibus fuscis. alæ subtus maculis in 5 ordines dispositis albis, qvarum extimæ minores. tempora alba macula. pedes albidi subtus lutei, ungves nigri. rostrum luteum vibrissis nigris. caput punctis albis.

19[d]. **Noctua major oculorum iridibus croceis Rudbf: non descripta. magnitudo Cuculi.**

20[e]. **Noctua major oculorum iridibus pallide luteis Rudbf: non descripta. Antecedenti similis, sed paulo major.**

20. Magnitudo corvi, supra tota sordido cinerea maculis pisiformibus albidis.
Facies tota utrinque a naso annulo sordido nigricante cingitur, intra qvos circulos facies fusco albicat, infra albida. sordido fusca inqvinata, iris pallide lutea, *ungves* nigri acuti: rostrum albidum.

21. **Noctua cinerea. Ulula Gesn: 773. Ulula Aldrovandi, an forte strix cinerea nostris? Will: 68. XIII. Ulula latinis Rs. 26. §. 4.**

21. Oculorum iridibus atris ab omnibus consortibus differt.

22. **Noctua scandiana maxima ex albo et cinereo variegata. Rudbf: non descripta.**

22. Gallina duplo major. albo-cinerea maculis transversis fuscis. Tota fere nivea. pectus et venter maculis undulatis transversalibus fuscis. Dorsum album maculis anomalis cinereis. ut et tectrices alarum. Alarum remiges expansæ niveæ secundum longitudinem alarum macularum 2^{orum} ordinum cinerearum subrotundarum parvarum. non 3^{ia} macularum ordo accedat. caput fere album ut et cauda, et nigris paucis punctis aut maculis aspersa.

Noctua Dorso fusco, ventre cinereo undulato, aurium collari gemino nigro.

Rostr: aduncum, maxilla superior dorso pallido lateribus nigricantibus.
Vibrissæ rachi nigro, filamentis albis.
Caput cinereum punctis s: undulis conglobatis tegitur. *tempora* cinereoalba, *canthus* oculi uterque nigri. *aurium* e regione macula nigra oblonga descendit ad maxillam inferiorem usque, sensim tamen angustatam, qvam macula oblonga cinerea undulis raris nigris, deinde alia nigra primæ exacte simili, qvæ basi cum eadem coit.

Mentum macula parva nigra tegitur.
Subtus tota cinereo-alba, lineis transversis leviter undulatis fuscis, ita ut singula penna, q̂ satis laxa est 5 à 6 zonis fuscis.
Dorsum fuscum maculis albis majusculis aspersum. alae fuscæ maculis raris albis, ita ut remiges fuscæ a lateribus maculis subrotundis albis notantur.
Cauda. semipedalis fere, angusta, 9 à 12 zonis angustis zonita, alias fusca.
Tibiæ plumosæ cinereæ, lineolis pallidis tectæ. *ungves* acutissimi, pallido enigricantes.
Magnitudo corvi l. parvæ gallinæ.

CLASS: II.

[gen.] 1. CORVUS. *rostri maxilla superior convexa, dorso cultrato. lingva bifida. cauda integra.*

23[a]. Corvus niger major. Corvus GESN: 394 WILL: 82. XVIII. Rs. 39. §. 1. JONST. 38 Tab. XVI. in Laponia rariss: **Korp.**

It. Dal. 65.

24[b]. Corvus niger minor. Cornix WILL. 83. Rs: 39. §. 2. Cornix nigra WILL: XVIII. in Scania copiisse. **Roker.**

It. ol. 86. 19. 101.

25[c]. Corvus cinereus vertice gula et alis nigris. Cornix cinerea frugilega WILL: 84. LXXVII. Rs. 39. § 4. Cornix cinerea WILL: XVIII. m. **Kråka.**

— variat. rarissime colore albo, qvalem vidit: Nobiliss: RUDBf: pedibus et rostro exceptis fuscis.

26[d]. Corvus cinereus vertice et alis nigris. Cornix frugivora et frugilega WILL: 84. Cornix frugilega WILL. XVIII. Rs. 39. §.3.

27. Corvus coeruleo niger, occipite pectore et ventre cinereus. Monedula non Lupus WILL: 85. XIX. Rs: 40 §. 5. ALD. **Kaja.**

[gen.] 2. GLANDARIA. *Rost: cultratum. ling[v]a sagittata, emarginata, vibrissæ ad nares. cauda integra.* remig: alarum 18, *qvarum 1 dimidia secunda, secunda 3^ia brevior.*

28[a]. Glandaria capite maculato. Pica glandaria vel garrulus avis GESN: 700. Pica glandaria WILL: 88. XIX. Rs. 41. §. 2. **Skrika.**

29[b]. Glandaria ruffo-fusca maculis albis triangularibus. Caryocatactes GESN: 245. WILL: 90. XX. Rs: 42 §. 5. TURN:

[gen.] 3. CORACIAS. *rostrum rectum,* obtuse acutum. maxilla sup. longior, convexa cultrata, nares setis, tectæ, rotundæ. *pennæ in cauda mediæ longissimæ, hinc inde sensim breviores.* ungvis digiti postici maximus.

Skata. 30. Coracias ex albo et nigro variegata. Pica varia seu caudata. WILL. 87. XIX Rs: 41. §. 1. Pica GESN: 695 LONICER: 343. a. JONST: 44. XVII. in Lapcnia non data. Coracia tota nivea. Pica alba RUDBf. varietas antecedentis rarissima. rost. convex., rectiusculum, cultrat, apice angusto deorsum flexo, maxilla inferior brevior, velut abscissa, concava, longa, apice lacero, membranacea.

[gen.] 4. MONEDULA. *Rostrum rectum. Verrucæ seu tubercula nuda ad oculos. Pennæ exteriores caudæ reliqvis longiores,* ungves parvi compressi, acuti, medius altero latere sc. interiori, margine auctus.

Spansk-kråka. 31. Monedula. Cornix coerulea GESN: 85 WILL: 85. Pica marina Rs: 41. §. 3. cum hoc eandem esse putat RAJUS Garrulum argentoratensem WILL: XX. Garrulus Argentoratensis probe distingvendus erit a Garrulo Bohemico.

31. Colore elegantissimus est Basis alarum coerulea discus viridis, apices nigricantes. dorso ruffo sangvineum, cauda viridis.

[gen.] 5. UPUPA *digitus exterior et medius concreti sine membrana. rectrices alarum 16. et caudæ 10. caput crista, dupplici pennarum ordine instructa, ornatum.*

Härfogel. 32. Upupa WILL: 100: XXIV. Rs: 48. §. 6. GESN: 776. JONST. tab. 42 et XXVII, Epops, Upupa BELLON. 72 a. *Upupa* Charlet. 92 t. 93 ópt.

Brachypteræ

Paradisea. cauda integra. 2 pennis longissimis nudiusculis reflexis. pennæ pectoris longissimæ, caudam mentientes rectricibus longiores. Manucodiata rex. Marcgr. Rs. 21. § 6. WILL. 57.

CLASS: III.

Sect: I. *Rostrum rectum.*

[gen.] 1. SCOLOPAX. *rostrum digitis longius, cujus maxilla superior productior inferiori, apice depresso. Femora seminuda. Digiti soluti postico minimo.*

It. Dal. 150.

I. Rostrum digitis dupplo longius.

33[a]. Scolopax dorso fusco cum lineis transversalibus candidis, ventre albo. Gallina minor WILL: 214 LIII. RS: 105. §. 2. Gallinago seu rusticola minor GESN: 503.

ALDR.

1734 $\frac{IV}{27}$. lingva subulata mollis, *mas. Scolopax parva*, ventre albo, *cauda* nigro et ferrugineo maculata. collum et caput testaceum maculis fuscis aspersum. caput pallidius testaceum picturis fuscis longitudinalibus 4, qvarum 2 per oculos, 2 intra supra caput percurrunt. qvod remiges ordinis interioris apicibus albentes velut linea alba transversalis latus percurrere conspicitur sternum et venter albus, alæ nigro cinereæ pictum pennis nigricantibus margine exteriori longitudinaliter pallide testaceis, disco maculato. cauda brevis 12 à 14 pennis, extrorsum rotundata, interius nigra, magis exterius testacea variegata, apice albido, femora seminuda, tetradact[yl]is pedibus cauda. duplo longiores, postico unico articulo minimus. digitus medius. tibiam longitudine æqviparatur. rostr. pallidum exterius artum, longissimum, di[gi]tum max: bis longitudine sup[e]rat, lateribus sulcatis, exterius velut ga[n]grenosus inæqvalis, supra sulcatus, maxilla superior longior, recta.

34[b]. Scolopax aqvatica fusca ventre albo major. RUDBf: non descripta.

35[c]. Scolopax dorso incano, ventre albo, cauda undis albis et fuscis varia, Pluvialis major WILL: 220. RS: 106 §. 8. Glottis

seu pluvialis major WILL: LV. Limosa venetorum. GESN: Glottis GESN:

ALDR.
Tolk. it. öl. 300 it. Dal. 40.

[gen.] 2. TRINGA. *Rostrum æqvale, compressum, digitis longitudine analogum, maxilla superior longior inferiori. femora seminuda. digiti liberi, postico minimo* extimus medio membrana ad primum articulum connexus.

Tringa — — — — — — — — — —
Gallina aqvatica minima pedibus nigricantibus RUD. Rostrum digitis paullo longius, digitus posticus minimis. Dorsum fusco-cinereum, pectus dilutus maculatum. Magnitudo parvæ columbæ.

Horsgiök. 36[a]. Tringa maculis in pectore transversalibus. Tringa ALDR. 3. 481: Gallinula Rhodophus s. Phænicorus ALD. 3. 461. Ochrophus media GESNERI. ibd. WILL: 222. LV. Rs: 108 §. 7. Gallinaceis vel Gallinulæ genus nomine ignoto, qvod nomine ignoto Samethumble nomino GESN: 517. in Sterngall. BALTNER:

36. Tringa — — — — — — — — — —
Tringa ALD 481. Ochrophus media GESN. 511 et 508. WILL. 222. Pedes nigri, venter albus. supra nigro—fusca ad brunnum accedens, alæ subtus nigræ lineis albis undulatis pictæ, cauda maculis transversalibus ornatis. collum maculatum.

NB. rostrum et pedes nigrescunt. venter albus. gula albicat pectus albo cinereo maculatum. dorsum a capite ad coccyg. nigro fuscum, punctis albis. deinde ad caudam albus, cauda alba Zonis nigris: alæ dorso similis vix maculatæ subtus dilutiores, leviter maculati, sub cauda alba. *vidi.*

Tringa — — — — — — — — — —
Gallinula aqvatica minor, pedibus sordide viridibus RUDB. Dorsum nigrum punctis albidis notatum, venter fere albus, pectus maculatum.

Beccasine. 37[b]. Tringa maculis in pectore longitudinalibus. Tringa minor WILL. 223. LV. Rs: 108. §. 6. Motacilla cujus iconem Kentmannus, descriptionem Fabricius ex Misnia ad me dedere. GESN: 617. fig. mal: descriptio imperfecta. Gallinula hypoleucos Gesneri ALDR. 3. 469.

37. Dorso nigro viridi fusco, Infra alba pectore obscuriore, alæ nigræ apicibus albis, cauda apice albo.

38[c]. Tringa rostro ad basin ruffescente *mas* pennis colli reliqvis productioribus. Avis pugnax WILL 224. LVI. Rs: 107. §. 3. Avis pugnax JONST: p: 152. Tab. 51 et 52 fig: variæ. MARS. 52. t. 24. **Brushane**

38. hinc spectat Avis pugnax sexta ALD: 419. Rostr: carneum. caput sordidum, veluti auribus. collare inflato albicante. infra hoc et pectus minus inflatum fuscum. alæ cinereo-fuscæ, exterius nigriores. subtus dilute cinereus. femora seminuda et sangvinea.

It. Dal. 69. Aldr. 3. 413.

Remiges fuscæ, rectrices fuscæ, quibus 5[tis] utrinque (minerato a latere versus centrum) fusco, nigro alboque variegatus in mare.

XX NB in facie papillæ infinitæ parvæ carneæ; Pennæ colli longæ albæ. Pedes rubri cum postico.

— — rostro ad basin rufescente *femina* pennis colli (: reliqvis aeqvalibus) Avis pugnax JONST. Tab. 51. fig: ultima.

Tringa — — — — — — —

Gallinula aqvat. rostro et pedibus rubris RUDB. potius sangvineis dixisset. Luteo-cinereo maculatus, pectus albo-cinereo maculatum.

Tringa — — — est scolopax. Pluvialis major ALD: 535 pedes coerulei, venter albus, pectus pallide luteo cinereum, dorsum pennis nigris, marginibus sordide luteis, apicibus albis pingitur.

Tringa — — — *Gallina aq: fusca ventre albo* RUDB: omnia ut antecedens, sed minor, apicibusque pennarum minus albidis.

Crex. Tringæ species.

pullus erat qvem descrip.
an Crex Bellonii Will: 220.
Magnitudo passeris. urropygium brunnescens.

rostrum digitis ½ brevius compress., narium regio oblonge concava, in qva narium foramina linearia, angusta, rostrum compressum valde, acutum, maxillæ æqvales nigræ, cum diluta macula in gibbulo maxillæ inferioris. lingva acuta rigida supra concava subulata, cum duobus utrinque unciolis, caput supra brunnum cum nigricantis mixtura, intra qvod et oculos regio collum versus delucitur albicans punctis fusco-brunneis.
gullam[!] albicat cum cinerei mixtura.
dorsum — — brunneo-nigrum lineolis in singula penna — — — — — ad duo latera albo, (sed non ad margines) longitudinales. alæ nigro fuscæ, in singula penna puncta vel lineolarum albarum notulæ oppositum.
remiges 24
pectus fuscum lineolis albo cinereis transversalibus. venter sordido albidus. femora fere seminuda. tibiæ compressæ breves s: vulgares, nigro virides. digiti 4 postico minimo, reliqvæ longæ, media longissima.

[gen.] 3. PLUVIALIS. Rostrum æqvale digitorum longitudine, femora seminuda, digiti soluti tridactyli sine postico.

It. Dal. 70. It. Dal. 113.

Råge-pipare. 39. Pluvialis nigricans punctis luteo viridibus. Pluvialis viridis WILL: 229 LVII. Rs 111. § 3.

Sloan: 263 f. 1. male.

In alpibus freqvens. Hutti lappis.

39. viride luteus, maculis in dorso nigris ramosis.

Åkerhöns. 40. Pluvialis minor nigro flavus. RUDf: non descriptus.

Myrpytta. 40. an GESN. 714? ALD. 531? dorsum viride cinereum, maculis ramosis luteo viridibus pictum. Ab oculis per latera colli utrinque linea alba descendit. Pennarum apices nigri, maculis albis ramosis ornati, rostrum breve, pedes tridactyli.

remiges nigrocinerei, pectus nigricat. femora obscure maculata. *vel melius* propria in viva avtopsia:

dorsum nigrum, punctis luteis l: fuscis, albidis vix conspicuis, alæ nigræ, remiges, tectrices maximi apicibus albis. gula ad pectus nigra, pectus et venter niger. a fronte supra rostrum sursum supra oculos linea alba per latera colli ad alas descendit, alae subtus albescunt, cauda dorso albidior, subtus alba, femora albescunt an ad posteriorem.

Pluvialis nigro-viridis RUDBf. non descriptus, valde similis est N:o 40, defert tamen ab eo maculis magis transversalibus. Tempora in hoc nigra, non autem in eo.

41. Pluvialis GESN: 715. an hic sub prima specie comprehendi debeat, fateor me ignorare.

Strand-pipare. [gen.] 4. CHARADRIUS. *Rostrum cum digitis longitudine æqvale. maxilla superior apice incurvo s: o[b]tuso terminatur. Pedes tridactyli, digiti soluti.*

42. Charadrius torqve ornatus, sulcipes. Charadrius sive hiaticula sulcipes RUDBf. Charadrius sive hiaticula WILL: 230. LVII. Rs. 112 § 6. Charadrios. JONST. Tab. 53. pag: 116.

Pago lappis in alpibus.

SLOAN. tab. 169 f. 2. mala.

43. Charadrius torqve ornatus, flavipes. Charadrius s: Hiaticula flavipes RUDBf: non descript. Nota. per colorem flavum intelligitur col: pallide s: livide luteum, per fulvum autem colorem croceum, s: e ruffo-luteum.

43. rostrum croceum apice nigro. caput cinereo fuscum. occipite leviter nigricante. linea a fronte per oculos deducitur: tempora obscuriora. collare album cum gula. ab hoc ad sternum cinereo nigricat. dorsum, alæ et cauda cinereæ. venter albicat et pectus. pedes crocei.

44. **Charadrius fuscus, ventre ruffescente. Charadrius major cinereo fuscus prona parte flavescente s: Lapponum Rudbf: non descriptus. Brevis hujus descriptio hæc est antecedentibus duobus :| q inter se satis similes :| dupplo major est. Vertex cinereo fuscus, pectus cinereum, venter ruffescens. sub cauda albus. Dorsum et alæ cinereæ, maculis ruffescentibus pictæ. Digitus posticus nullus.**

Rostrum rectum, digitis longius, apice ovato acuminat., mandibula superior longior, pes sine postico, digitus extimus et medius aliqvantum membrana connexi.

Hæmatopus Bellonii. Will. 220. Rs. 105. 7. Pica marina gallorum et Anglorum. Skärskiura. Tota nigra, ventre, infimo pectoris et maxima alarum pars alba. tibiæ breves, rostrum rubrum, edit patellas ad littus norvegiæ et angermanni.

Hæmatopus, Marspit. Gotlandis
Strandschiura. Ölandis
it Öl. 126.

[gen.] 5. **VANELLUS.** ***Rostrum longitudine digitorum. caput cristatum femora seminuda. digiti liberi. pedes tetradactyli.***

45. **Vanellus mas gula nigra.** **Wipa.**
Capella sive Vanellus Will. 228 LVII. Rs: 110 § 1. Vanellus Gesn: 764. Vanellus s: capella Jonst. Tab. 53. pag. 164. Lapvinus Anon. p. 138 § 95.

— **femina gula alba, capella Jonst. Tab. XXVII. capra, capella, Vanellus. Bell. 47 a.**

45. Mas. caput supra nigrum, plumis longis tenuibus, recto reclinatim extensis versus occiput. gula versus collum. deorsum nigrum (: hinc mas est :) pectore nigrum, tempora albida, dorsum a collo cine[re]um sericeo et brunno, cœruleo viridique et ferrugineo splendens, collum supra cinereum. alarum tectrices cum colli conveniunt, sed magis cœrulescunt. remiges nigri, exteriores 5 apicibus albicant, interiores introrsum albicant versus basin, ut et alarum tectrices interiores albæ, sternum et pectus album.
remiges 24 à 25 in singula ala.
Cauda æqvalis 12 rectrices albas, a medietate exteriori nigras. apicibus pallidis, ex hisce exteriores, utrinque una, totæ albæ sunt,

excepta macula in margine prope apicem introrsum nigra tectrices et superiores et inferiores ferrugineæ.

Rostr. nigr: angustum, nares oblongæ, nudæ, excavatæ, att man kan se genom begge.

Pedes rubræ, femora seminuda, longitudine, caudæ pes tetradactylus, postico minimo, vix osse instructo, tres anteriores fissæ, longitudine rostri, exterior medio cohæret articulo intimo membranula.

Lingva mollis carnea, integra, basi dentulata.

[gen.] 6. FULICA *Rostrum acutum compressum, ad cujus basin maxillæ superioris globus nudus carneus collocatur. pedes tetradactyli. Digiti membranis semilunaribus acuti.*

Bläs-klacka. Melarensibus.

46. Fulica MARS. 70. t. 33. LONICER. 337. a. WILL: 239. LIX. Rs: 116. §. 1. Fulica recentiorum GESN: 390.
Hoopoë ANON. 98. fig. 37.
Fulica BELL. 39. b.

46. Tota supra nigra, subtus nigrocinerea, pectore undulata canitie picto. rostrum carneum fronte calva. *rostr:* breve. *nares* oblongæ. maxilla superior longior recta, acuta. cauda brevissima. pedes longi testacei, 4dactyli, anterioribus membranis acuti.

Sect: II. *Rostrum curvum.*

[gen.] 1. ARQVATA. *Rostrum deorsum inflexum. femora seminuda, pedes tetradactyli usque ad primum articulum membrana conjuncti.*

Jung-spole. Hötiuf. Klöfwe.

47. Arqvata vertice cinereo. Numenius sive Arqvata GESN: 221. WILL. 216. LIV. Numenius sive Arqvata major Rs. 103. §. 1. Numenius ALD.

NB. Rostrum rectissimum, maxilla superior longior, cultrata, a nasi foraminibus ad apicem fere excavatis. maxilla inferior a medio interiori qvadrata. rostrum acuto obtusum. pedes carnei. caudæ apex subtus albus, lingva acutissima. *Vidi* 3 maj 1731, adde unica lineola, nigra transversa ubi aures, caput pone 4 maculis magnis nigris transversis pingitur. Rectrices 12 nigræ apicibus supra cinereis, infra niveis.

a. Arqvata — — — — — — — — — — — — —
Gallinago minor Ald: Will. 214. Scolopax |. Gallinago minor Ald: 476. Gesn: 503. caput sordidum (qvod mihi semper ? .) maculis utrinque duabus nigris, una loco superciliorum, altera inter oculos et rostrum. Tota colore sordide luteo maculato, ventre albo. cauda sordide lutea, dorsum vero sordidius.

b. *Arqvata* cinereo ruffa, femoribus tectis, macula ab oculis ad rostrum nigra. Scolopax s: perdix rustica Ald. 3: 474. Scolopax |. Will. 213. Morkulla. femora ad genua tecta, similis antecedentis, sed caput in vertice maculatur, linea in capite utrinque tetra unica si ab oculo ad rostrum nigra, in superciliis vero nulla. Maculæ capitis transversæ. Maculæ nigræ in capite et dorso reliquis majores. subtus cinerea maculis transversis nigricantibus. alæ sordide ruffescunt.

47. alæ nigræ maculis niveis pictæ, pro differentia specifica substituatur.

descript. n:o 47. b. Morkulla. Supra ruffo testaceis lineolis crassiusculis transversis nigris, qvibus maculæ nigræ asperguntur.

infra totus albicat lineis tenuioribus.

cauda brevissima rectricibus nigris, apicibus supra albocinereis, infra niveis, margo exterior rectricum colore testaceo variegatur.

caput a rostro ad oculos linea nigra extendebatur.

rostr: rectum, digitis 2plo longior, utrinque fossula sulcatum, apex glaber, obtuso acuminatus, maxilla superior productior.

nares oblongæ, *lingva* acuminatissima, palatum denticulis minimis eleganter instructum.

pedes cinerei ad genua tecti, digitis mediis longissimis, posticus minimus, omnes soluti, ungvis intermedius introrsum marginat.

magnitudo Bonasiæ.

48. Arqvata sive Numenius medius Rudbf: non descripta.

48. pedes s: femora seminuda, cœrulea. pennæ dorsi nigræ maculis sordidis. caput, collum, pectus dilutius sordida, maculis longitudinalibus ornata.

49. Arqvata sive Numenius minor Rudbf: non descripta.

49. *Arqv: s: numenius minor plumis dorsi fuscis rhomboideis* R[udbf.] rostrum maxime arcuatum, nomen optimum. pedes cœrulescunt. rostrum nigrum. caput, collum et pectus maculis longitudinalibus pinguntur accumulatis, inferioribus velut semiarcuatis differtis. venter albus. pone pedes distincte maculati. cauda cinerea zonis fuscis cincta, remiges nigricant.

[gen.] 2. RECURVIROSTRA. ***Rostrum sursum recurvum, femora seminuda, pedes tetradactyli, palmipedes.*** Recurvirostra alba. Skiärfläck. It. ol. 127.

50. Recurvirostra pectore ruffescente. Scolopax rostro recurvo, pectore ruffescente, pedibus nigris Rudbf: non descripta.

50. Vix notabile admodum, rostrum recurvatur, hinc potius fere ad scolopaces. pectus croceum a rostro ad pedes. Dorsum sordidum.

Jungspole. *Hötiuf, Klöfwe.* (ex sono) q̂?
hage tita q̂? *pyt.*
Kowipa q̂? *Kowip.*
Swanen reser *ifrån wester* till öster.
Hafreröte reser om wåren in ifrån wester till öster.
wrakfogel. q̂ q multis copiam piscis suppetant.
willgiäs från öster till norr.

CLASS: IV.

Sect. I. *Rostrum acutum, angulatum.*

[gen.] GRUS *caput ad basin rostri* vertex papillis coccineis coronatur *calvum. ungves graciles.*

51. Grus GESN: 529. WILL: 200 XLVIII. MARS p. 6. T. 1. RS. 95. §. 1. JONST: p. 166 Tab. 54. BELL. 41. b. Blasii anat: animalium Tab: XLI. f: 8. **Trana.**

51. rostrum rectum, angulat: viride, femora seminuda nigresc. nares oblongæ. corpus cinereum. remiges alarum nigræ. frons niger. vertex papillis coccineis coronatur, occiput nigricat. pedes nigri, postico brevissimo. cauda tofacea nigricans brevissima.

[gen.] CICONIA. *basis rostri tecta. ungves lati, humanis similes.* Digiti intimo articulo connexi.

52. Ciconia alba, alis nigris. Ciconia alba WILL: 210. RS: 97. §. 1. Ciconia LONIC: 341. a GESN: 262. JONST: 147. Tab: 50. MARS. 26. t. 11. BELL: 45. a. **Stork.**
in Scania copiose. alias rariss:

[gen.] ARDEA. *Digitus posticus longissimus, anticorum medius subtus serratus.*

53. Ardea cinerea crista nigra. Ardea cinerea major WILL. 203 XLIX. RS. 98. §. 1. JONST: p: 151. Tab: 50. MARS. 8. t. 2. Ardea pulla sive Cinerea GESN. 212. **Häger.**

53. *rostr:* rectum, *maxill: superior* nigra, *inferior* carnea, nares oblongæ. *crista* parva dependens nigra, gula alba. macula intra oculos et rostrum utrinque alba. collum et dorsum cœruleocinerea, collum anterius s. infra albicat, maculis longitudinalibus pictum. pectus et venter albida, remiges nigræ, cauda cinerea (: alis brevior:) brevissima, basis alarum collo anteriori concolor cum ruffi mixtura. femora seminuda cinereo incarnata. pedes nigricant. magnitudo ciconiæ.

54. Ardea collo pennis prælongis tecto. Ardea stellaris WILL. 207. L et LII. Rs. 100 §. 11. Mars. 16. t. 6. Ardea stellaris minor GESN: 214. fig: mal. **Rördrum.**

54. vidi 1731. 30 Jul: maxilla sup: intra 3^{bus} striis elevatis instruitur. ma[r]gines utrinque maxillae acutissimæ.

Rostr: longum, convexum, sordide nigrum. longitud: medii di[gi]ti.

nares oblongae, valvula superius affixa tectae, ex qvibus canalis ad apicem usque excurrit utrinque.

ling[v]a larga, angusta, acuta, 3angularis acuta unica deorsum tendente.

femora seminuda, tibiæ extra caudam longæ, dilute virides.

pedes colore tibiæ, ungves leviter arcuati. postico longissimo.

Remiges — — qvavis ala 22. rectrices 12 obtusa. color capitis soli obverso a rostro ad collum nigrum. supra ruffo testaceus, maculis oblongis transversalibus infra dilutior maculis pennarum oblongi longitudinalibus.

Oden-swala. 55. **Ardea fusca pectore et cauda nigra, rostro et pedibus subviridibus. Rudbf:**

55. Rostrum viride, caput ad sternum usque cum alis, dorso et cauda nigrum. pectus et venter albus. pedes fusce virides, femora seminuda sunt.

Ciconia nigra. Will. 211.

Faber lynceus in Re — — — — — — —

membrana palm. ad primum articulum exterius non interius. Ovidii mergum putat Faber.

Sect: II. *Rostrum, obtusum.*

[gen.] PELECANUS. ***Rostrum planum apice in circularem figuram dilatato.***

Pelekan. 56. **Pelecanus, Ardeola candida, albardeola Bell. 43. a. Pelecanus s: Platea Gesn: 666. Rs: 102 §: 1. Jonst. tab: 46. Platea s: Pelecanus. Mars. 28 t: 12. Merret. 181. Will. 212 Platea s: Albardeola Will. tab. LII.**

Leucorodius Qvibusdam.

Platina: Mus: Dan. Part. 1. sect. II. N:o 10. Tab. 11. f: 10.

Platelea *Ciceroni*.

— — — — Worm: ex Lapponia semel.

Spoonbill Anon. 134. f. 89.

CLASS: V.

Sect. I. *Rostrum obtusum.*
Pedes ad æqvilibrum collocati. Palmipedes.

[gen.] 1 CYGNUS *rostrum convexo planum cujus basis cera nuda instruitur.*

57[a]. Cygnus basi rostri lutea. Cygnus ferus WILL: 272. Rs: 136. 2. **Willswan.**
Cygnus, cycnus. olor. BELL. 30. a. Malmogiæ in Scania freqvens.

58[b]. Cygnus lobo ad basin rostri, carneo, antrorsum reflexo nigro. Cygnus mansvetus WILL: 271. LXIX. Rs: 136. §. 1. **Tam swan.**

58. rostrum et pedes nigri, cera magna m̃ oculos tegens carnea ipsis venis sangvineis. ova fere 2 menses excludit adeoque anseri longævior. Eum 300 annos vivere posse putatur, Willius ut anser 100.

NB *Nov: genus:* lobo ad rostri apicem osseo, gutture prominentia ossea instruuntur.

59[c]. Cygnus lobo ad basin rostri osseo. Anser cygneus Gvineensis Rs. 138. Upsaliæ vidi 1730. mas differentiam hanc specificam optime et clare exhibet, femina autem vix conspicue. Anseri vulgari alias admodum similis, sed major. ansere domestico major. guttur crassior. variat color. **Turkisk gås.**

[gen.] 2. *Anser rostrum convexum, ad basin plumis vestitum.*

60[a]. Anser varie coloratus. Anser domesticus GESN: 141. WILL: 273. LXXV. Rs: 136. 3. **Gås.**

61[b]. Anser supra cinerea, subtus albicans, *mas*, ventre candido. Anser ferus GESN: 158. WILL: 284. LXIX. Rs: 136. 4. **Willgås.**
– – supra cinerea, subtus albicans, *femina* ventre incano.

62[c]. Anser e nigro et cinereo variegata, ad sternum usqve nigra. Anser scoticus verus, Bernicla dictus. VAL: m. 495 Branta vel Bernicla GESN: 110. Bernicla seu Bernacla WILL. 274.

Rs: 137. Bernicla Brenta JONST. Tab. 48. Anser arboreus s: scoticus aliis, cujus iconem Lobelius, Sennertus, in hypno: ALD: et Dedere Qvidam e veteribus e conchis alii ex arboribus produci vane tradiderunt. hujus refutationes vid: Clus: — — — — DIEUSINGIUM FR: de Anseribus scoticis. WANÆUS antiq: hibern.

cinerea fronte alba. *mihi*

63[d]. Anser cinereus ferus torqve inter oculos et rostrum albo Erythropes RUDBf: non descriptus. är tämeligen lik, allenast litet differerar.

63. femina est in Helsingia rostrum sordide carneum, frons albus, caput, collum, dorsum et cauda järngrå, pectus et venter candidus, maculis ad finem sterni nigrescentibus aspersis. pedes sangvinei.

[gen.] 3. *Anas rostrum convexo apice depressum*, summo margine resimo. maxilla uterque ad latera *leviter resimum* venereæ in modum serrata. lingva integra.

Små-swärter. 64[a]. Anas alarum colore unico. Anas fera fusca WILL: 288. LXXII. Rs. 143. 10. Anas fera fusca vel media GESN: 116. JONST: Fab. 49. pag. 143.

Anas fera fusca Ald. 221. Penelops veterum ibd. 218.

B.: cop.

64. alæ cano nigræ macula alba, rostrum coeruleum.

Stor Swärter. 65[b]. Anas nigra, macula alarum alba. Anas fera nigra RUDBf: Anas niger WILL: 278. LXX. Rs: 144. 4. Anas fera fusca JONST: T. 49.

It. ol. 295 229 325 379 ALDR.

B cop:

65. mas. Rostrum luteum, Linea alarum transversa alba. tota nigra. *femina* rostrum nigrum.

Anas canina ALD. WILL. 294 Anas Libyca ALD. BELLON. WILL. 294. An: moschata an canina ALD. WILL. 294. LXXV. Anas moschata RAJ 150. 3. odorem spirat moschi. ex anatibus maxima. alba erat. supra nigra magnis albis maculis. frons och käfftar, nuda papillosa, supra nasum hinc velut cornuta. mas [habet] pone collum (medium) tubercula papillosa. *i Wårby.*

66[c]. Anas variegata, macula alarum alba, nigra, ruffa. Anas strepera GESN: 121. Anas platyrhynchos rostro nigro et plano. ALDR. 233. Rs. 145. 2. The Gadwall or Gray WILL: 287. LXXII.

67[d]. **Anas diversimode colorata. Anas domestica vulgaris Will: 293. LXXV. Rs: 150. 1. Anas circa Gesn: 96. Anas domesticus Jonst: Tab. 49. p: 143.** **Anka.**

68. *Femina*, macula alarum alba utrinque nigra. *mas* caput azureum, pectus brunnum, alarum macula azurea utrinque alba. tota concipias albam, exceptis alarum remigibus, ventre toto, excepto pectore, capite supra, omnibus his nigris. caput pone virescit. Hönsunge, vidi.

68[e]. **Anas pennis superioribus caudæ, in mare reflexis. Boschas major Will 284. LXXII. Jonst. Tabul: 49. Bosca minor. Gesn: 284. sin: fig: Anas fera torqvata minor Gesn: 114. fig: (mas). Anas fera torqvata major Gesn: 115. c. fig. (femina:) Anas torqvata minor Rs. 145. 1: Anas fera Spiegel Endte Jonst: Tab: 49.** **Gräsand.**

Anas torqvata minor Ald. 3. 212.

M: Anas fluviatilis ruffa mas, rostro superius virescente, inferius flavescente Rudb. Anas platyrr. pedibus luteis Aldrov. Will. 284. macula alarum purpurea sericea, hinc utrinque nigra, extra hoc utrinque alba.

femina Anas fluviatilis ruffa rostro subviridi, pedibus miniaceis Rudb. macula ut maris, sed media coerulea splendens. pectus in utrinque ruffescit:) dorsum nebulosum. basis et apex alarum cinerea. cauda alba.

69[f]. **Anas mas supra alba, subtus nigra. Anas plumis mollissimis. Worm. 310. Bart. Act Dan: 1. p. 90. Will: 277. Anas Cutberti seu Farnensis Rs. 141. §. 3. femina fusca maculis raris nigris.** **Åda. Eider.**

69. *Mas.* rostrum et pedes sordidum. Rostri basis profunde ad dimidium sinuata. caput anterius nigrum. vertice albo, gula ad oculos usque alba, carnea, nacken virescit. supra dorsum alba, subtus nigra, alæ cinereæ punctis ad basin albidis, cauda nigra. *femina* rostrum *lato* simile. color totius corporis scolopacis.

Eidern mas albet corpus maxima ex parte. exceptis pileo capitis nigro, pone bipartito, antice tripartito, angulos ad sinus ceræ maxillæ superioris emittente. Remiges alarum nigræ. Sternum cum ventre et postica parte tota abdominis atra, rectrices nigræ femora et urrhopygium nigrum, capitis postica pars juxta pileum virescit, pectoris antica pars ex albo incarnata. Mandibula superior convexa ut in anser, ungve lato obtuso, cera maxima superne bifurca rugosa. Eidern femina. totus, corpus scolopacis seu cinereum maculis testaceis et nigris undulatum. linea alarum transversa angustissima alba.

Ahlfogel. 70[g]. Anas caudæ pennis geminis longioribus et acutioribus.
Aler. Anas caudacuta. GESN: 121 sine fig: WILL. 289. LXXIII. R: 145. 14. ALDR. 3. 234.
It. ol. 291. 295.
vide appendicem.

70. *mas* cauda pedibus longior, in femina non item. macula alarum alba ut in femina. caput sordidum, collare album, *femina* color scolopacis. macula alarum alba, anterius nigra. ut in mare. femora carnea. cauda acuta ut in mare, sed brevior.

Anas cauda cunei-formi: penna intermedia longissima. Aler, ahlfogel. *Holm.*

Mas. Caput et collum alba, macula magna temporali nigricante. Dorsum nigrum. Alæ nigræ, subtus cinereæ, absque macula. Pectoris s. sterni regio nigra, q color conjungitur cum dorsi nigredine. Cauda cuneiformis supra nigra, subtus alba rectricibus quibusdam lateralibus albis, penna intermedia duplo longior, omnes acuminatæ. Pedes plumbei, palmati, interiori breviori, postico brevissimo palmato, introrsum spectante. Rostrum convexum, semiconicum, obtusum, nigrum, medio rubrum incarnatum. Nares oblongæ, maxillæ sqvamis patulis ad latera dentatæ. faux dentata; lingva apice obtuso 3-lobo lateralibus brevioribus, incumbentibus; margine ciliato Magnitudo

— — — —

Femina tota cinereo-nebulosa a dorsi parte superiore, ventre toto, ex albido. cauda cuneiformis, intermedio tantum gradatim longiore, non longissimo.

Bläsand. 71[h]. Anas vertice ruffo vel luteo albido. Penelope WILL: 288.
wriänder. LXXII. Rs: 143. 3. GESN: 108. s: fig: JONST: Tab. 49 ALD. 218 Lin. Penelope filia Icari et Peribaeæ a parentibus in mare projecta, per aves penelopes in tellus exportata, servata est, et a parentibus educata. Fzetz.

71. *Mas* caput et collum brunnum, fronte albido. macula alarum alba, magna ad basin, deinde nigra et azurea splendens, ultimo iterum nigra. rostrum et pedes nigri, dorso cinereo nigro, undulato. collum infra et utrinque maculis transversis griseum: cauda acutiuscula brevis, sub cauda nigra. *rost.* denticulis transversis sqvamosis. lingva ad latera villosa, pectus et venter albus.

Femina cinerea, nebulosa, excepto pectore et ventre albo, rostrum et pedes cinerei: macula alarum nulla.

Brunanka. 72[i]. Anas dorso et alis nigris, remigibus alarum 7 albis. Glaucium BELLONI WILL. 277. 281. Glaucion, glaucus, BELL. 33. b.

72. *Mas.* caput sordide nigrum. oculorum iridibus luteis. macula alarum alba.
femina caput sordide fuscum. in alis loco macula pennæ 5 distincte albæ rostrum nigricat. oculorum irides glaucæ, collare album, pectus nebulosum ad sternum usque. cauda et alæ nigra. dorsum fusco nigrum. pedes et tibiæ sordida, vola atra.

73[k]. **Anas ex albo et nigro variegata, capite purpureo nigro viridi, ad angulos oris albo. Anas platyrynchos mas ALD. 224. WILL: 282. Rs: 142. 8. Clangula GESNER: ALD. 224. WILL. LXXIII. It. ol. 78.** **Knipand.**

73. *mas.* Caput nigrum e viridi splendente, utrinque ad basin rostri macula alba, macula magna alarum alba, linea alba lateralis prope alas in dorso alba. dorsum, caudæ, alæ nigræ. alæ ex nigro in albo variegatæ, ad plurimum tamen albæ. pectus et venter albus, colorem album.
femina cæsio-ruffescens, dorsum, pectus, cauda cinerea. alæ albo cinereæ, venter albus.
Clangula, Mas.
Caput magnum et fere cristatum violaceonigrum. macula subrotunda, nigra ad sinus oris.
Dorsum et cauda nigrum.
Alæ nigræ, macula magna alba; subtus cinereo-nigræ, pone apice medio albæ.
Cauda obtusa utrinque nigra.
Collum, pectus, venter et omnia subtus (excepto capite) alba.
pedes rubri, figura antecedentis.
Femora nigricantia.
linea alba alas et dorsum longitudinaliter distingvit.
Rostrum nigrum, antecedenti simillimum qvoad lingvam, dentes etc.

74[l]. **Anas rostro ad apicem latiori extrema circumscriptione subrotundo nigro. Anas platyrynchos altera, sive Clypeata germanica WILL 283. LXXIV. Rs: 143. 9. Anas latirostra Taschenmul ALD 3. 224. Anas latirostra major GESN: ALD. 3. 227. It. ol. 230.**

74. *mas.* caput nigro splendens coeruleo. pectus album, venter brunnus, pedes crocei, alæ albo et coeruleo variegatæ. Macula viridis sericea. in Scania freqvens.
femina macula dilute coerulea dimidia alarum a basi tingit. caput colore scolopacis.

75[m]. **Anas rostro recurvo, vertice obscure ruffo, linea supra et infra oculum alba. Qverqvedula GESN: 105. WILL. LXXIV. Qverqvedula secunda WILL. 290. Rs: 147: 6. ALD. 3. 209.** **Årta.**

75. Caput rödbrunt, linea a rostro ad oculos extenditur, ubi bifurcatur et altera supra oculum, altera infra extenditur, intra qvas bifurcationes macula viridis splendens locum suplet. totum corpus carneum. Lineis nigris undulatis pictum.

76[n]. Anas rostro recurvo, vertice nigro, macula pone oculum alba. Qverqvedula prima WILL: 291. Rs: 148. §. 9. Qverqvedula altera WILL: LXXIV. Kernel argentoratensis Gesneri ALD. 3. 210.

Ald. 3. 209.

77[o]. Anas varia minor RUDBfil. non desumpta.

77. *Mas.* pectus album nebulosum, vertex fuscus. cauda longitudine pedum, in aliis cum 80 convenit.
femina macula mulla ad alarum exortum, pectus sordidum, rostrum virescens.

78[p]. Anas fusca media, rostro et pedibus cinereis RUDBf: non descripta.

78. an Anas circ[i]a major Will. 291.? ad sternum sordide ruffa, alæ variegatæ, macula alarum cœrulea utrinque nigra, adhuc utrinque alba. Anas circia (GESNERI et RAJI forte mihi:) caput sordidum, punctum ut et collum, Dorsum fuscum, macula alarum viridis supra et infra nigra anterius et posterius alba.

79[q]. Anas fluviatilis ruffa, rostro et pedibus cinereis RUDBf: non descript:

80[r]. Anas cauda longa forcipata varia RUDBf: non descripta.

80. *rostr*: nigrum. medio sangvineum. collum et caput fere alba.
mas maxilla fusca, infra sordide lutescens.
femina fusca tantum. color corporis fuscus, macula nigra, longa ad alarum exortum, cauda pedibus longior, pectus nigrum.

Wigge. 81[s]. Anas cristata Rs: 142. 7. Anas fuligula prima GESN: 107 c. fig. WILL. 280. LXXIII. ALD. 3. 227. Mergus cirratus minor Gesn. Qverqvedula cristata sive colymbus BELLON. ALD. 3. 210.

81. *Mas* caput nigrum, *femina* sordidum. tota nigra excepto ventre a sterno ad caudam seu alba, nec non macula alarum transversali alba. crista dependens.

[gen.] 4. MERGUS *rostrum cylindraceo-compressum, apice adunco.* lingva dentulata, *palmipes*, *tetradactylus postico soluto.*

Wrak-fogel. 82[a]. Mergus pennis ad verticem surrectioribus *mas* capite viridi

sp[l]endente. Merganser ALDR: WILL: 252. LXIV. GESN: 135. RS: 134. 1. MARS. 78. t. 3. Knyper. SC[H]EFF: 348. **Skrakänder.**
— pennis ad verticem surrectioribus, *femina* capite sordide ruffo. Merganser femina WILL: 253. Merganser cirratus longiroster major. RS: 134. 2. GESN: ALD. **Skraka.**

82. Rostr: rubrum, cylindraceum fere, margine dentato. maxilla superior longior apice adunco inflexo. rostrum basis sinubus capiti inseritur, nares oblongæ.
caput coeruleo nigricat. collum albicat, *pectus* et venter albicant cum ruffi mixtura, dorsum et remiges nigræ. tectrices alarum albæ, cauda cinerea. pedes palmati rubri, digito postico minimo.

83. Mergus crista dependente. Mergus cirratus fuscus WILL: 255. RS: 135. 4. Mergus cirratus minor WILL: LXIV. Anas ut puto longirostra GESNERI ALDR. 3. 281. **And. Skräcka.**

83. *Mas.* Alæ variegatæ. pedes sangvinei. *femina*, alæ non maculatæ.
Mas. rostr: sangvineum, caput griseum, pennis angustis occipitis dependentes, collum colore scolopacis, pectus et venter nivea, scapulæ nigræ ad latera albæ, ischiadica regio albicans lineis transversis undulatis, alarum remiges nigræ. macula alarum maxima maculis 2bus transversis nigris. cauda incana, pedes sangvinei. est prima. N B. Mergus vide inter Arcticas. 87.
It. ol. 79. 227. 379.

[gen.] 5. GRACULUS ***rostrum acutum apice adunco, palmipes, tetradactylus, cum postico.*** **cauda longa. digiti omnes in unum cohærent. rostrum cera instructum.**

84a. Graculus cauda 14 pennis instructa. Corvus aqvaticus GESN: 350. sin. fig. WILL: 248. LXIII. RS: 122: 3. Carbo aqvaticus GESN: 137: c: fig. JONST: Tab. 47. **Hafstiäder.**
MARS. 76. t: 36.

84. totus ater. sinciput lineatis longitudinalibus albicantibus aspergatæ. regio oculi et gula et subalare nivea. rostrum rectum, testaceo nigrum, apice inflexo, in utraque maxilla, superior tamen longior

---

Mergus qvidam
rostrum rectum, mandibula superiore apice adunco nigro, ore serrato ad basin. maxilla utraque utrinque singulum sinum versus rostrum emittit, nudum. color rostri [r]uber. caput nigrum, sine crista et sine pennis. collum, pectus, venter alba, exceptis sæpe ternis nigris utrinque ad latus pectoris. dorsum cinereo nigrum. tectrices alarum albæ, remiges nigro cinerei. cauda cinerea, obtusa, brevis. pedes sangvinei ungvibus nigris.

adunca acuta, pedes tetradactyli omnes connexi palmipes, magnitudo anseris. Stolle *Öland*.

Graculus

corvus 1^mus minor s. graculus palmipes. WILL. GESN. ALD: totum corpus, gula, rostrum, pedes antecedentis. a gula ad femora subtus maculis testaceis albidioribus instruitur.

Sect. II. *Rostrum acutum.*
Pedes infra æqvilibrium positi.

[gen.] 1. ARCTICA *rostrum acutum, convexum, fere conicum. Pedes tetradactyli sine postico.*

it. ol. 395.

Tormule. Torden. 85ª. Arctica dorso albo, ventre nigro. Anas arctica Clusi WILL. 244. LXV. Rs: 120. 5. Avis marina Lunde dicta. Mus: dan: Part: 1. s: 11. N:o 21. T: 11. f: 21.

Pica marina l. fratercula GESNERI ALD. 3. 215.

85. in Gotlandia in insulis Karlzöarne } maritim.
Angermania in insula Bonden. }
unum ovum simul ponere et ed — — admirari — — dispar est: tum nostris observatum.

86ᵇ. Arctica nigra, macula alarum alba. Colymbus minimus RUDBf: Columba grœnlandica WILL. 245. Rs. 121. 6. Grissla *vulgo* Grylle. it. gotl. 292.

Ferœnsibus Lunda Worm. mus:
Grylle. it. ol. 282.
NB. 396.

Mellan-lomm. 87ᶜ. Arctica nigra ad infimum usque sterni, et linea alarum alba. Mergus melanoleucos rostro acuto brevi WILL. 261. LIX. Rs. 125. 5.

---

post speciem 84.

Watudragare, Onocrotalus. rostr:

maxilla superior plana, carinata, carina extra apicem prominens in ungvem deflexum. m: inf: latior, ex 2^bus veluti costis apice cohærentibus constructa, intercedente membrana, qvam pro lubito ampliare et retrahere potest. Lingva nulla. nares ad basin rostri rotundæ. Pedes tetradactyli, digitis omnibus membranis in unum connexis.

MARS. 74. t. 35.

Onocrotalus. Onocrotalus s: Pelecanus ALD. Rs. 121. T. 1. MERRET. 181. WILL. 246. LXIII.

Pelican. ANON: 146 f. 108.

rostr: in collegio medico holmense conspicitur. avis in Tunio reperitur.

87. ad mergos re ipsa spectat. hinc RUDBECK recte mergus minimus cinereus, capite semiruffo. *Rud.* caput sordidum, maxilla inferior et gula alba. venter et pectus albus. pedes sordidi, dorsum cinereo nigricat.

[gen.] 2. COLYMBUS. *Rostrum acutum, pedes tetradactyli cum postico, digiti liberi, membranis acuti.*

88[a]. Colymbus vertice et collo pennis longioribus instructus. Colymbus major cristatus et cornutus. Rs: 124. 2. WILL. 257. Colymbus cristatus WILL. LXI. Columbus major GESN: 139. Columbus cristatus et cornutus. MERR. 180. NB. an q in mus: Dan: WORM. 304.

Colymbus major cristatus. MARS. 80 t. 38.

88. crista bifida. caput croceum, collare atro eminenti extra reliqvas pennas. Macula in singula ala unica, unciformi s: bifurcata alba.

89[b]. Colymbus neque cristatus neque caudatus magnitudine cuculi. Colymbus s: podiceps minor WILL. 258. LXI. Rs. 125. 3. MARS. 82. t. 39. Trapazorola GESN. 140. **Lilllomm.**

SLOAN. tab. 271. f. 1.

89. auritus auribus luteis, capite nigro, collo brunno.?

[gen.] 3. PODICEPS *Rostrum acutum pedes tetradactyli cum postico, digiti membrana intertexti.*

it. ol. 476. it. Dal. 109.

Singularis hirundinis aqvaticæ exoticæ species Besl: gaz: c. fig.

90[a]. Podiceps. Colymbus arcticus Lumme dictus WORM: 304: c. fig. WILL. 259. LXII. Rs: 125. 7. Loom. SC[H]EFF: ˙348. fig: mala. Colymbus arcticus. Mus: Dan: Part. 1. Sect. II. Tab. 1. fig: 2. colymbus a Norvegis Lumme, ab anglis Razorbill, MERRET. pin. 180. **Lomma.**

auctor CLUS. 367.

caput et collum cinereum, supra cap. et col: nigra lineolis longitudinalibus albis; collum subtus macula scutiformi oblonga, magna, brunna tegitur. pectus et venter alba. dors: nigricans punctis albis aspersum. cauda breviss: nigra. subtus nigricans punctis albis aspersa. Alæ nigricantes punctulis oblongis albis.

rostr: oblong: angust. subulat. acutiss: non dentat: nares oblongæ.

90. color corporis niger, collo nigro ex albis lineolis longitudinalibus maculato a dorso, macula partem anteriorem gulæ brunna tegit oblonga. dorsum fuscum, pectus et venter albus. rostrum rectum, acutum. habeo cutem barkad ubi clare insertiones pennarum, et

plumar. majora erant perforata. obliqv. — — — minora semiperforata 12 ad singula, bis numerat.

Sect. III. *Rostrum acutum, Alæ macropteræ, pedes sub æqvilibrio coll:*

[gen.] 1. CATARRACTA *rostrum leviter incurvum. Pedes tridactyli sine postico palmipedes. cauda integra, pennis 2^bus^ reliqvis longiores.*

Swart-lasse. 91. Catarracta *mas* dorso nigro. Larus Κοπροθήρος RUDBf. Strunt-jager 1. e. Κοπροθηρος R. 127. 2. Truen s. Fur. BART. act. 1. p. 91. Avis norvagica Kyuffwa vel Tyufwe Mus: Dan: Part: 1. sect. II. N:o 20.

femina dorso cinereonigro. non descripta.

91. *mas. Rostrum* piscatoris, vertex ad oculos usque niger. pectus et collum alba, pedes tetradactyli, palmipes. cauda pennis 2^bus^ longissimis instruitur, dorsum et alæ nigra.

– *femina* pectus et collum nigro-cinereum.

[gen.] 2. LARUS *rostrum sensim attenuatur. palmipes. tetradactylus cum postico. cauda integra.*

2. Duas has species Lari sub piscatores sunt referendi.

92ª. Larus ex cinereo et albo variegatus maximus RUDBf: non descriptus. magnitudo anseris.

92. rostrum luteum apice nigro.

Trutare. 93ʰ. Larus ex cinereo et nigro maculatus RUDBf: hasce duas posteriores aves probe non examinavi, hinc incertus sum, num nota generica qvadrat.

93. color scolopacis, rostrum nigrum, pedes lutei.

[gen.] PISCATOR *rostri maxilla inferior eminentia angulari donatus. Palmipes tetradactylus numerato postico. cauda integra, orbita oculorum papillosa.*

94. Piscator albus, dorso et alis cinereis, pedibus carneis. Larus cinereus maximus WILL: 262. Rs. 127. 2.
Staule Lappis alpibus.

It. Ol. 293, 294, 230, 396.

94. caput, collum et pectus, venter, cauda alba. dorsum et alæ nigricant, remigum apicibus albis. rostrum et pedes dilute fusci. eminentia angulari rostro et sinus rictus coccinea, ad Umeå copiose.

Fiskmås. 95. Piscator albus, dorso et alis cinereis, pedibus pallide viridibus. Larus cinereus minor WILL. 262. LXXXVI. Rs: 127. 3.

95. Larus cine[re]us major RUDB: similis antecedenti sed dorsum colore coeruleo dilutione pingitur. rostrum et pedes dilute fusci. Rost: et pedes colore cutis humanæ. totus niveus, exceptis dorsi et superior alarum partibus e coeruleo diluto cinereis. Remiges 6 exteriores a parte exteriori nigri. qv. 1 in medio nigri albus apice nigro, 2 medio nigredinis albus apice albo 3. 4. 5 et 6^tus apicibus albis. nares oblongæ.[1] oculorum palpebræ coccineæ papillosæ. rostri maxilla superior incurvata. magnitudo gallinæ magis.

96. **Piscator cinereus remigibus nigris, vertice viridi nigricante. Larus major cinereus WILL: 263. LXVII. Rs. 129. 8.**
It Ol: 396.
Larus cinereus BELLONI ad 96 forte spectatur: WILLIUS 263.
Dorsum cinereum, alarum extremis nigris, rostrum et pedes terrei coloris.
digiti postici defectu ab reliquis differre dicit WILLIUS
Piscator — — — — — — —
Larus ex cinereo et nigro maculatus. RUDBf: color scolopacis rostrum nigrum, pedes lutei.

97. **Larus cinereo niger RUDBf: non descriptus. ad hoc genus forte spectat.**
Cepphus fissipes, tetradactylus cum postico, cauda forcipata.

[gen.] **STERNA** ***palmipes, tetradactyla cum postico, cauda forcipata.***
It. ol. 230.

98. **Sterna cinerea, capite supra oculos nigro, infra alba. Hirundo marina, Sterna Turneri WILL. 268. Rs. 131. 1. Hirundo maxima major WILL. LXVIII.** **Tärna.**
It ol. 271.

98. a rostro ad sinciput caput nigrum usque ad oculos, tota alias alba cum levissima cinerei mixtura. rostrum et pedes sangvinei. supra femora nudi. cauda bifurcata ad basin acutissima. pedes palmipedes, ungves nigri, postico — — —.
Rostrum subulatum, compressum, acutum, levissime arcuatum superiori maxilla, apice nigricante alias rubro. *nares* oblongæ lineares. ita ut per utraque appareat foramen et aer. gibbus in inferiori maxilla. digitus medius longissimus. hinc proximus exterior dimidio brevior, posticus minimus.

99. **Sterna tota cinerea, rostro et pedibus nigris. Hirundo marina major tota cinerea, rostro nigro et pedibus rubris RUDBf: non descripta.**

99. rostrum nigrum. tota cæruleo cinerea. pedes sangvinei.

Class: VI.

Sect: I. *Pedes sine postico. Tibiæ ultra caudam exporrectæ.*

[gen.] STRUTIO *caput simplex, rostrum angulatum. Digiti pedis duo sine postico.*

100. Strutio *mas*, dorso nigerrimo.
- *femina*, Dorso fusco. strutio-camelus s: Strutio Rs: 36. 1. Strutio-Camelus Will: 104. XXV. Avis hæc numquam adhuc nostris in oris viva observata est, sed tantum exuviæ ejus, qvæ in museis rariorum interdum conspiciuntur.

[gen.] CASUARIUS *caput prominentia cornea convexa coronatur. Palearia duo nuda sub gutture pendent. Digiti pedum antici tres, posticus nullus.*

101. Casuarius. Emeu s: Eme Will. 105. XXV. Rs: 36. 3. Emeu, quibusdam dictus Casuarius Worm. mus. Casuarius, Valent: Mus: p. 460 Cassoware Harv: 9: animal: p: 61 c: descr. Emeu Clusii Jonst: Tab: 56 p. 172. testis ovorum pro poculis, margine argenteo circumdata, utuntur, qvemadmodum antecedentis strutionis.
Ova hujus sunt punctata et cinereo virescentia, illius a: plane candida. Nec hæc avis in Svecia observatur vivus.
Pellis hujus impleta et exsiccata in theatro Anat: Upsaliensi conspicitur.
Emeu vulgo Casoaris Bont hist.
Cassovarus Anon p. 99. f. 41.

Struthio-camelus. Mus: Dan: Part: I p: 11 No 28.

Sect. II. *Pedes cum postico tetradactyli. tibiæ cum uropygio longitudine fere æqvales.*

[gen.] PAVO *caput corolla, e pennis erectis arbusculiformibus, liliiformi coronatur, cauda et pedes corpore longiores.*

102. Pavo variegatus. Pavo WILL: 112. XXVII. GESN. 656. JONST. 56. XXII. VALENT M. M: p. 462. **Påfogel.**

Pavo albus. Pavo colore albo. Rs. 51. 2. varietas antecedentis. **hvit Påfågel.**

[gen.] MELEAGRIS *caput nudum ad basin rostri caruncula spongiosa, nuda ornatur. sub gutture palearia convexa spongiosa, conglomerata, nuda. prope sternum barba, in mare exit.*

103. Meleagris *mas* barba ornatus. Gallopavo LON. 337 a. Gallopavo mas JONST. 59. XXIV. Gallo-pavo s: Meleagris et Numidica avis WILL: 113. XXVII. Rs: 51. 3. Gallopavo Gesn. 482. Gallus africanus. Blas: anat: animal. Tab. XLIV. fig. XI. Meleagris BELL. 60 a. **Kalkon.**

- - *femina,* barba carens.
Gallina indica ALD. JONST: XXIV.

[gen.] GALLINA *caput crista carnea coronatur, sub gula palearia duo carnea, compressa, dependent! crura calcaribus instruuntur.*

104. Gallina *mas* pennis caudæ vestitricibus falciformibus. Gallus gallinaceus Gesn: 395. WILL: 109. XXVI. Rs: 51. 1. BLAS: an: animal: Tab. XLIV: f. IX. **Tupp.**
capus GESN: 427. est gallina castrata hinc specie non distingvenda.

- - femina pennis caudæ vestitricibus rectis. Gallina GESN. 430 gallina domestica WILL: 109. Rs: 51. 1. BLAS: an: animal. Tab. XLIV. f. X. **Höna.**

105. Gallina vertice crista plumosa et diffusa ornata. Gallina crista in vertice plumosa densissima et undeqvaqve diffusa spectabilis Rs: 51. 1. **Tofshöns.**

106. Gallina cauda carens. Gallina cauda s: urrhopygio carens Rs. 51. 1. Gallus ex Persia WILL. 110. XXVI. **Gumphöns.**

Meleagris specie est. palearibus duplicibus ut gallus, caput galeatum.
Dix peintades Adopt. gall. 277. t. 277. apud Clifforten.
coeq — indien. Adopt. gall. 301. t. 301.
erat niger, pennis capitis revolutis absque crista apud Cliff.

otardes adopt. gall. 309. t. 309.
Tarda avis

Strutio ad: gall. 335. t. 335.
Casuarius ad gall. 377. t. 377.

Krolhöna 107. Gallina pennis recurvatis. Gallina crispa, nostratibus Frislandica, pennis reflexis caput versis et velut inversis Rs. 51. 1. Gallina Frislandica Will: 110.

[gen..] TETRAO *supercilia coccinea nuda, papillosa. maxilla superior longior incurva. Lingva acuminata mollis, tibiæ hirsutæ. Digiti a latere superiori sqvamis, inferiori autem papillulis obteguntur. posticus minimus.*

Tiäder. 108. Tetrao cinereo fuscus. cauda integra. Urogallus sive Tetrao major Rs: 53. 1. Will: 123. XXX. Urogallus sive tetrao major Ald. Urogallus sive tetrao major alter. qvem feminam esse conjicio.(: idqve recte:) Ald. Kiæder s: Urogallus. Sc[h]eff. 349. Urogallus Gesn: 491. Grygallus major Gesn: 495. femina est. Differentia mea specifica, ad marem non autem feminam sese extendit. veluti ac seqventis. Raklehane i Hwitlanda soch. creditur species hybrida ex urogallo majore et minore.

Roslare. Smolandis Rakkelhane. stor som tiäderhöna. fergen swart. nebb som en orre, brokug, fiäderen på halsen lika en tiäder. flyckt lätt, stierten som en tiäder, hufwudet likt en orre. Mares erant, — — orrhöna och tiäderhöna lika. putatur genus spurium e tetra. orre och tiäder. bryter i måhlet på både orre och tiäder, myeket — — — — funnit i Roslagen 1733, uti Knutby sochn.

Orre. 109. Tetrao cauda bifida, reflexa. Tetrao s: Urogallus minor Rs 53. 2. Urogallus s: Tetrao minor Ald. *mas est.* Grygallus major s: Tetrix Nenusiani Ald. *q̂ femina* Urogallus minor Gesn: 494. Grygallus minor Gesn: 496. *q̂ femina.* Orrar. Sc[h]eff: 350.

109. *mas.* totus niger coeruleo splendente, alæ nigrescunt. maculæ transversales albæ. sub cauda albus, cauda reflexa utrinque: Alæ subtus albæ. tibiæ hirsutæ. pedes sqvamosi supra, subtus papillacei, marginibus fransatis *vidi. femina* color scolopacis ex cinereo, ruffo, albo nigro variegata, alæ subtus albæ, cum gemina macula transversali alarum alba, ut in mare. *Vidi.*

Tetrao cauda bifida reflexa albus totus albus exceptis superciliis coccineis. skuten in Fundbo $1^1/_2$ milliare ab Upsaliis.

Hiärpe. 110. Tetrao colore cinereo, ruffo et nigro mixto, *mas*, mento nigro. Gallina corylorum Will: 126. XXI. Rs: 55. 6. Gallina corylorum s: Bonasia alberto dicta. Gesn: 229. jærpe. Sc[h]eff: 350.

colore cinereo ruffo et nigro mixto, *femina*, mento candido.

Snöripa. 111. Tetrao tibiis hirsutis crassa tectis, inconspicuis Lagopus avis Will. 127. XXXII. Rs: 55. 5. Lagopus altera Plini

Rs 54. 3. WILL. 128. Lagopus GESN: 577. Varia[n]t colores secundum tempora anni hinc, ab autoribus pro diversa specie habita fuit. Lagopus. Fiæl riipor, Snioeripor. SC[H]EFF. 351. pars: 352. fig: mal: Qvaer: an? feminæ hyeme pennam nigram sub ala habeant: ut SC[H]EFFErus dicit. vide iter lapp. parerga 147. 163.

it. Dal: 91.

Hyeme alba, præter lineas qvasdam nigras caudæ. qvæ *Lagopus* ALD: *Aestate* maculis nonnullis ruffescentibus ornatur, qvæ *Lagopus alter s: Varia* GESN: 578. *Autumno* saturatius e ruffo variegatur, qvæ nominatur *Lagopus altera Plinii.*

[gen.] PHASIANUS *pennæ mediæ in cauda longissimæ, reliqvæ hinc inde ordine breviores ad extimas usqve. Tibiæ nudæ.*

[gen.]. PERDIX. *caput simplex sine nota speciali tibiæ nudæ, non calcaratæ. Pedes ut in Tetraone. cauda brevis ut a tectricibus longitudine vix differat.*

112. Perdix cum excrescentia sub(!) oculis papillosa rubra. Perdix cinerea WILL. 118. XXIX. Rs: 57. 2 JONST. 68. XXVIII. **Raphöna.**

mas macula nigra in sterno a *femina* differt.

Macula magna, brunna, posterius bifurcata ad sterni eminentiam

Venter albus. *Rectrices* 16 sordido brunni.

Pedes 4 dact: postico minimo, lateralibus æqvalibus ungves nigri, tibiæ flavæ.

fem. caput superius griseum punctis oblongis albidis maculat.

rostrum pallid: convexum. maxilla sup. longior dig.

nares sqvama tectæ.

ocul. macula pone oculum coccinea papillosa. palpebra inferior alba.

gula, superciliorum et nasi incumbens regio sordida.

Pectus cinereum lineis tenuissimis undulatum.

Dorsum griseum maculis linearibus undulatis, brunnis.

alarum tectrices grisei, maculis sordido brunnis, radicibus albis.

remiges 20 à 22 cinereo nigri lineis zoniformibus pallidis.

112. papillæ coccineæ ad canthum oculi exteriorem. hinc ad sectionem antecedentem. variegatus *mas* macula fusca bifida sub pectore insignitur, magna.

femina ideoqve est Willugbei:

Lingva scutiformis, acuta, musculosa, posterius sagittata. denticulis mollibus, exterius sensim majoribus.

Palatum superius et gradus retrorsum denticulatus.

113. Perdix major GESN: 620 fig: mal:
114. Perdix ruffa minor RUDBF: nondum descripta.
mas magnitudine pulli anserini nuper exclusi: Dorso e nigro et cinereo variegata, subtus similiter maculata, sed dilutius.
femina. magnitudine et colore mari similis, venter a: albidus est et gula lutescens.
114. Pedes flavi, cauda corpore rubicundior.
Wachtel. 115. Perdix remigibus alarum lineis transversalibus ruffescentibus. Coturnix WILL. 121: XXVIII. Rs. 58. 6.

Class: VII.

Sect: I. *Remiges 16. Rectrices 10. Digiti postici duo.*

[gen.] PICUS *rost: rect: angulat: acut: lingva cornea, sagittata, digiti antici 2. cauda bifida, apicibus nudis.*

omnes insectis edunt.

omnes sursum et deorsum cursitant.

116. Picus niger, vertice purpureo sine maculis. Picus niger maximus WILL: 92. XXI. Rs: 42. 1. Picus maximus vel niger GESN: 708. **Spil-kråka.**

116. rostrum et pedes cinereo-coerulescunt. totum corpus atrum. a rostri basi ad occiput macula oblonga purpurea.

117. Picus viridis, vertice purpureo, maculis nigris punctato. Picus viridis major WILL: 93. XXXI. Rs: 42. 2. Avis pluvialis qvibusdam. Picus viridis GESN: 710. **Gröngiö-ling. Grön spik. wedknor.**

117 vel 18. Rostrum acutum, dorso cultrato, ita ut maxilla superior trigona evadat. nares oblongae, setis tectæ. lingva cylindracea, apice integro, acuto, tendinoso. intra tunicam cylindraceam duo tendines, singuli generis nexis instructi libere pone et retro trahuntur. caput supra plumis cinereis, apicibus purpureis aut sangvineis instructum infra sinus oris utrinque linea ejusdem coloris pingitur, caput alias et collum albicat punctis nigricantibus, maxillarum autem puncta nigra, magis lineiformia. dorsum et scapulæ cum tegetibus alarum siögröna, a medio dorsi ad infimam caudam tectrices luteo virides. venter albus maculis nigris transversalibus undulatis, viride perfuscus. alæ subtus nigricant, maculis albicantibus, in ordine per remigum parte interna ordinatis. supra remiges nigræ, maculis candidis. cauda nigricat, sordide viridi mixtura ad basin.

vide appendix marem.

117. mas differt a femina qvod tempora et oculorum regio nigra sint, gula alba, infra pallido viridis quoad pectus, et venter sed leviter

undulato variegatus: pedes firmi, 2 anteriores basi connatæ. 2 exteriores majores, postico interiori minimo, cauda 2 furcata, rostrum angulatum et dorso carinatum, apice compresso.

118. **Picus viridis vertice rubro RUDBf. non descriptus.**

119. **Picus viridis vertice ex albo et rubra variegato RUDBf: non descript:**

Giyllen-mund. 120. **Picus variegatus tibiis nudis, vertice nigro. Picus varius major WILL: 94. XXI. Rs. 43. 4.**

120. supra totus niger. alæ albis maculis pictæ. tempora cum oculorum regio alba, ut et gula. pectus et venter luteo fusca maculis nigris longitudinalibus. pone femora ruffo-crocea. sub cauda albicat cum maculis rotundis atris. pedes coerulescunt.

Picus variegatus A.

rostrum nigrum. *caput* loco ceræ album, supra cinnabarinum, occiput nigrum in acutum desinens. regio oculorum alba cum macula ceræ coeuns.

in collo utrinque macula introrsum nigra sub oculos sinus ad rostrum extendens a, altera vero ad aurem descendit per colli latus.

collum alias, venter et pectus alba.

Ala nigra, in cujus medio plurimæ tectrices maculam albam magnam relinqvunt, basi remiges maculis albis, plerumque transversalibus pinguntur, exceptis lineis ad apices alarum albis, sub cauda rubra, cauda nigra bifurcata.

Picus varieg: B.

rost: nigrum, caput sordidum, vertice nigro, macula pone oculum alba. sub capite ad latus colli macula obtusæ laciniata l: serrata excurrit.

color colli a dorso albus. a gula ad eandem subtus sordide alba, maculis longitudinalibus lineiformibus. dorsum nebulosum. alæ nigræ maculis transv: albicantibus, sub cauda puncta nigra, tessulata.

Picus C. varius.

rostr: nig. loco ceræ album, caput supra nigrum. macula sub caput per latera colli basi bifurcata. descendit medio angustiori, per latus colli, sensim amplior.

alæ ut A. fere. collum album. pectus et venter albo incarnati maculis longitudinaliter hordeiformibus nigris. sub cauda l. podice cinnabarino.

cauda nigra bifurcata, subtus alba nigris punctis per paria sparsis apice cinnabarino pedes coerulescunt.

Variegatus major. rostrum, maxilla superior carina acuta extenditur, latera angulata, apex compressus lingva longiss., apice tenui osseo.

alæ nigræ maculis albis 5 ordinum in ala præcipue interiori.scapulæ nigræ, limbi cinereo albi, cauda 2fida supra nigra, infra albida, maculis oppositis nigris, ad anum regio rubra. pectus et venter albicant. gula et ceræ locus albus, rectricum apices 2fidæ, extus 4 pennæ mediæ majores nigræ, laterales breviores, digiti 2 anteriores æqvales, exterior posticus maximus, interior minimus, ungves omnes arcuati compressi. mas vertice coccineus, femina nigra.

121. **Picus variegatus tibiis nudis vertice luteo. Picus varius major vertice luteo RUDBf. non descript:**

Picus variegatus 3dactylus vide Descr. appendice. it. Dal. 91. et act. sc. svec:

Picus variegatus alpino-Dalekarlicus. numqvam descriptus. *magnit:* ampelidis, color totius avis ponatur niger, cui alii colores super inducti sunt. E. gr. Linea alba a rostri basi utrinque ad nucham extenditur; alia linea a cantho oculi itidem alba extenditur ad nucham ubi coalescit cum priori, q conjunctæ secundum dorsum longitudinaliter lineam dorsalem albam ad caudæ basin extensam constituunt. Venter et tectrices inferiores alarum. imo tota avis subtus albedine et nigredine adeo mixta est, ut qvinam color prævaleat dicere difficile sit, mediante discum sterni albedo occupat. Tectrices alarum superiores omnes nigræ sunt. Ala expansa infra cinereo nigricans 7 l. 8 ordinibus transversalibus macularum albarum subrotundarum; supra a. nigra est ala maculis minoribus albis 3 l. 5 ordinum.

Cauda nigra rigida, rectrices 2 marginales albovariegatæ, mediis omnibus atris et firmioribus ut pico vario cui satis similis. vertex macula crocea minori, qvam in purpureis tegitur. *rostrum* acut: apice compresso, maxilla utraque 3gona, inferior magis convexa. Pedes breves, et NB. digitis 2 fere æqvalibus anticis, 1 postico, reliqvis major crassiorque, interior posticus deficit.

in alpibus dalekarlicis. id.

122. **Picus variegatus tibiis parte superiori tectis. Picus varius minor WILL: 94. XXI. Rs: 43. 5. *Mas* vertice ruffescit, *femina* nigrescit. Rostro in rimam arboris inserto celerrima percussione sonum efficit crepitantem qvi e longinqvo exaudiri potest.**

[gen.] **TORQVILLA** ***rostrum e cylindro in acutum desinens. Digiti duo extimi longitudine æqvales et interioribus duobus dupplo longiores. Antici sunt 2 et totidem postici. caudæ extremitas tecta.***

Gioktyda. 123. Torqvilla. Jynx s: Torqvilla WILL: 95: XXII. RS. 44. 8.
Sädesgiök JONST: Tab. 42. fig. mal. Jynx GESN: 573. RUDBf: iter Laponicum 66. fig: optim: c: descript:
Torqvilla d:r a capite qvod ridicule contorqvet et ad humeros circumagit.
Torqvilla est cuculi species, cuculus picorum.

mas e cinerea ruffo, nigri fusco distincta variegatur.

Jynx, torqvilla, Turbo Sisopigis BELL. 76. a.'

Sect II. *Digitus posticus unicus. remiges 18 et Rectrices 12.*

[gen.] CERTHIA *Rostrum leviter arcuatum. Lingva sagittata cornea. Digiti tres antici, quorum extimus adnectitur medio.*

124. Certhia WILL; 100. XXIII. fig: mal: RS: 47. 5. GESN: 251. JONST: Tab. 43.

ad basin vibrissis munitam.

Certhias, certhius, heptatrix. BELL. 98. a.

[gen.] SITTA *rostrum triangulare rectum, lingva lacera. digiti 3 anteriores, quorum exterior minimus et infima parte medio annectitur.*

Nötwäkare. 125. Sitta. Sitta s: Picus cinereus WILL. 98. XXIII. 1 RS: 47. 4. Picus cinereus vel Sitta GESN: 711.
in tectis et parietibus vidimus.

ALDR. sm.

125. vide Descript: RAJ
magnitudo passeris, gula alba, venter albicat, sub cauda rubet, linea per oculos supercilium adinstar atra excurrit.

CLASS: VIII.

Sect I. *Tenuirostres, cauda integra.*

[gen.] COLUMBA *rostrum ad basin velut furfures gerit. lingva integra, macroptera.*

126. Columba simplex varie colorata. Columba domestica s: vulgaris WILL: 130. XXXII. Rs. 59. 1. Columba domestica. **Hemdufwa.**

127. Columba ingluviem aere replens. Columba gutturosa WILL. 121. XXXIV. Rs. 60. 2. **Kropdufwa.**

128. Columba pennis qvibusdam in pectore recurvis. Columba turbita dicta WILL: 132. Rs. 60. 1. **Turbitz.**

129. Columba palpebris nudis granulatis, pennis in occipite prominentibus. Columba barbarica s: Numedica WILL. 133. XXXIV. Rs 60. 8.
caput et dorsum cinereum, collum ad latera linea alba. *pectus* brunneum, venter albicans, iris albido flava. cauda longa cinereo nigricans.

130. Columba torqve alba Palumbus torqvatus WILL: 135. XXXV. Rs. 62. 9. **Ringdufwa.**

131. Columba coerulescens. Oenas s: Vinago WILL. 136. XXXV. Rs. 62. 10. **Skogzdufwa.**

[gen.] CUCULUS *rostrum levissime incurvum. maxilla superior longior, nares orbiculatæ supra rostri superficiem eminentes, quarum medio punctum prominet. Digiti postici duo et totidem antici, qvarum interiores breviores.*

ad Picos *pes.* Vide descript. It. Dal. 35.

132. Cuculus pedibus luteis, dorso nigro cinereo non maculatus. Pedes et tibiæ lutei. pars corporis soli obversa nigro cinerea. collum splendet ut in columbis. **Giök.**

Geecka Lappis alpibus

alium 1733: $\frac{VI}{2}$ et $\frac{IX}{16}$ accepi: in omnibus similis 132 a qvo differebat a rostro qvod in angulum lutea membrana laxa, ut in — — — —, mollis erat. caput in hoc totum järngråt sine maculis ut et dorsum, qvod ad remotionem parum splendebat.
Collum inferior ut supra järngrå sine maculis. venter in hoc obscurior qvam altero.
Lingva in rimam maxillæ superioris intrusa erat, ut non conspiciebatur. an genom skiulandet i halsen, an ita cantu collocet, nescio. mas erat, illa femina.

133. *femina* erat qvam descripsi, in qva 2 ova pisigrandinis magnitudine. venter carnosus larvis pilosis plenus.

134. *Cuculus caput* obscure canum ut et collum et totum dorsum. q-dam tamen pennæ in hoc griseæ — — — —, maculatum constituebant. *Uropygium* ejusdem fere coloris ac dorsum, sed lucidioris. collum inferius coloris cinerei undulati, griseo mixti. *Ventris plumæ* sunt coloris albescentis cum lineis fusco nigrescentibus transversis. Pennæ q subtus caudam vestiunt ejusdem coloris, sed albidioris.

Cauda respectu corporis admodum longa. sc: 6 pollicum pennarum 10 longarum (: neglectis minoribus:) coloris nigrescentis qvidem, sed maculis albis in medio et ab uno latere longitudinaliter notata, — — — apicibus albis.

Alæ respectu corporis admodum longæ. sc: 9 pollicum, coloris superne fusco nigrescentis, inferius autem obscure cani, cum lineis albis transversis.
remiges nigricantes.

Rostrum 6 vel 7 linearum, parum curvatum, parte superiori ante inferiorem prominente, coloris superne nigri, sed infra pallidioris et paulo viridescentis. maxilla inferior subtus plano-crocea, interior concava.
Nares patulæ bene conspicuæ, prominentes, nudæ. maxilla superior intra non excavatur, ut in aliis.
Lingva — — denticulis retrorsum vergentibus.
Tibiæ admodum curtæ 7 circiter l. 8 linearum anterius qvoad partem plumis tectæ, coloris flavi.
Pes tetradactylus flavus cujus digiti 2 antrorsum et duo ad posteriora vergunt, quorum ambo interiores suis oppositis minores sunt. anteriores 2 infimo articulo connectuntur.
Ungves parum adunci ejusdem cum digitis coloris in cuculo — — ungvis medius introrsum margine laterali interiori prominet; contra ac in omnibus aliis quos vidimus.

Lingva sagittata plana, apice membranaceo (: per cantum illis desinenti:) ad basin duobus denticulis majoribus angulos constituentibus, a quorum latere exteriori utrinque 5 minores, ab interiori utrinque 3.

133. **Cuculus pedibus luteis, dorso nigro cinereo maculato. Cuculus WILL: 62. LXXVII. RS: 23 GESN: 363?**

Cuculus. BELL. 22. b.

pedes ut antecedentis, dorsum et alæ nigrocinereæ, mentum flavum. pennæ in toto reliqvo corpore, maculis ruffescentibus extimo albis pictæ.

134. **Cuculus pedibus fuscis.**

omnia ut in antecedenti sed minus variegatus.

Vidi sæpius propriis hisce oculis motacillam albam nutrientem cuculum jam adultum et canentem.

Persvasio vulgis qvod cuculus mutaretur in accipitrem, plane erronea est, repugnat enim mechanismus et figura corporis.

genus Merops dicendum rostrum conico cultratum; apice utrinque supra emarginato seu diviso et longior inferiore

capite et urrhopygio cinereo, dorso testaceo, cauda nigra semialba.

caput valde cinereum uti et urrhopygium.

dorsum reliqvum rufo seu griseo testaceum. venter a gula ad sterni, femora ut et latera tota e dilute rubicundo, vix manifesto, alba.

linea a fronte et basi rostri per oculos ad aures nigra, supra hanc linea minor alba.

venter pone sternum albus

remiges nigricantes 3—8 basi levissime albæ, hinc macula parva alba alarum.

Rectrices nigræ; sed a medio ad basin albæ, exceptis 4 intermediis; et apice omnes albent exceptis 4 omnino nigris.

pennæ extimæ primæ minores sunt.

Pedes nigri; rostrum nigrum. vibrizæ nigræ. faux alba, lingva bifida lacera. ergo non oenanthe

---

- — dorso testaceo remigibus exterioribus margine mediis albis.

Descr.

Rostrum nigrum convexo coni[c]um, cultratum, emarginat: nigrum, caput griseum, dorsum griseo testaceum, lineolis transversis nigris, in singula penna prope apicem singulis.

venter a gula et pone albicans, vix latescens lineolis undulatis crebris.

Remiges nigricantes immaculati.

Rectrices griseæ; 4 intermediis unicoloribus, reliquis apice et margine albis. extimæ pennæ breviores
Pedes nigri.

[gen.] **STURNUS** *rostrum leviter depressum, lingva cornea bifida.*

Stare. 135. **Sturnus cauda cum corpore concolore. Sturnus WILL: 144. XXXVII. BELL. 31. a. Rs. 67. 1. GESN: 747. JONST: Tab: 40 cf. *Mas* Sturnus vulgaris JONST. ibd. MERRET. 177. Merr. 177 *femina.***

Sturnus cinereus Merr. 177. *mas.*

mas sturnus splendens caput et totum corpus fere nigricat, sed e sericeo viridi violaceo-coeruleo splendet. capitis pennæ apicibus albis, minimis maculatæ, reliqvæ paulo majoribus, alæ magis pallidæ. margine exteriori testaceo, remiges 16. cauda longit. pedum, vix notabile bifida, rectrices æqvales 16.

pedes firmi, tetradactyli, posticus crassior, ungve majori. ungves curvi, acuti, compressi, excepto medio extrorsum marginato.

MERRET. 2plicum sturnum allegat 177. uterque apud ALD. et
Sturnus vulgaris.
Sturnus cinereus.

135. mas collum caput nigrum splendens. *femina* nigra albis maculis in gula præsertim aspersa.
migratoria est avis.

136. **Sturnus cauda cum corpore di[s]colore. Merula saxatilis WILL: 145. XXXVI. Rs. 68. 3. Pica Lapponum RUDBECK. an Avis nivea WILL. 302?**

it. Dal. 65.

NB. Merula cauda rubra
pica Lapponum
Merula saxatilis ALD. Rs. 68. 3. WILL. 45.

Pica lapponica est Merulæ species rost: rectum acutum nigrum.
caput, collum, et dorsum cinerea, ex his. caput nigro cinereum.
tectrices alarum a parte inferiori ruffae maculis nigris. remiges cinereo coerulescunt fere.
cauda, sensim latior ruffa, medio cinerea, integra.
Pedes nigri.

[gen.] **MERULA.** *nares ovatæ, nudæ. Rostri maxilla superius leviter convexum. modice inflexum. mandibula superior paullo longior apice utrinque emerginato. os intus flavet, lingva cor-*

nea canaliculata bifida. Brachyptera, cauda pedes tibias bis longitudine superat, laxa. integra

It. ol. 360.

137[a]. Merula atra, rostro flavo. Merula vulgaris Rs: 65. 1. WILL: 140. XXXVII. Merula nigra. BELL. 80. b.

138[b]. Merula nigricans rostro fusco. Merula montana ALD. WILL: 144. XXXVIII. Merula saxatilis Rs. 65. 3.
Mer: saxat. s. montana Gesn. 584.

139[c]. Merula nigra pectore albo. Merula aqvatica WILL: 104. XXIV. Rs. 66. 7. JONST. Tab. 53 pag. **Watnstare.**

139. Totus niger, excepto pectore a rostro ad pectoris finem albo. NB. non est turdus s: merula. differt enim ab eo tota facie. Merula caudam hbt longitudine tibiarum bis superantem, hic a. vix aeqviparantem estque macroptera. ad nares sitæ s: pennæ tectrices nullæ. cauda integra, lingva oblonge emerginata, sagittato membranacea, appendice 2dentato, singulo denticulo altero minori armato.

140[d]. Merula cinereo-ruffa, macula nigra a rostro ad oculos ducta. Turdus pilularis Rs: 64. 3. WILL. 138. XXXVII. GESN: 753. Trichas MERR. 176. Turdus trichas Charl. 83.

140. capite nigro, alias 141 similis

141. forte erat q descripsi in Hort. Cliff. totus supra cinereo fuscus concolor. linea alba a rostro supra oculos recta. *pectus* pallidum maculis fuscis, venter albus, cauda obtusa vix forcipata.
Lingva sagittata dentata, apice 2fido lacero. rostr. nigr. basi lutea.

141[e]. Merula colore testaceo. Turdus simpliciter dictus sive Viscivorus minor WILL: 138 XXXVII. Rs. 64. 2.

martialis

inter aves turdus, si quis me judice verum est, inter quadrupe[de]s gloria prima lepus,

141. Dorsum, cauda et pedes concolores. femina ad basin rostri lutea; non item.
subtus a gula ad caudam luteus maculis pennarum nigris subrotundis. dorsum cinereum, maculis raris longitudinalibus angustis. **Klera.**
alebatur på en kiällare i Stockholm. fick dricka win med giästerna; calvescebat in capite. post annum inclusa, non potatus amplius vinum, recuperabat plumas.

142[f]. Merula nigricans, gula torqve albo cincta. Merula torqvata Rs. 65. 2. WILL: 143. XXXVII mas & femina JONST: 106. T: 39.

[gen.] ALAUDA *ungvis posticus rectus longitudine digitis certamus, lingva latiuscula, cornea, bifida.*

143[a]. **Alauda alarum qvatvor primis remigibus æqvalibus. Alauda pratorum WILL: 150. RS: 69. 3. ALD.**

144[b]. **Alauda alarum extima remige breviori secunda. Alauda vulgaris WILL: 149. XL. RS: 69. 1.**

144. Alaudam q ubique cantat describo, rostr: tenue, leviter cultratum, maxime fere æqvales simplices, lingva sagittata, tenuis dentulata, apice membranaceo acute 2fido. ungvis posticus digitum maximum longitudine superat, rectus, anteriores leviter inflexi, medius magnus, hinc interior, exterior parvus. cauda bifurcata longitudine pennarum, rectrices 12. remiges 16 a 18 qvorum 4 anteriores utrinque fere æqvales.

totum corpus fusco testaceum est, (ventre albicante,) omnes pennæ fuscæ sunt, quarum margines testaceo pallidæ. alarum pennæ nigro fuscæ. *cauda*, exteriores nigræ, extima autem alba margine interiori fusca. proxima exteriori nigra margine exteriori longitudinaliter ad rachin albo. p hyemem 1733 vixit et edebat grana cannabis, arbores non adscendit, continuo vagatur.

144. cinerea, ventre albo, alis cum corpore concolore.

145[c]. **Alauda circulo albicante ab oculo ad oculum deducto. Alauda arborea WILL: 149. RS. 69. 2.**

145. Venter dilute cinereus, macula pone oculum lutescens, alæ leviter variegatæ.

æstate raro in Anglia; hyeme vero e norvegia redeuntium tanta multitudo, ut nullius major. CHARLET.

146[d]. **Alauda minor campestris WILL: 150. RS. 70. 6. æstate coelum versus motitantes cantilant. unde versus Ecce suum tirile, tirile, suum tirile tractant.**

146. cinerea ventre maculato. alarum basi nigricante.

Alauda major.

caput, dorsum totum, tectrices alarum, pectus antice scolopaceum, seu griseo et fusco maculatum. venter albicans.

lineola alba supra oculos.

remiges fuscæ.

rectrices æqvales nigricantes, exceptis 23 utrinque exterioribus, margine exteriore longitudinaliter albis.

pedes et rostrum pallida: ungvis posticus longus rectus.

Alauda minor. an ipsa s. ligurica.

caput, dorsum totum grisea maculis nigris seu fuscis oblongis more scolopacium.

gula et pectus flavescunt.
linea flavescat supra oculos a rostro versus occiput.
abdomen albicans.
Alarum tectrices nigro fuscæ, albo maculatæ. remiges fuscæ.
rectrices æqvales fuscæ, a medio versus basin omnes albæ exceptis duabus intermediis.
ungvis posticus intermedio paulo longior. pedes et rostrum nigrum.

[gen.] MOTACILLA *Rostrum rectum acutum. pedes tetradactyli cum postico ceteris eqvali. cauda longior pedibus pennis duabus mediis acutis productioribus.*

147[a]. **Motacilla caudæ rectricibus duabus productioribus. Motacilla alba WILL. 171. XLII. Rs. 75. 1. Motacilla qvam nostri albam cognominant. GESN: 618. Motacilla JONST. Tab: 43. alba ibd: pag. 120.**

Motacilla, culicilega, susurada. BELL. 88. b.
Water wagtail anon. p. 127. f. 81.

147. Motacilla varia. *caput* albidum, ifrån jässan ned till nucham nigrum. frons, latera capitis et gula alba. för sternum en stor macula nigra, dorsum cinereum, pectus et venter albida, cum aliqva cinerei mixtura. Alæ nigro cinereæ, remigibus utrinque parum albidis.
pennæ ipsius caudæ, nonnullæ nigræ, aliqvæ partim prope basin nigræ, alias albæ. tibiæ et pedes nigræ, ungve postico maximo. rostrum tenue nigrum. maxillæ ejusdem longitudinis fere, superior apice utrinque leviter emarginato, nares oblongæ nudæ, cauda bifida pedibus longior.
lingva sagittata, membranacea, apice lacero plurimis — — — —

148[b]. **Motacilla rect[r]icibus æqvalibus. Motacilla flava WILL: 172 LXVIII. Rs: 75. 2. GESN: 618. Motacilla flava rostro longiusculo nigricante. MERRET. 178.**

148. caput cinereum, dorsum viride. cauda nigra. venter luteus, gula in femina albicat, in mare autem ut venter luteus.

[gen.] LUSCINIA *maxilla superior paulo longior inferiori. os intus flavet.*

150. **Luscinia cauda cum dorso di[s]colore. Luscinia s: Philomela WILL. 161. XLI. Rs. 78. 2. Luscinia GESN: 592. JONST. Tab. 45.**

på Swartsiölandet. Fulleröen. Fånö.

150. cum sequenti convenit, cauda magis ruffescit, subtus alba maculis cinereis undulatis.
mira avis, si quis tangat arborem in quo est, abit, mox redit ad

locum seu foveam, ut videat qvod qvis fecerit, sic capitur facillime fovea.

151. **Luscinia cauda cum dorso concolore. Luscinia minor** ALD **754. Lusciniola** JONST. **Tab. 45.**

151. caput dilute sordidum, dorsum, alæ et cauda saturatius venter albicat. rostrum et pedes testacea.

[gen.] **RUDBECKIANA** *caput simplex, rostrum rectum acutum.*

152[a]. **Rudbeckiana**

Järntrast. **Passer troglodytes Belloni** ALD: **an. Merula.**

152. caput saturate cinereum, corpus testaceum, cauda integra, pedes carnei, rostro testaceo.

153[b]. **Rudbeckiana summo capitis nigro.**

Atricapilla s: Ficedula WILL: **162. XLI. Rs. 79. 8.** JONST. **Tab: 45.**

ALDR.

153. *femina* vertice luteo ruffescit. cum toto corpore infra tamen dilute albicat.

mas a. vertice nigricat. color dorsi testaceus subtus cinereus.

Pulchra illa Ficedula. habet Charlet. Onom. p. 81: sed ad quam speciem? non memini.

154[c]. **Rudbeckiana**

Ficedula qvarta WILL: **163. Rs. 81. 12.**

ALDR.

[gen.] CAROLINA. *Lingva lacera bifida. cauda integra.*

155. Carolina coeruleo-incana mas macula lutea in pectore ornatus. Avis carolina RUDBECK fil: Wegflecklin GESN: 796. Phoenicuro similis ornithologo 50. ALD. — — — Ruticilla Wegflecklin WILL: 160. Rs: 78. cauda integra obtusa. color totius fere corporis incanus ad coeruleum vergens. in medio pectoris circulus azureus sive hilare coeruleus conspicitur, qvi a latere inferiori crassior est, intra qvem color luteus includitur.

Nominata fuit hæc avis carolina a Nobil: et Gen: D[no] O. RUDBECK fil: in honorem et gratiam Caroli 11. desumta similitudine a vestibus militum, qvarum exteriores cœruleæ, interiores luteæ sunt.

—— coeruleo-incana femina pectore unicolore. Avis Carolina femina RUDBf: Wydengyckerlin GESN: 796.

antecedenti similis excepta colorata ista macula pectoris, qva plane destituitur.

155. ***mas*** caput, dorsum, et cauda cinerea, macula ad canthum oculi majorem alba, parva. a rostro ad sternum macula coerulea ovata, extremo angustiori gulam respiciente. margo undique undulatus. ad sterni initium a luteo fusco terminatur. in hujus medio macula rotunda luteo-fusca, albo cincta. venter albicat ut et pectus. ad podicem lutescit. pedes cinerei. magnitudo ligurini.
femina antecedenti mari similis, sed fere dilutior a qvo differt. macula non ad canthum oculi sed loco supercilii oblonga. a gula ad sternum cinerea, sed in hujus medio alba, infra hanc ad sternum velut nebulæ fusco-cinereæ.

156. **Carolina pectore et cauda ruffescente. Rubecula s: Erithacus WILL. 160. XXXVIII. Rs. 78. 3. character genericus ab hac desumtus est.** **Rödstiert.**

ALDR.

156. gula nigra. pectus et cauda fulva. alæ cinereo coeruleæ.

156. an Ruticilla Rs. 78. cujus descriptio magis qvadrat, certe cinciput macula alba gaudet.
—— 2da *species non descripta.*
gula et caput concolor s: cinerea. pectus ruffescit. cauda ruffa.
—— 3ia *species non descript:* a rostro ad sternum luteo-ruffa. dorsum et cauda cinerea. ungvis posticus longissimus. venter albus. **Rotgel germ.**
– 4ta *species non descript.* in pectore non ruffa. Cauda ruffa, gula cum capite concolor.

[gen.] **PARUS** ***lingva lata in 4 filamenta desinens. cauda bifida:***

157. **Parus viridi flavicans, capite nigro, tempora alba. Fringillago s: Parus major Rs: 73. 3. WILL: 174. MERRET. 178. Parus major, fringillago. BELL. 95. a.** **Talgoxe.**

157. caput nigrum. tempora infra oculos alba.

NB. vidi 1731 Oct. caput nigro splendens, tempora infra oculos nigra, mentum nigrum, q̂ nigredo jungitur sub temporibus macula capitis. macula menti appendicem nigram per pectus et vent[r]em recta demittit. nucha lutea, scapulæ luteo viridæ. pectus et venter sulphureus. alæ incanæ ut et cauda. remiges cinereo nigricantes per alam linea alba transversali-obliqva decurrit.

158. **Parus capite nigro, macula verticis alba. Parus ater GESN. 641 fig: inferior. WILL. 175. XLIII. Rs. 73. 2. Parus ater s. carbonarius. MERRET. 178.**

Entika. 159. **Parus capite nigro, macula verticis nulla. Parus palustris GESN. 642 fig: suprema. WILL: 175. XLIII. Rs. 73. 3.**
ALD. 722.

159. vertex niger, infra oculos ad gulam albus. totus cinereus. cauda bifurcata.

NB. 1731 $\frac{XI}{27}$ 1733 $\frac{XII}{29}$

caput a rostro ad nucham supra oculos nigrum tempora alba. subtus candida cinereus, supra viride cinereus (: plumæ tamen omnes nigræ sunt, et tantum apices colorem visibilem praebent :). Remiges nigricantes 18. rostr. nigrum. pedes plumbeæ. ungve postico reliquis fere majore. lingva velut abscissa 4 setis instructa. cauda bifida. tegetes alarum dorso concolores.

160. **Parus capite azureo, circulo albo cincto. Parus coeruleus WILL. 175. Parus coeruleus minor. MERRET. 178. XLIII Rs. 74. 4. GESN. 641. fig: superior. Parus. vidi spipola et sua — — 127.**
BELL. 96 a.

160. vertex coeruleus, tempora alba, linea a rostro per oculos coerulea. gula alba, dorsum alæ et cauda cyanea. subtus coeruleo sulphurea. cauda bifida.

[gen.] GLAROLA *caput simplex, lingva bifida. cauda longitudine corporis, pennis mediis longissimis, hinc inde brevioribus.*

161. **Glarola. Parus caudatus GESN: 642 fig: infima. WILL. 176. XLIII. Rs. 74. 5. MERRET. 173. ALDR.**

161. caput leviter hirsutum, cum pectore album. venter carneus, caudæ rectrices nigræ, bifurcatæ. alæ e coeruleo, nigro et albo variegatæ. flexura inter collum et dorsum nigra, dorsum fuscum maculis nigris. elegantissima avis. a WILLUGBEJI in paucis differt.

[gen.] CURRUCA *lingva bifida, ungvis posticus longissimus. Nares phaseoli figura.*

Kruka. 162. **Curruca. GESN: 370. Curruca Eliotæ an magnanima ALD. WILL. 157. Rs. 79. 6. Hippolais seu Curruca JONST. 45 an cauda sit integra. nec non ignoro.**

162. rostr: tenue testaceo ruff: supra testaceo sordida. gula alba et subtus albicans. ova cinerea maculis ferrugineis.

[gen.] OENANTHE *rostr: tenue rectum: lingva bifida, — — — magnus. digit. posticus magnus.*
It. Dal. 50.

Sten-s[k]vätta. 163. **Motacilla macula nigra semilunari retro oculos. oenanthe scutiflora Rs: 75. 1. in alpibus Laponibus.**

163. Os intus niger. pedes longi, posticus ungvis fere major, omnes compressæ, tibiæ longæ, pedes, cauda fere longiores.
Rost. motacilla tenue et lingvam con — —, nares ovatæ, linea temporalis a rostro per oculos [ad aures] nigra infra et supra hanc nigro albedo apparet. caput et dorsum cinerea, collum infra testaceo pallidum, venter albidus, caudæ tectrices utrinque albis pennis tectæ. alæ fusco nigræ vix 16, margine exteriori testacea cauda vix 2fida 12 rem: exterius nigr: interius alba.

163. Oenanthe altera Aldrov: tertia Willugb. alæ nigræ. a rostro per oculos ad aures nigra linea. a rostro ad podicem infra albo-cinerea. supra a. a rostro ad uropygium cœruleo cinerea. urrhopygium album. *Sedentem vidi.*

Qvam sub hoc nomine habet — — — differt, qvod subtus carnea, dorso et alis, (exceptis remigibus), ruffo-sordidis, urrhopyg. cœruleo oenanth:

Descr: magnitudo Passeris lutei: Rostrum, os, vibrissæ, pedes, ungves, faux nigra.

Cinerea sunt caput et tergum, pone versus urrhopygium ad viride accedens.

Album abdomen.

frons albicat. a rostro per oculos ad aures linea lata nigra. supra oculos macula alba.

gula et collum albo levissime flavescens.

Remiges omnes fusci, immaculati.

Rectrices a medio extrorsum fuscæ, introrsum albæ.

Rectrices a medio apicem versus fuscæ, basin versus albæ, albedo tamen nigredine longior; exceptis intermediis 2 pennis quarum nigredo longior est albedine.

Oenanthe secundum nostra seu Rubicola. Rs. 76.

Descr. magnitudo Ligurini seu antecedenti dimidio minor.

caput, dorsum totum testaceum nigris maculis seu pennis nigricantibus margine testaceis.

gula et abdomen flavescens. sub rostro alba. supra nares macula utrinque parva alba.

regio aurium a rostro sub oculis nigra. linea alba supra oculos longa.

macula alarum duplex alba: altera macula major ad basin alarum in tectricibus.

altera minor alba ex tectricibus primoribus albis.

remiges nigricantes, n:o 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. ad basin albis, quo primis magis, eo minus albent.

rectrices fuscæ seu nigricantes a medio ad basin albæ exceptis 2 intermediis introrsum a margine infra medietatem albis.

[gen.] ISPIDA *rostrum validum acutum. Pedes tetradactyli cujus digitus extimus tribus internodiis medio adhærescit, intimus medio unico internodio conjungitur.*

(dubito num sit.)

164. Ispida rostro leviter arcuato. Merops sive apiaster WILL. 102 XXIV. Rs. 49. 3. Merops GESN: 599. CHART. p. 87. t. 87. (optima maris) hbt RUDBECK. Merops.

164. conirostris mas macula oblonga oculum tegens ornatur. *femina* autem non item, cauda integra. *oculorum* iris rubra. *dorsum* virescit. venter ex albo et coeruleo mixtus. mentum ad aures usque macula flava. in Creta insula omnium frequentissima.

Sect II. *Tenuirostres. cauda bifurcata.*

[gen.] REGULUS. *Lingva acuta bifida. cauda bifurcata.*

Kongz-fogel. 165. Regulus cristatus *mas* crista variegata. Regulus cristatus WILL: 163. XLII. Rs: 79. 9. ALDR. Passerculus troglodytes JONST: Tab: XLII.

– — cristatus femina crista unicolore.

Regulus. descript. 1735 in It. Horit. minimus. non cristatus, supra cinereo testaceus, rostrum rectum subulatum. *nares* nudæ, oblongæ margine superiore prominente. ling[v]a ad latera emerginata. ungvis posticus anticis fere 2plo major, linea pallida supra oculos.

165. Alæ nigricantes lineis 2bus transversis albis pictæ. color testaceus supra saturatior. crista maris carnea utrinque nigra, [feminæ] svavior sulphurea, utrinque nigra; rostrum nigrum, pedes testacei.

166. Regulus non cristatus WILL. 164. XLII. Rs. 80. 10. ALDR.

166. Lineis alarum, (: q antecedens:) destituitur. supra incurvo sordidus, subtus dilute testaceo albicans.

167. Regulus non cristatus major. WILL: 164. RUDBf: non descriptus.

167. antecedenti paullo major. alias convenit. mas rostr: et pedes nigra, foemina testaceo.

[gen.] HIRUNDO *Rostrum minimo digito brevius. lingva bifida,* Alæ macropteræ, penna extima longissima, reliq graduales. cauda bifurcata, pedibus longior.

Ladu-swala. 168. Hirundo rectribus duabus longioribus. Hirundo domestica GESN: 548 WILL: 155. XXXIX. Rs. 71. 1. Hirundo JONSTON. 115. Tab. 42. MERRET. 177.

aves s. migratoriæ.

168. mas. Supra tota nigro coerulea nitida 1734 $\frac{v.}{2}$. venter, uropygus, pectus et tectrices alarum inferiores alba. guttur brunneus ut et frons, collum coerulescens. remiges nigri, veri 9 sensim longiores a flexura.

Spurio a flexura introrsum sensim longiores emarginato. cauda nigra, 2furcata, extimis longissimis. in singula rectrice macula alba, exceptis 2 mediis.

rectrices ^{mo} 12.

rostrum minimum, depressum, ore amplo, intus flavo.

nares ovatæ, nudæ, superius sinu inflexo, lingva acuta, emarginata.

pedes nudi, medio et extimo æqvalis ungvibus, medius exterius marginatus.

169. Hirundo tibiis hirsutis, digitis anticis tribus. Hirundo agrestis JONST: 117. Hirundo rustica sive agrestis. Rs. 71. 2. Hirundo agrestis s: rustica. WILL: 155. MERRET. 178. Hirundo sylvestris GESN: 564. **Huswala.** it: öl. 67.

variat rarissime colore albo.

169. Husswala. caput azureum sericeum, ut et dorsum ad basin caudæ. hinc albus. cauda nigra bifurcata gula ad caudam subtus alba.

Alæ nigræ gradatim breviores. tibiæ et di[gi]ti hirsuti. ungves minus incurvæ acutæ, unicus posticus.

170. Hirundo tibiis hirsutis, digitis anticis omnibus. Hirundo Apus. Rs. 72. 4. WILL: 156. XXXIX et XIV. Apus GESN: 166. JONST: 119. Tab. 42. Apus, Cypselus major BELL. 100. a. **Ringswala.**

MERRET. 178.

171. Hirundo tibiis antrorsum hirsutis, digitis Caprimulgus WILL: 70. XIV. Rs. 26. 1. GESN: 242. JONST: 53. XX. **Natskräfwa.**

it. Dal: 145.

Strix, caprimulgus, fur nocturnus. BELL. 28. a.

171. magnitudo cuculi. Supra tota cinerea ex nigro albo et minimum testaceum tenuissime undulatim mixtum, cui maculæ parvæ longitudinales sparsæ sunt. *Venter* pallide testacens, undulis crassiusculis nigris, *pectus* similiter sed minoribus.

caput ratione corporis magnum, *aures* amplæ non prominentes, rostr: tenuissimum, depressum ad radicem, carinatum, modice inflexum, nigrum. **Nattwaka.**

NB. 1 cranium pellucidum.
2 myxtaces Labii superioris utrinque 8 radiis constans.
3 rictus rostro decies amplior.
4 nares prominentes.
5 Lingva minimus tenuiss., acutissima, integerrima, palato affixa.
pedes parvi, anterius plumosi, digitis intermediis duplo longior lateralibus basi membranula annexis. ungvis medius introrsum marginatus. *Pennæ laxæ* molles. *cauda* integra, rectrices 10, digitus posticus minimus. venter insectis plenus.

Strand-swala. 172. Hirundo tibiis nudis, digito postico leviter plumato. Hirundo riparia Merret. 178. WILL: 156. XXXIX. Rs: 71. 3. Hirundo riparia. GESN: 656. JONST. tab. 42.

Sect. III. *Conirostres.*

[gen.] COCCOTRAUSTES *rostrum simplex pro corporis magnitudine admodum magnum.*

173. Coccotraustes non cristatus.

173. dorsum et pectus rubra, ita tamen ut singulæ pennæ cinereæ sunt, sed extimo margine rubræ, hinc rubedo. venter cinereus.
Alæ nigricantes, lineis 2 obliqvis albicantibus. cauda nigricans.
Rostrum conicum, maxilla superiore longiore, incurva, ampliore.
Lingva integra basi sagittata dentata.
Pedes nigri. Plumæ nigræ nares tegunt.

NB. Charlet. Coccothraustes vulgaris p. 84. f. 85.
Coccotraustes vulgaris Rs. 85. 1. WILL: 178. XLIV.
Coccotraustes Gesn: 276. Coccothraustes. JONST. Tab. 37.
mas rubicundus femina lutescens.

NB. Coccothraustes virginiana CHARL. 85 visa apud Cliffortum, coccinea, vide CATESBY.

[gen.] LOXIA *rostri uterque maxilla incurvatur et versus apicem se decursat. cauda bifida.*

dejicit conos et ramulos ultimos promordendo, et detruncat ramos crassitie digiti e ligno duro valet.

Kors-näfwer. 174. Loxia *mas* rubrocrocea maculis ruffescentibus. Loxia GESN: 592. WILL: 181. XLIV. Rs: 86. Conirosores RUDBf:
A: Lapon: 75.

CHARLET. 68. Loxias. conirostra figura bona.
- - *femina* cinerea maculis rufescentibus.
Loxia a λοξὸς obliqvus a rostro obliqve.

mas colore coni abietis — — unice creatus ad vorandos conos abietis et pini ex oris structura edit et secat ut avenam cannabis, pedibus capit conos sciuri instar vel psittaci.
rostrum in eodem nunc sinistrorsum nunc dextrorsum se decursat.
mas croceus, alis nigro cinereis, cauda cinerea, vix conspicue maculata; ut nec femina alæ nigræ, cauda bifurcata.
maxilla inferior ad sinsistrum in sulphuribus, ad dextrum in croceis commixa tam flexura tam inferior fere longitudine superioris. lingva integra depressa.
femina pallide s: albe lutea, cauda et alis cinereis,
remiges alarum — — — — superius, pectus, rectrices, latera sulphurea — — — — venter albocinereus ad atrum, caput cinereo non — — — — nebulosam; lumbi sulphurei
Loxia mas
rostri maxillæ longitudine e figura æqvales recurvæ, inferior ad dextram flexa. utrinque finem a superiore exceptum emittens. superior parum mobilis. lingva integra, basi sagittata.
alæ, cauda, rectrices, remiges, tectrices nigræ supra, subtus cinerea. tot alibi.
tota avis supra et infra, cum collo, capite, dorso, pectore croceorubra. cauda forcipata pedes pallidi.

[gen.] PYRRHULA *mandibula superior incurvata. cauda integra.*

175. **Pyrrhula. Rubicilla s: Pyrrhula ALDR. Rs: 86. 5. WILL: 180. XLIII. GESN: 733. Pyrrhula seu Rubicilla JONST. 122. Rubicilla ibd: Tab: 43.** **Domherre**
appropinqvante femina vel v: v: aut bene et favente animo caudam ad alterum latus torqvet.
mas accepit araneum, dies tenuit in ore, dedit feminæ.
feminæ remiges rectricesque atræ. remiges subtus cinerei. tectrices, cauda et remigum posteriorum apice albæ.

175. rostr: nigr: caput ad oculos usque nigrum, gula nigra. infra ab oculos per collum et pectus ad pedes ruber mas est, (: femina a ibd. ruffo cinerea:) alæ nigræ infra albæ ut et cauda. pone pedes alba. urrhopygium album. scapulæ et dorsum cinereæ. caudæ basis supra et infra albo cincta.
pedes ungvibus postico et intermedio majori, lateralibus æqvali.
rostrum breviss. crassissimum, undique convexum. superior infra excavatum, inferior angulos laterales versus superiorem. oculos emittitur, alias excavata inflexa.
lingva ovata, carnosa, apice villosiusculo s. lacero. Pyrrhula, artibus nigris, basis dentulata.

rectricibus ani, remigumque posteriorum albidis.
Pyrrhula mas
caput nigrum.
tempora, gula, pectus, venter rubra.
collum, dorsum coeruleo-cinerea.
cauda indivisa nigra, superne coerulescens, circum caudam superne et inferne alba. rostrum nigrum crassissimum, gibbum, nares, patulæ setae vibrissæ parvæ. maxilla utraque mobilis, ut psittacis. Lingva integra.
digiti ungvis posticus intermedio minor
Alae nigra, linea transversa albicante — —
Remiges 16 nigra, versus marginem interiorem albicantes.
Rectrices 12 a 14, nigrae.
tectrices alae nigricantes, sed 9—16 apice albæ.
Plumae capitis nigri, dorso coeruleo cinerei *ventris* — — inferne albi.
nigri, superne rubri ani.

[gen.] AMPELIS *lingva sagittata emarginata, cornea. remiges nonnuli in apices planos, nudos, desinunt. cauda integra.*

Siden-swantz. 176. **Ampelis *mas* remigum apicibus septem. Garrulus Bohemicus Rs. 85. Will: 90. XX. Gesn: 703 Garrulus Bohemicus Gesneri, Ampelis Aldrovandi. Jonst. 44. Picæ. glandariæ species alia. Jonst. XVII. Pica glandariæ genus: Jonst: item. 43. melior.**

— ***femina* remigum apicibus qvatuor.**

Aldr. Ampelis Aldr.

alæ nigræ. tectrices alarum itidem nigræ, qvam maximæ s: anteriores in apices albos desinunt.
remiges nigræ, qvam anteriores nonnullæ a margine superiori in album, mediæ in sulphureum desinunt. infimi autem interdum in album sed latius, qvam rachis in ungvem oblongum sangvineum membranaceum desinit. caudæ rectrices nigræ, croceo terminatæ, tectrices cinereo fuscæ.
caput brunnofuscum, pennis longioribus versus nucham instructum, non cristatum. rostr: nigrum.
Rostrum angulatum nigrum: maxilla superior, longior incurvo apice utrinque emarginata. lingva cartilaginea acuta, bifida, basi sagittata utrinque et pone denticulata.
Nigra sunt gula, tempora, seu oculorum regio, tectrices narium, rostrum, pedes, remiges, rectrices.
Cinerea totum corpus, versus caput magis ad castaneum vergens.

— — — äro tectrices inferiores caudæ, frons et regio sub oculis. ungves compressæ; posticus et intermedius æqvales. pennæ capitis longiores, hasce dum erigit, cristatus est. Remiges 18 nigræ, quorum 1. 2. 3. 4. apice anterius albæ. 5. 6. 7. 8. 9. ibidem albo flavescentes. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. ibidem albæ. 17. 18. immaculatæ sed 11. 12. 13. 14. 15. 16. apice in membranam oblongam coccineam terminatæ.

Rectrices æqvales nigræ, apice flavæ costa rubicunda.

Ampelis

rectrices æqvales nigræ apicibus luteis s. sulphureis.

remiges 16 nigræ.

exteriores seu primariæ 9, anterius apice alba sed 3 ad 9 macula flava in albo.

posteriores s. secundariæ 7. apice membrana lanceolata coccinea. macula hinc exterius alba.

rectrices primorum nigræ apice alba, tectrices remigum inferiores s. subtus ferruginea.

Corpus griseum, pennæ capitis pone longiores hinc qvasi cristatus. gula nigra.

a naribus per oculos versus nucham linea nigra.

urrhopygium cinereum.

basis mandibularum alba.

[gen.] FRINGILLA *rostrum simplex ungvis digiti postici longissimus. cauda integra.*

177. **Fringilla. Montifringilla calcaribus alaudæ s: major. Rs: 88. WILL: 187. LXXVII.**

177. nigro cinerea, alæ albo-variegatæ, venter ex albo ruffescens.

178. **Fringillaria fusca crista flammea RUDBf: non descripta huc forte spectat.**

[gen.] EMBERIZA *ma[n]dibula superior prope medium ad margines in angulum excavatur, inferior sursum in ejus cavitatem dentatur, ungvis posticus maximus.* ungvis medius margine interiori aciato ut cuculi.

179. **Emberiza flava GESN: 653 Rs. 93. 2. WILL: 196. XL. Hortulanus BELLON. citrinella. MERR. 176. ALD: JONST.** **Gohlsparf.**

Lutea alterum genus Aldr. Chloreus s. Lutea Aristotelis TURN:

179. maxilla superior nigra, inferior pallida multo latior. comet lutescit. supra testaceus; remiges 16 rectrices 12 nigricant, quarum 2 utrinque exteriores apicibus introrsum albi. urrhopyg: testaceo ruffum. subtus sulphurea. apex maxilla superioris utrinque emarginatur.

179. Emberiza alba Gesn: 654. *varietas* passer albus Gesn. 644.

180. **Emberiza ruffa, pectore cinereo. Hortulanus Rs. 94. 6. Will: 197. XL Jonston. Tab. 37. Hortulana Gesn: 567.**

180. hortulanus 3ius Ald: Hortulana femina Gesn: caput canum, dorsum et cauda nigro-cinerea.
corpus ex nigro et testaceo variegatum. annulus oculos ambiens pallidus. collum virescens. venter testaceus. gula flava. pectus pallidum.

Hortulana.

Fringilla remigibus nigris: primoribus 3 margine albidis, rectricibus nigris: lateralibus duabus extrorsum albidis Act. Sv. 1740. p. 374. blek ring kring ögonen, kroppen smal och gulbrun blandad; halsen grönfergad, hakan guhl, magen guhlbrun, kiefftarne med aflång guhl fläck.

Säfsparf. 181. **Emberiza torqve albo. Passer torqvatus in arundinetis nidificans. Rs. 93. 3. an Turneri Will:**
196. Passer aqvaticus Gesn: 652 lin: ult: sine fig:

181. Scoeniclos Aristot: junco s: passer harundinaceus Gesn: 652. Ald. 529. nigro-cinereo-lutescens.

[gen.] LINARIA *caput simplex cauda bifurcata.*

macula oblonga flava pone sinum oris.
remiges 16, nigræ, quarum tres extimæ margine albido.
rectrices 12 nigræ, quarum 2 utrinque extrorsum albæ.

Hämpling. 182. **Linaria cinereo ruffa, capite cinereo nigro. Linaria vulgaris Rs. 90. 1. Will: 190. XLVI. Linaria Gesn. 590.**

182. *mas* vertice et pectore sangvineo
femina maculis — — — destituitur.
remiges nigræ, margine utroque albæ, exceptis secund. ordines exteriori margine fuscis, apice albidis.
Rectrices nigræ, utroque margine albæ, cauda bifurca. Dorsum griseum, subtus pallidum. pectus sangvinolentum ut et vertex. Caput incanum. lingva carnosa ovata. ungvis posticus longior.

Gråsiska. 183. **Linaria cinereo rufescens vertice coccineo, transcurrente. Linaria minor Rudbf: Linaria rubra Gesn: 591. Linaria rubra minor. Will: 191. Rs. 91 : 3. Linaria rubra. Charl. 80. mas pectore ruffescit et urropygio, *femina* ibd. albicat.**

183. apex rostri utrinque non emarginatus. Superius colore sordido alias luteus, gula nigra, vertex purpureo-sericeus. rostrum cera lutea instructum, cereum. alæ sordide nigricant ut et cauda, pedes nigri. Rostrum exacte conicum, crassum, acuminatiss. nares rotundæ tectæ plumis. mandibulæ æquales, quarum superioris margo in medio utrinque emarg[in]atus.
Ling[v]a integra, cornea, antice excavata.
inferior ibd. inflectitur, et ejus locum supplet, sed m. emarg[in]atur sine su[p]pletorio.
Pedes 4dactyli, quorum 3 posteriores æqualis longitudinis. ungvis posticus longior, hinc medius, laterales pares. cauda bifida, 12. alæ utrinque 16. ungves simplices.

184. **Linaria lutea. Chloris GESN: 249. WILL: 178. XLIV. Rs: 85. 4. ALDR.** **Canarie-fogel swensk.**

184. uterque macula in ala lutea insignitur cauda bifida.
mas — — — — luteo } cinereo testaceo
femina — — — cinereo }
fringilla artubus nigris — — — remigibus primoribus utrinque luteis, rectricibus 4 utrinque superne luteis. rostrum conicum, lingva carnosa, integra, corpus cinereo-testaceum, infra magis ad luteum vergens. alæ caudaque nigra, remiges primores 9 utrinque lutei versus superiorem partem magis. Rectrices utrinque 4 media superiori parte lutei.
mas pectore flavus, femina ibidem cinerea uterque Ligurino sat similis, sed duplo major edit semina cannabis et juniperi, sed non facile.

185. **Linaria alis et cauda viridibus rostro albo. Canaria GESN: 240 sin: fig: Passer canariensis, Rs. 91. 5. WILL: 192. XLVI. JONST. Tab. 36.** **Canarie-fog: utländsk.**
avis haec non est indigena Sveciæ, sed huc allata.

186. **Linaria variegata annulo coccineo basin rostri ambiente. Carduelis WILL: 189. XLVI. Rs. 89. 1. JONST: 97. Tab: 37 mas Tab: ubi mas infra feminam pingitur. lingva acuta, mollis, sagittata.** **Stiglitza.**

186. rostrum albicans apice nigro. *caput* juxta rostrum sangvineum. tempora testacea, vertex niger. alæ nigræ, in albos apices desinens. macula maxima sulphurea antrorsum deorsum flexa alas pingit.

187. **Linaria capite variegato, pectore macula longitudinali insignito. Carduelis lapponica RUDBF: non descripta. Târne.**

187. *rostrum* luteum apice nigro. *caput* nigrum, pone oculos alba linea q̂ incurvata descendit ad collum, a colli dorso ruffescit. dorsum, alæ,

cauda cinerea cum aliqva sordidi mixtura, pectus albidus. macula longitudinali nigra. cauda bifida.

188. **Linaria capite unicolore, pectore ruffescente gula alba. Carduelis Luhlensis RUDBF. non descripta Montifringilla congeneus JONST: Tab. 38 m femina. mont: femina ibd. pag. 99.**

188. Fringilla montana. GESN. 388 fig. 389. descr. Montifringilla femina JONST. p: 99. MONT: congeneus T: 38. conscr. 191.
Montifri[n]gilla mas. Jonst: 99. T. 38. caput cinereo nigrum, ut et dorsum nebulosum et cauda, mentum macula alba insignitur, pectus et basis alarum ruffescit, venter candicat; *Alarum* basis ruffescit, hunc macula transversalis nigra excipit; tum iterum ruffescit, hinc nigrescit, tum macula alba, remiges nigrescunt, rostrum fuscum. colore capit. in hoc cinereo, in seqventi nigro. et gula in hoc albo, in illo ruffa cum pectore a sequenti differt.

189. **Linaria cap: unic: pect: et gula ruffescente: Montifringilla mas. JONST: pag: 99. Tab. 38. Carduelis angermannorum RUDBF: non descripta. ab antecedenti vix differt per minimam maculam albam gulæ, forte mas et femina.**

189. color corporis nigricans. retro oculos flavicat. in inferiori colli parte fulva. venter albus. caput nigrum, dorsum järngrå, ut et cauda et remiges alarum. gula et pectus ruffescunt. venter albus. tegetes alarum ad basin ruffescunt, alias ut dorsum, linea transversa ruffescens pedes et rostrum cinerea. cauda bifurcata.

Bofink. 190. **Linaria variegata rectricibus exterioribus nigris, mediis albis, mas pectore rubicundo. Fringilla WILL: 186. XLV. Rs. 88.**

— **variegata rectricibus exterioribus nigris, mediis albis *femina* pectore sordide ruffo.**

190. *mas* maxillæ rödbruna. ab antecedenti vix differt.
fem. gohlachtig.
Fringilla vulgaris mas.
Descr.
rostrum conicum acutum plumbeum. caput cinereum. dors. posterior pars cinereo viridis.
regio oculorum, gula, pectus, latera rubra. Collum cingitum (!) eadem rubedine.
alæ macula triplici alba, alias nigrae macula una alba ad flexuram alae, altera in medio ex tectricibus.
tertia sub hac in remigibus.

remiges nigri latere interiore infra medium albae, macula infra medium in latere exteriore m. alba exceptis tribus primis remigibus immaculatis.
rectrices nigræ, exceptis 2 utrinque extimis macula obliqua alba oblonga.
Remig. nigris utrinque inferne albis, extimis tribus immaculatis Rectricibus nigris, prima secundaque alba obliqua macula.
artubus nigris, remigibus utrinque albis, tribus primis immaculatis, rectrice prima secundaque oblique alba.

191. **Linaria variegata, rectricibus exterioribus albis, mediis nigris, *mas* gula rubra. Fringilla montana s: Montifringilla Will: 187. XLV. Rs. 88. Fringilla montana Gesn: 388.**
Aldr. lib. 18. c. 7.

— **variegata, rectricibus exterioribus albis, mediis nigris, *femina* gula sordide ruffa.**
vidi 1730.

191. *Rostr:* coniforme, superior mand: paulo longior, obsoletum.
caput cinereum temporibus leviter brunnis.
cauda nigra, bifida, obtusa, rectricibus 2 exterioribus utrinque a medio extrorsum albis.
Basis alarum alba, deinde tectrices nigræ, iterum albæ. remiges nigræ.
Dorsum brunno cinereum, urrhopygium viride. venter brunno carneus. *ungvis* posticus reliqvis paulo longior.
remigibus nigris tribus pennis margine albidis. rectricibus nigris, duabus exterius extrorsum albis.

Linaria
Fringilla fusca, rostro flavicante. Rudb: Riska. conirostris, cauda bifurcata. color corporis cinereo niger. anterius tamen dilutius nigrum. pedes atri. alæ nigricant.

192. **Linaria qvæ fringilla albicans Ald. Linaria. vid: N:o 61 et huc refer spinum.**

[gen.] PASSER *rostrum levissime convexum, ma[n]dibulis utrisque æqvalis longitudinis, cauda bifida.*
it. ol. 396.

193. **Passer colore testaceo *mas* mento nigro. Passer domesticus Rs. 86 Will: 182. Ald: Passer Will. XLIV. remiges et rectrices fuscæ.** **Tätting.**

— **colore testaceo femina mento cum corpore concolori.**
Mas ad aures brunnescit, femina incanescit, plumæ colli anterioris interius in mare nigræ, in femina cinereæ.
apex rost. superioris utrinque emerginatur

193. rostr: crassiss. conirost. obsolet: maxilla sup. fere longior uterque crassitiei æqvalis, nares ad basin ovatæ, tectæ. supra testaceo sordidum. supra caput cano testac: gula nigricat, venter albicat. remiges nigricant 16. rectrices 12. cauda bifurcata pedes testacei, ungve postico digito æqvali, maximi ungves compressi, rostrum conicum, lingva simplex, inferior. maxilla emittit marginem obtusum.

193. stercora hujus in secreto sunt apud vulgus nostrum in tenesmo ad ——— exhibere, quo feliciter et specifici adinstar tenesmus tollitur.

194. Passer montanus. Ald.

194. tempora nigra a canitie cincta. qva nota ab antecedenti specie differt.

195. Passer nivalis. Rudbf: non descript. Passer montanus. Charl: 78 forte. the white cap. an hic cum priori huc spectat, pro certo determinare neqveo. Vesterbotn. confitetur per noctes, vix dormit. edit Avenam cujus nucleum mire expellit, et semina Cannabis.

in alpibus Alaip gs. Lappis vix arbores insidet.

195. rostrum fere rectum, cinereum, pedes nigricant. caput album cum carnei mixtum. pectus venter et cauda alba; dorsum nigro nebulosum remiges nigri. alæ tectrices fere omnes albi, macula cum ala oblonga fusca. in alpibus deest æstate. hyeme in sveciam migrat. alia rostro luteo, alia atro.

Grönsiska 196. Linaria viridis. Spinus s. Ligurinus Aldr. Will: 192. XLVI. Rs. 91. Spinus s: Ligurinus Charl: 79 Acanthis avicula Gesn 1. Ligurinus spinus Jonst Tab. 37.

ad genus antecedens.

remiges inferne luteæ, superne nigræ, posterioribus dorso lutea macula. mas. capite supra nigricat. femina non item.

196. *femina* rostr. conicum acuminat. inferior emittit sinum in superioris angulo, lingva acuta apice acuminata. supra tota cinereo lutea, ita ut omnis penna interius cinerea, exterius lutea macula nigricante aspersa. infra cinereo alba, macula in singula penna nigricante. gula albo flavicat, remiges 16 nigri, circa basin anterius flavæ, posterius albidæ, cauda nigricans 2furcata.

[gen.] SPIPOLA *caput crista bifida ornatur, Lingva qvadrisecta, cauda bifida.*

Tofzmyssa. 197. Spipola. Parus cristatus Rs 74. 6. Will: 175. XLIII. Gesn: 642 fig: med: Aldr.

197. Spipola. 28 Aug: 1731. *dorsum* sordide cinereum, alæ et cauda nigro cinereæ remiges alarum 18. cauda bifiida, longitudine pedum, alarum penna prima minima, deinde 2. et 3, qvarta glonissima. venter al-

bicat, plumis interius nigræ. caput vertice pennis longioribus et surrectioribus ornatur. caput ex nigro et albo mixtum. si plumæ nigræ sunt, apicibus albis, crista nigrior reliqvis. pone oculos nigrum. mento macula magna nigra. collare nigricante, rostrum rectum rotundum, uterque maxilla æqvalis longitudinis, sed superior convexior nares ovales, tectæ. pedes nudi, coerulei, digito postico crassissimo, medio æqalis, sed crassis. ungvis posticus maximus. lingva — — — apice velut abscissa. 4 setis ornato. *hinc ad Paros referendus* et proxime post motacillam referendus.

Index nominum genericorum.

Numerus paginam indicat.

Index Sveticus.

Raphöns
Ringdufwa
Ringswala
Regnpipare
Rödstiert
Rördrum

Skata
Skogzdufwa
Skrika
Siska grön
— grå
Slaghök
Sparf
Spanskråka
Spelkråka
Snöripa
Stiglitza
Stens[k]wätta
Strandswala
Strandpipare
Strutz
Stork
Swala
Swan
Swartlasse

Sädesärla
Säwsparf

Talgoxe
Tiäder
Tofzmyssa
Tofzhöns
Trana
Trast
Trutare
Turbitz
Tärna

Uf
Ugla

Wachtel
Watuhöna
Watntrast
Windspole
Wrakfogel

Ärla

Örn

MERRETTI methodus in *Pinace.*

Terrestres	*carnivoræ:*	Accipitrinum genus Noctuae Corvus Pica etc. Vespertill. Loxia, Caprimulgus
	granivorae.	non *canorae* sylv. Pavo. gallo, pavo Tetr: Rusticolæ Upup.
	— — —	*Domestica pulverat.* gallus pulverat: lacatrices Fulica, Ispida, Columba Gallina V[a], Passer, Juncc.
	— *canorae*	*granivoræ:* Carduelis, Calandra. Coccothraustes Fringilla Cloris, Linaria, Alauda.
	— — —	*baccivoræ* Turdus. Sturnus.
	Insectivoræ:	Picus, Curruca, Hirundo, Parus Œnanthes, Luscinia.
Aqvaticæ.	*palmipedes:*	Cygnus, Anser, Anas, Larus Colymbus, Mergus, Pelecanus
	fissipedes:	Ciconia, Ardea, Av. pugnax Vanellus, Pluvialis, Grus. Crex.

1. Mejam *Gesn* est anas.
   mas macula alarum alba, anterius nigra, adhuc anterius ruffa.
2. *Phoenicurus minor* Rudb: dorsum cinereo-maculatum, pectus lutescens, venter albus, supercilia alba.
   mas macula in ala alba
   femina macula caret.
3. Linaria.
   Passer mirabilis Rudb: Avis ignota piperini Gesn: 798. *Montifringilla* Ald. e coeruleo et nigro variegata, gula alba et pectus ruffescens. cauda bifurcata.

Digiti nulla membrana connectebantur. ingluvies nulla, venter carnosus lapideis refertus.

Avicula antillarum s: caribidum Mus. Dan. Part I. s. 11. N° 38. magnitudo muscæ l. scarabæi. colore viridis s: omnium colorum gemma. in historia antillarum Rochefort describit. Vormius habet. *Tominejus* Hispanis colibris. Valen. Tom: 2. pag. 154. descr. opt: ex Rochefort colibris. Campanii pensylvania p. 187. c. fig. in mus: Ass: El: Brenner. Passer troglodytes armoniacus, Johnst. Tab. 42. Gvainumbi species. Mars: Rs. 82. Will. 165.

Gvaiminibique *Laet* vid. ac Tominejo acosta.

connectatus classis VII cum II.

cuculus in class. VII et sect: ead.

Pica laponica ad merulas.

Junx s: Torqvilla Cuculi genus.

Spipola est tenuirostris, species pari. inest effter motacilla

Platea ad anseres.

69. *Anas plumis mollissimis* ad anseres genus referatur.

Gallus. horologii vices rusticis præstat in vestibuli ubi ex continuatione soni qvot clamores ediderit, norint.

Skärskim?

[På insidan af första pärmen.]

Aves insectivoræ caute separandæ

Motacilla oenanthe Merula aqvat. hirundo	omnes hyeme pereunt excepto merula V[a]

vipera it. öland. 14. it. Dal. 56.
39 cinerea
212. vipera coerulea
309 alia innoxia

Rana. 213.
Erinaceus. 371.

[På första sidan.]

Dispermæ,	*Tetraspermæ.*	*Hexaspermæ*	*Polyspermæ*
Colymbus	Colymba	Pica. 6. 5. 8. 9.	Anser
Bubo	Cornix	Coccothrostes	Gallina
Noctua	Tringae omnes	Luscinia	Anas
	Linaria vulgus Will.	hirundo V[a]	Mele[a]gris,
Milvus	Ardea stellaris Will.	Turdus cautus	Tetrao.
Cygnus	Cygnus mansuetus	Pavo	Certhia. 20.
Grus	Alauda	Picus viridis	
	Passeri solitario 9 gener.		
	Corvus		

Pentaspermæ
Regulus non cristatns

Trispermæ	*Octospermæ*
Larus 3.	carduelis Vill
Sterna 3.	Glarola

Monospermæ	*Decaspermæ.*
Arctica	Troglodytes.
Anser Bassanus Will.	
Alca	
Puffinus	

För att underlätta öfversikten öfver innehållet i denna *Methodus* uppräknas på de följande sidorna de af LINNÉ anförda fågelsläktena med till de samma hörande artnummer jämte en tolkning af hvarje art efter nutida uppfattning. Därefter kommer manuskriptets innehåll att i korthet diskuteras och jämföras med såväl några prælinneanska som äfven senare arbeten af LINNÉ's egen hand.

CLASS. I.

Sect. I = **Dagroffåglar.**

	artnummer	
Gen. 1 »*Aquila*»	1	= Kungsörn.
Gen. 2 »*Vultur*»		
Gen. 3 »*Cyanopus*»	2	= Fiskgjuse.
Gen. 4 »*Tinnunculus*»	3	= Tornfalk (med omkastning af könen). Tillägget hänför sig till en ung Sparfhök.
Gen. 5 »*Buteo*»	4	= Ormvråk.
	5	= Bivråk.
	6	= Brun kärrhök.
Gen. 6 »*Milvus*»	7	= Glada.
Gen. 7 »*Falco*»	8	= Pilgrimsfalk (ung).
	9	= Jaktfalk. Tillägget syftar möjligen på en gammal Dufhök.
	10	= Troligen både Stenfalk och Lärkfalk. Första tillägget åsyftar Stenfalk. I ett annat tillägg talas om »*Falco verus*» = »Falco gentilis i Syst. nat. = Dufhök (ung).
Gen. 8 »*Pygargus*»	11	= Hafsörn.
Gen. 9 »*Nisus*»	12	= Sparfhök.

Sect. II = **Papegojor.**

Gen. »*Psittacus*».

Sect. III = **Ugglor.**

Gen. 1. »*Bubo*»	13	= Berguf.
	14	= Fjälluggla.
	15	= Hornuggla.
Gen. 2 »*Noctua*»	16	= Kattuggla (brun var.).
	17	= Jorduggla.
	18	= Sparfuggla.
	19 & 20	= Pärluggla.
	21	= Kattuggla (grå var.).
	22	= Fjälluggla.

CLASS. II = **Kråkfåglar.**

	artnummer	
Gen. 1 »*Corvus*»	23	= Korp.
	24	= Råka (men citaten hänsyfta på svart kråka).
	25	= Kråka.
	26	= Råka enl. citaten.
	27	= Kaja.
Gen. 2 »*Glandaria*»	28	= Nötskrika.
	29	= Nötkråka.
Gen. 3 »*Coracias*»	30	= Skata.
Fen. 4 »*Monedula*»	31	= Blåkråka.
Gen. 5 »*Upupa*»	32	= Härfågel.

CLASS. III = **Småvadare.**

Sect. I.

Gen. 1 »*Scolopax*»	33	= Beckasin.
	34	= ?
	35	= Någon *Totanus*-art, ovisst hvilken.
Gen. 2 »*Tringa*»	36	= Skogsnäppa (af Linné felaktigt kallad »horsgök»).
	37	= Drillsnäppa? (Citaten åsyfta äfven *Tringa*-arter.)
	38	= Brushane.
Gen. 3 »*Pluvialis*»	39 & 40	= Ljungpipare.
	41	= ?
Gen. 4 »*Charadrius*»	42-43	= Större strandpipare.
	44	= Fjällpipare.
Gen. 5 »*Vanellus*»	45	= Tofsvipa.
Gen. 6 »*Fulica*»	46	= Sothöna.

Sect. II.

Gen. 1 »*Arquata*»	47	= Storspof.
	48	=
	49	= Småspof.
Gen. 2 »*Recurvirostra*»	50	= Rosteröd långnäbba.

CLASS. IV = **Större vadare.**

Sect. I.

Gen. 1 »*Grus*»	51	= Trana.

artnummer

Gen. 2 *Ciconia* » 52 = Hvit stork.
Gen. 3 » *Ardea* » 53 = Häger.
54 = Rördrom.
55 = Svart stork.

Sect. II.

Gen. 1 » *Pelecanus* » 56 = Skedstork.

CLASS V = **Simfåglar.**

Sect. I = **Andfåglar.**

Gen. 1 » *Cygnus* » 57 = Sångsvan.
58 = Tamsvan.
59 = Svangås. (*Cygnopsis*).
Gen. 2 » *Anser* » 60 = Tamgås.
61 = Vildgås.
62 = Taflacka.
63 = Fjällgås.
Gen. 3 » *Anas* » 64 = Sjöorre.
65 = Svärta.
66 = Snatterand.
67 = Tam anka.
68 = Gräsand.
69 = Ejder.
70 = Alfågel.
71 = Bläsand.
72 = Knipa (♀ & juv.)
73 = Knipa.
74 = Skedand.
75 = Kricka.
76 = Årta.
77 = (möjligen) Alfågel.
78 = Årta eller Kricka?
79 = Rudbeck'ska originalplanschen till denna saknas så att den kan ej med säkerhet bestämmas.
80 = Alfågel.
81 = Vigg.
Gen. 4 » *Mergus* » 82 = Storskrake.
83 = Pracka.
Gen. 5 » *Graculus* » 84 = Storskarf.

Sect. II.

	artnummer	
Gen. 1 »*Arctica*»	85	= Tordmule.
	86	= Tobisgrisla.
	87	= Alkeknott. (enl. citaten, tillägget syftar på Salskrake).
Gen. 2 »*Colymbus*»	88	= Skäggdoppning.
	89	= enl. diagnosen troligen Smådopping, men tillägget åsyftar Svarthakedopping.
Gen. 3 »*Podiceps*»	90	= Smålom.

Sect. III = **Långvingade Simfåglar.**

Gen. 1 »*Catarracta*»	91	= Labb.
Gen. 2 »*Larus*»	92	= troligen ung Fiskmås.
	93	= troligen ung Silltrut.
Gen. 3 »*Piscator*»	94	= Gråtrut — tillägget åsyftar Hafstrut.
	95	= Fiskmås — tillägget hänför sig äfven till andra arter (Gråtrut).
	96	= Anförd efter Rajus, ovisst hvilken art.
	97	= Någon labbart, möjligen Fjällabb.
Gen. 4 »*Sterna*»	98	= Fisktärna.
	99	= ovisst hvilken art, då uppgifterna äro motsägande, möjligen en sammanblandning af ung vanlig Tärna och någon annan art.

CLASS VI.

Sect. I = **Strutsfåglar.**

Gen. »*Strutio*»	100	= Struts.
Gen. »*Casuarius*»	101	= Kasuar.

Sect. II = **Hönsfåglar.**

Gen. 1 »*Pavo*»	102	= Påfågel.
Gen. 2 »*Meleagris*»	103	= Kalkon.
Gen. 3 »*Gallina*»	104	= Tamhöns.
	105	= »Tofshöns».
	106	= »Gumphöns».
	107	= »Krollhöns».
Gen. 4 »*Tetrao*»	108	= Tjäder.
	109	= Orre.

artnummer

110 = Järpe.
111 = Ripa (båda arterna).

Gen. 5 »*Phasianus*»

Gen. 6 »*Perdix*» 112 = Rapphöna.
113 = Rapphöna.
114 = utländsk art, ovisst hvilken.
115 = Vaktel.

CLASS VII = **Klättrande fåglar.**

Sect. I = **Hackspettar.**

Gen. »*Picus*» 116 = Spilkråka.
117 = Gröngöling.
118 = Gröngöling.
119 = Gröngöling.
120 = dels Större hackspett dels Hvitryggig hackspett.
121 = Tretåig hackspett.
122 = Liten hackspett.

Gen. »*Torquilla*» 123 = Göktyta.

Sect. II.

Gen. »*Certhia*» 124 = Trädkrypare.

Gen. »*Sitta*» 125 = Nötväcka.

CLASS VIII.

Sect. I.

Gen. »*Columba*» 126 = Tamdufva.
127 = Kräfdufva.
128 = Tamdufva.
129 = Tamdufva.
130 = Ringdufva.
131 = Skogsdufva.

Gen. »*Cuculus*» 132 = Gök.
133 = Gök ♀.
134 = Gökunge.

	artnummer	
Gen. »*Sturnus*»	135	= Stare.
	136	= Lafskrika, men vissa citat afse den sydeuropeiska stentrasten.
Gen. »*Merula*»	137	= Koltrast.
	138	= Koltrast hona (eller enl. citat Ringtrast hona).
	139	= Strömstare.
	140	= Snöskata.
	141	= Sångtrast (i tillägget delvis Rödvingetrast).
	142	= Ringtrast.
Gen. »*Alauda*»	143	= Ängpiplärka.
	144	= Sånglärka.
	145	= Trädlärka.
	146	= Sånglärka (dock ej citaten).
Gen. »*Motacilla*»	147	= Sädesärla.
	148	= Gulärla.
Gen. »*Luscinia*»	150[1]	= Sydlig näktergal (enl. RAJUS).
	151	= Näktergal.
Gen. »*Rudbeckiana*»	152	= Järnsparf.
	153	= Svarthufvad sångare.
	154	= Grå flugsnappare enl. LINNÉ's tolkning af samma citat i Fauna Svecica & Syst. nat. ed. X.
Gen. »*Carolina*»	155	= Blåhake.
	156	= Rödstjärt.—I tillägget anföres *rödstjärthonan* som »secunda species» och *rödhaken* som »tertia species».
Gen. »*Parus*»	157	= Talgoxe.
	158	= Svartmes.
	159	= Kärrmes.
	160	= Blåmes.
Gen. »*Glarola*»	161	= Stjärtmes.
Gen. »*Curruca*»	162	= Ärtsångare.
Gen. »*Oenanthe*»	163	= Stenskvätta.
Gen. »*Ispida*»	164	= Biätare.

Sect. II.

Gen. »*Regulus*»	165	= Kungsfågel.
	166	= Löfsångare.

[1] 149 är öfverhoppadt i manuskriptet.

	artnummer	
	167	= Ovisst hvilken art som afses. RUDBECK's plansch af »Större otofsad Kungsfogel» föreställer enl. SUNDEVALL en Ärtsångare.
Gen. »*Hirundo*»	168	= Ladusvala.
	169	= Hussvala.
	170	= Tornsvala.
	171	= Nattskärra.
	172	= Strandsvala.

Sect. III = **Sparffåglar.**

Gen. »*Coccothraustes*»	173	= Tallbit enl. beskrifning (Stenknäck enl. citaten).
	174	= Korsnäbb.
Gen. »*Pyrrhula*»	175	= Domherre.
Gen. »*Ampelis*»	176	= Sidensvans.
Gen. »*Fringilla*»	177	= Snösparf.
Gen. »*Fringillaria*»	178	= Gråsiska (enl. RUDBECK's dock numera förlorade plansch).
Gen. »*Emberiza*»	179	= Gulsparf.
	180	= Ortolansparf.
	181	= Säfsparf.
Gen. »*Linaria*»	182	= Hämpling.
	183	= Gråsiska.
	184	= Grönfink.
	185	= Kanariefågel.
	186	= Steglitsa.
	187	= Lappsparf.
	188	= Bergfink.
	189	= Bergfink.
	190	= Bofink.
	191	= dels Bergfink dels (i tilläggen) Bofink.
	192	= ?
Gen. »*Passer*»	193	= Gråsparf.
	194	= Pilfink.
	195	= Snösparf.
Gen. »*Linaria*»	196	= Grönsiska.
Gen. »*Spipola*»	197	= Tofsmes.

Utom dessa här anförda och numrerade arter har senare införts en del nya på de inhäftade bladen och beskrifningarna på dessa liksom en del andra äro inpassade med mindre stil i det ursprungliga originalet. De nytillkomna arterna äro: dufhök, hökuggla, kornknarr, grönbent snäppa, rödbena, kärrsnäppa, strandskata, morkulla, (tam) myskand, pelikan, törnskata, rödhake, gulnäbbad hämpling.

Bland de öfriga anteckningarna är det en, som finnes på pärmens insida, som är af rätt stort intresse. Linné hade alltid en stor böjelse för att använda numeriska karaktärer, såsom framgår framförallt af det af honom uppställda s. k. sexualsystemet inom botaniken. Men äfven på zoologiens område gjorde sig samma fallenhet gällande ofta med framgång, såsom t. ex. då han föreslog räknandet af fenstrålar hos fiskarna. buk- och svanssköldarna hos ormarna o. s. v. karaktärer, som än i dag alltjämt användas vid uppställandet af diagnoser på dylika djur.

De nu åsyftade anteckningarna äro tydligen ett utkast till ett försök af indelning af faglarna efter antalet ägg, som hvarje art lade och med namn för afdelningarna härefter: »Monospermæ, Dispermæ, Trispermæ» etc. Tydligen insåg Linné, att resultatet af en sådan indelning ej var tillfredsställande, ty anteckningarne äro ej långt förda och någon vidare tillämpning gjordes ej.

Såsom af föregående öfversikt framgår upptager detta Linnés första ornithologiska verk 197 artnummer. För att komma till verkliga artantalet måste dock denna siffra förminskas, emedan en del arter upptagits under två eller till och med tre nummer. Denna minskning uppgår till omkring ett tjog. Ännu en minskning orsakas af, att tamfåglar upptaga omkring ett dussin nummer i listan. Däremot omfatta nog några nummer mer än en art. Emellertid kan man säga, att Linné redan år 1731 haft kännedom om mellan 160 och 170 arter svenska fåglar, hvilket måste betraktas såsom en särdeles beaktansvärd mängd, då på den tiden ej fanns något museum, i hvilket han kunde studera och han ännu ej företagit många resor inom eller utom landet. Till jämförelse anföras, att i det Rudbeckska planschverket 122 arter voro representerade. Dessa arter ingå dock ej alla i Linnés *Methodus*. Åtminstone 17 saknas alldeles i den ursprungliga nummer-serien och ytterligare två ingå blott tillsammans med andra arter i kollektivbegrepp. Ehuru sålunda Linné, såsom redan i inledningen anförts, haft mycket god hjälp af Rudbecks planschverk, kan likvisst ingalunda hans *Methodus* betraktas såsom uteslutande baserad på detta.

Ej heller är Linnés uppställning från systematisk synpunkt liknande

den ordning, som man kan sluta sig till, att Rudbeck användt, från numreringen af hans plancher. I stort sedt komma där först i serien sångfåglar, sedan klätterfåglar, dufvor, hönsfåglar, kråkfåglar, roffåglar, vadare och simfåglar.

Linné däremot uppdelade detta sitt första försök till fågelsystem i 8 »klasser» och sedan dessa i »sektioner» och började med roffåglarna. Denna klass delades i tre sektioner. I en af dessa inneslöt Linné papegojorna till följd af deras krökta näbb och i likhet med Raji system. I öfverensstämmelse med detta fördelade äfven Linné dagroffåglarna och ugglorna på skilda sektioner, hvilket var mycket förtjänstfullt, men tyvärr sedan ändrades i senare arbeten. I dessa införde däremot Linné den förbättringen från Raji system att papegojorna borttogos från roffåglarnas grannskap och fördes tillsammans med hackspettarna.

Den första sektionen omfattar år 1731 tolf arter dagroffåglar; en af dessa (10) omfattar dock troligen två arter. Diagnoserna äro i flera fall alltför knapphändiga, så att man hufvudsakligen genom litteraturhänvisningarna kan klargöra, hvilka arter som åsyftas. Men i ett afseende intog Linné en afsevärdt modernare ståndpunkt vid denna tid än senare nämligen därigenom, att han uppdelade dagroffåglarna i flera släkten. Dessa släkten äro 1) Kungsörn, 2) Gam, 3) Fiskgjuse, 4) Tornfalk, 5) Vråkar + Kärrhök, 6) Glada, 7) Ädelfalkar, 8) Hafsörn och 9) Sparfhök. Det 5:te släktet är sammansatt af tvenne och under det 7:de som omfattar ädelfalkarna införes med orätt i de senare gjorda tilläggen dufhöken,[1] eljes äro arterna fördelade fullständigt som efter nutida uppfattning. Detta är desto mera påfallande, som t. ex. ett definitivt särskiljande af kungsörn och hafsörn samt af tornfalk och ädelfalkar först skett under mycket senare tid. Det har länge varit en tvistefråga, hvad bör förstås med *Falco lanarius* Linné? Genom den notis, som här finnes införd i Linnés ornithologiska dagbok, blir det klargjordt, att typen härför är en svensk fågel, som Linné själf sett, och då kan det ej röna något tvifvel om tolkningen. Typen i fråga var en ung pilgrimsfalk.

I det ursprungliga manuskriptet anföras i tredje sektionen 10 arter ugglor af dessa äro dock ej mindre än 3 arter uppförda hvardera två gånger. Fjällugglan har äfven i senare arbeten fått två namn. Detta beror därpå, att Linné i vissa fall observerat, antagligen på grund af en nu ej längre befintlig målning af Rudbecks hand, att fjädertofsar funnos hos denna art (den bar då namnet *Bubo scandianus* resp. *Strix scandica*) Men åter i andra fall såg han ej till dessa fjädertofsar (då fick den heta *Noctua scandiana* resp. *Strix Nyctea*). Kattugglan och pärlugglan finnas

[1] Troligen emedan den användes vid falkjakt.

än i dag bland RUDBECKS fågelplanscher i 2 ex. hvardera och detta är nog skälet, hvarför de upptagas två gånger äfven af LINNÉ. Den förras rödbruna varietet fick namnet *Noctua ferruginea* och dess gråa *N. cinerea*, senare resp. *Strix stridula* och *S. Aluco.* Pärlugglan uppfördes äfven 2 gånger i första upplagan af *Fauna Svecica,* men blott under ett namn *Strix funerea* i *Syst. nat.*, ed. X.

Det är äfven värdt att anmärka, att namnet *Noctua flammea* i detta manuskript hänför sig till jordugglan och är baseradt på RUDBECKS plansch »*Strix tota flammea*», som föreställde denna art. LINNÉ lärde själf aldrig känna jordugglan, utan använde efter binomenklaturens införande artnamnet »*flammea*» för tornugglan, för hvilken det alltså vunnit burskap med *Syst. nat.*, ed. XII, ty förr blef det ej upptaget.

Hökugglan kände LINNÉ ej till, då manuskriptet först nedskrefs, men efteråt gjorde han bekantskap med den under sin lappländska resa och införde då den utförliga beskrifning, som här återfinnes på ett af de senare insatta bladen. Denna beskrifning lades sen till grund för den 1746 i *Fauna Svecica* (N:o 52, p. 17) intagna. Denna i sin tur är grundbeskrifningen för *Strix Ulula* i *Syst. nat.*, ed. X, p. 93. Utom för denna art ha efter manuskriptets färdigskrifvande tillkommit tilläggsbeskrifningar efter autopsi af sparf-, pärl- och fjällugglan, hvilka på samma sätt ingått i *Fauna Svecica* med smärre förändringar.

Äfven ugglorna, som LINNÉ senare lät bilda blott ett släkte voro fördelade på två släkten, *Bubo* och *Noctua*, i förstlingsmanuskriptet. Till indelningsgrund togs när- eller frånvaron af örontofsar, hvilket dock ej ger upphof till någon fördelning efter naturlig frändskap. LINNÉ följde i detta fall RAJUS.

Vid behandling af kråkfåglarna, som bilda »class. II», sammanblandade LINNÉ vid denna tid råka och svart kråka, då den senare ännu var af honom okänd. Först finna vi därför råkan omtalad men med citat, som hänföra sig till svart kråka. Vid den fjärde arten inom släktet finnas däremot litteraturhänvisningar, som höra till råka, ehuru diagnosen ej hör dit. Nötskrika och nötkråka fingo bilda ett andra och skatan ett tredje släkte. Äfven i detta fall var sålunda LINNÉ mera böjd för uppdelning i flera släkten än senare, då alla dessa arter inpressades i släktet *Corvus.* Efter de egentliga kråkfåglarne ställde LINNÉ här liksom ock sedermera blåkråka och härfågel. Blåkråkan intog samma ställning äfven hos RAJUS, men härfågeln ställdes af denne nära trädkryparen till följd af den böjda näbben.

»Class III» utgjordes af de små vadarna och sothönan. Då LINNÉ ännu ej haft tillfälle att studera dessa fåglar i naturen, när han sammanskref ifrågavarande manuskript, voro hans kunskaper om denna fågelgrupp

ganska bristfälliga och äfven diagnoserna ofta otydliga. Han urskilde dock 6 släkten efter näbbens och fötternas byggnad. En del arter äro baserade på RUDBECKS figurer, andra på litteraturuppgifter hos äldre författare. Härigenom orsakades, att ljungpiparen och större strandpiparen uppfördes två gånger och att former med mindre karakteristisk färgteckning eller fjäderdräkt äro svåra att identifiera, desto mer som citaten ej alltid åsyfta samma art.

Skärfläckan hade LINNÉ ännu ej lärt känna, men när han läste om den i litteraturen, att den hade uppåtböjdt näbb och sedan såg, att RUDBECKS bild af myrspofven eller roströda långnäbban visade en liknande egenskap, indrog han denna under släktet »*Recurvirostra*». Denna uppfattning bibehöll LINNÉ i första upplagan af *Fauna Svecica*, sedan han äfven lärt känna den verkliga skärfläckan från Ottenby på Öland. Men i *Syst. Nat.*, ed. x., rättas saken, så att myrspofven ställes bredvid sin samsläkting rödspofven.

LINNÉS osäkerhet på detta område visar sig äfven däri, att han ej vågade upptaga några af RUDBECKS bilder såsom typer för egna arter, utan blott anförde en kort diagnos utan nummer. Detta gäller t. ex. RUDBECKS »*Gallina aquatica minima*», som föreställer *Tringa alpina*, och densammes »*Gallinula aquatica minor*», som är *Totanus glareola*. Den senare upptogs dock sedan i *Fauna Svecica* på RUDBECK's auktoritet. Utan nummer är också rödbenan, som äfven fanns representerad bland RUDBECKS planscher. Angående strandskatan finnas endast senare tillfogade svenska namn jämte beskrifning införda under Ölands-Gotlandsresorna. Till och med morkullan har först i ett senare tillägg införts efter storspofven.

Denna tredje klass delades i 2 sektioner, men indelningsgrunden — rakt näbb — krökt näbb — var allt för ytlig och artificiell för att lämna tillfredsställande resultat.

En intressånt omständighet är att LINNÉ ställde sothönan bland vadarna, ehuru den af RAJUS betraktades som simfågel.

Till den fjärde klassen förde LINNÉ de större vadarna delade i två sektioner och 4 släkten. Dessa äro naturligt begränsade, utom att den svarta storken inordnades bland hägrarna. Däremot fick tranan i gynnsam motsats mot i LINNÉS senare arbeten bilda sitt eget släkte, *Grus*. Skedstorken fick sig pålagdt såsom svenskt namn »Pelekan», hvilket väl berodde på, att LINNÉ vid första nedskrifvandet af manuskriptet var obekant med den rätta pelikanen, hvarförutom äldre författare äfven brukat nämnda namn för skedstorken och till och med RAJUS[1] skref »The Pellicane or Spoonbill».

[1] *Synopsis methodica avium*, 1713.

Emellertid fick LINNÉ senare snart nog reda på den verkliga pelikanen, som han korteligen beskref i ett tillägg i slutet af boken under namn af »*Onocrotalus*» och därvid äfven påpekade, att den skulle införas i systemet omedelbart efter den 84:de arten d. v. s. efter storskarfven. Hvad skedstorkens förekomst angår, är det af intresse att aktgifva på det i detta manuskript införda uttrycket »ex Lapponia semel». Det är alltså antagligen fråga om ett felfluget exemplar, men sedan införde LINNÉ troligen till följd af ett minnesfel »*Habitat Westrobotnia & Lapponia æstate rarius*» *Fauna Svecica* 1746, p. 31.

Särskiljandet af de större vadarna från de smärre snäppartade är i öfverensstämmelse med nutida uppfattning, men LINNÉ frångick själf denna indelning senare.

Vid studiet af LINNÉs framställning af de former, som bildade den femte klassen (simfåglarna) faller det genast i ögonen, att han 1731 gjorde tydlig artskillnad mellan sångsvan och knölsvan, men denna uppfattning uppgaf han dessvärre senare. Likadant är fallet med vildgås och tamgås. Å andra sidan förbryllades han af vissa simfågelarters ytterst olika dräkter, så att han däraf förleddes att uppföra dem under flera nummer. Detta var t. ex. fallet med alfågel, knipa och kricka. Äfven med afseende på simfåglarne var LINNÉ vid denna tid mindre böjd för sammanslagning af släkten än senare. Sålunda uppföras här såsom skilda släkten *Cygnus*, *Anser* och *Anas*, hvilka alla senare blefvo sammanförda till ett släkte *Anas*. Ja, det antydes till och med att svangåsen 59[c] (nu *Cygnopsis*) borde bilda ett eget släkte. Likaledes skildes dopping och lom på två släkten samt labb och mås på skilda släkten, som dock ej bibehöllos i senare arbeten, ehuru det skulle varit lämpligt. Öfver måsarna hade LINNÉ ännu ej fått någon klar öfverblick. Detta orsakade såväl oklara beskrifningar som en onödig fördelning på två släkten »*Larus*» och »*Piscator*», men en anmärkning, som han själf tillfogat, visar, att han han var medveten om denna svaghet och han framhåller: »has — — — aves non probe examinavi».

Simfågelsklassen delades af LINNÉ 1731 i trenne sektioner och det är därvid högeligen intressant att finna, att, ehuru LINNÉ tog sina indelningsgrunder blott från näbbens beskaffenhet, han därvid lyckades så bra. Den första sektionen motsvarar nämligen, om man blott borttager skarfsläktet, senare tiders *Lamellirostres*, den andra senare tiders *Pygopodes* och den tredje senare tiders *Longipennes*. Visserligen ha äfven dessa sista ordningar fått vika för än naturligare grupperingar, men ända in på allra sista tiden ha de bibehållits och ha gällt såsom riktiga och ändamålsenliga. I motsats mot RAJUS insåg LINNÉ släktskapen mellan skrakar och änder och han placerade därför släktet *Mergus* omedelbart efter *Anas*, under det att RAJUS ställde det i samband med stormfåglarna.

Den sjätte »klassens» första sektion omfattar 2 släkten struts och kasuar, som LINNÉ upptog, emedan han kände till dem från museer. Den sistnämnda säges uttryckligen ha funnits i »theatrum anatomicum» i Uppsala. Här är återigen ett exempel på huru LINNÉ i detta förstlingsarbete på ett utmärkt sätt åtskilde släkten, som han tyvärr sedan sammanslog.

Den andra sektionen af samma klass innesluter hönsfåglarna som här indelades i 6 släkten mot 4 i *Syst. nat.*, ed x. På sistnämnda stället inpressades nämligen tamhönsen under *Phasianus* och detta manuskripts »*Perdix*» (d. v. s. rapphöna och vaktel) under *Tetrao*. Under släktet »*Gallina*» uppförde LINNÉ som »arter» en del tamraser och RUDBECKS planscher lockade honom att göra för många rapphöns»arter». Under rubriken »tjäder» omtalas också rackelhanen med tillägg, att den redan på den tiden ansågs af mången vara bastard mellan tjäder och orre, en sak, som det dock sedan tog så lång tid för svenska ornithologer att bevisa för de utländska.

Den sjunde klassens första sektion handlar om hackspettarna. Bland dessa upptagas ej mindre än tre nummer af gröngöling såvida ej möjligen 119 kan hänföra sig till gråspetten, hvilken fanns afbildad bland RUDBECKS planscher, men som LINNÉ aldrig lärde känna. I tilläggen under 117 tyckes LINNÉ ha omkastat beskrifningen på hane och hona af gröngölingen. Under 120 finnas flera skilda beskrifningar och det förefaller sannolikt, att LINNÉ ej blott haft exemplar af större hackspetten utan äfven af den hvitryggiga till sitt förfogande vid uppsättandet af dessa. Den sistnämnda fanns för öfrigt tillgänglig för LINNÉ bland RUDBECKS planscher i två exemplar, den förstnämnda i ett exemplar, och båda gingo där under lika namn nämligen »Brokut hackspit, then större» resp. »Större brokuta Hackspiten». Den tretåiga hackspetten fanns äfven därsammastädes under namn af »Rar gulhufdad Hack Spit» och denna plansch blef typ för arten 121 i föreliggande manuskript. Senare erhöll LINNÉ under sin Dala-resa färska exemplar af samma art, men erinrade då ej sambandet mellan den påträffade formen och arten 121 i manuskriptet, utan beskref den förra såsom ny. Måhända hade han ej aktgifvit på, att den »gulhufdade» hackspetten hos RUDBECK blott hade tre tår, hvilken egenskap starkt föll honom i ögonen, när han fick exemplar af fågeln i sin hand. Såsom synes räknade LINNÉ redan här göktytan som typ för ett eget släkte. Det är därför blott att anse som en snart öfvergående förvillelse, då han i *Fauna Svecica* af 1746 upptog henne under *Cuculus* (måhända förledd af det svenska namnet) ty sedan i *Syst. nat.*, ed. x, af 1758 får hon åter bilda sitt eget släkte.

Den andra sektionen af den sjunde klassen omfattar blott trädkrypare och nötväcka. Denna klass utgör sålunda en biologisk grupp af

klättrande fåglar och dess första sektion innesluter de egentliga hackspettarna med två tår framåt och två bakåt, den andra åter fåglar med normala fötter. Den ifrågavarande klassen är sålunda ej naturlig i nutida mening, men den gör dock tjenst betydligt bättre än det af LINNÉ senare skapade konglomeratet »*Picæ*», som fick innesluta kråkfåglar, hackspettar etc.

Den åttonde och sista klassen indelas hufvudsakligen efter näbbens form och stjärtens skapnad i tre sektioner. Endast den sista af dessa kan anses som en i stort sedt naturlig grupp, då den hufvudsakligen bildas af sparffåglar. Utom dylika innesluter den dock sidensvansen och tofsmesen. Om den senare har emellertid LINNÉ gjort det riktiga tillägget, att den borde snarare föras till mesarna. En annan rättelse, som LINNÉ i ett senare tillägg gjort inom denna klass är, att han påpekat, att strömstaren ej är någon trast, ehuru den till en början kommit att införas bland trastarna. I senare arbeten förde LINNÉ strömstaren till *Sturnus*, kanske till följd af af det svenska namnet, men det innebar ej någon förbättring. Det är lätt förklarligt, att en del småfåglar skulle vålla LINNÉ åtskilligt hufvudbry genom sina olika dräkter. Detta är i synnerhet fallet med bergfinken, som uppföres två gånger och dessutom delvis åsyftas en tredje gång tillsammans med bofinken, som dock äfven intager ett särskildt nummer. Göken anföres under tre, koltrast, sånglärka, snösparf, gråsiska och möjligen ärtsångare under två nummer. I de flesta fall är detta upprepande beroende på, att LINNÉ ej vågade förena vissa litteraturuppgifter med hvarandra eller med egna iakttagelser. Detta är ju för öfrigt lätt förklarligt, då de beskrifningar, som voro honom tillgängliga, ofta voro helt korta och den ene författaren lade största vikt på en karaktär den andre på en annan. I vissa fall kunde LINNÉ ej identifiera fåglarna på RUDBECKS planscher, utan uppställde en art efter planschen och en annan efter den fågel han observerat. Detta gäller t. ex. om gråsiskan. En fågel, som beredde LINNÉ mycket besvär, var lafskrikan. Här i detta förstlingsarbete tyckes han till en början ha antagit den ha släktskap med staren. Men snart var han mera böjd att föra den till trastarna, i det att dess roströda stjärt föreföll honom tyda på frändskap med den sydeuropeiska stentrasten. I tionde upplagan af *Systema naturæ* kom den dock in under släktet *Corvus*, fast ännu alltjämt med citat, som häntydde på stentrasten.[1]

Märkligt nog är att LINNÉ redan på detta tidiga stadium hade hunnit sammanblanda rödvingen och sångtrasten, i det att han säger på tal

[1] Ovissheten angående denna fågels systematiska ställning fortfar dock alltjämt, så att LINNÉ i *Syst. nat.*, ed. XII, 1766 förde den till släktet *Lanius*. I *Iter Lapponicum* säges dock alldeles riktigt om samma fågel »referri potest ad Glandarium“.

om den senare att den har en hvit rand öfver ögat.[1] För biätaren (164) använde LINNÉ i detta arbete släktnamnet »*Ispida*», men han synes tvehågsen, om detta är riktigt, såsom en senare tillfogad anmärkning visar. Emellertid användes samma släktnamn äfven i *Fauna Svecica* 1746. I *Syst. nat.* ed. x. 1758 är det dock rättadt till *Merops*. Orsaken hvarför *Merops* ej förr kom till användning för biätaren, är antagligen den, att RUDBECK använde detta namn för törnskatan. LINNÉ kallade också törnskatan i en något senare till detta manuskript fogad beskrifning »*Merops*».

En del vanliga småfåglar voro LINNÉ ännu alldeles okända vid denna tid. Att en del små svårskiljbara sångare saknas i manuskriptet är ej underligt, men mera egendomligt förefaller det, att en så vanlig och i ögonen fallande fågel som buskskvättan ej skall finnas upptagen. Det samma gäller om svart och hvita flugsnapparen. Måhända var den senare då ej så allmän som nu. En sak som möjligen tyder härpå är, att LINNÉ i *Fauna Svecica* af 1746 om den uppgifver »*habitat in Scania fagetis*», som om den ej skulle finnas annorstädes. För samma sak talar ock, att denna fågel saknas i RUDBECKS planschverk. Gärdsmygen saknas äfven och rödhaken har först tillkommit i ett något senare tillägg under rödstjärten.[2] Gulnäbbade hämplingen, som ju ännu är sällsynt hos oss, kände LINNÉ 1731 blott genom RUDBECKS plansch.

Liksom i föregående delar af manuskriptet visar sig LINNÉ äfven här inom den åttonde klassen mera mera böjd för uppdelning i ett flertal släkten än i senare arbeten. »*Motacilla*» af 1758 motsvaras här af ej mindre än 7 släkten. Flera af dessa äro obetingadt goda som t. ex. ärle- och skvätte-släktena. Mindre nödvändigt var ju att skilja på näktergalar och rödstjärtar, ehuru det också mycket väl kan försvaras och numera ofta brukas. Förenandet af kungsfågel och löfsångare skulle nog finna förespråkare i nutiden. Järnsparf, svarthätta och grå flugsnappare var dock ingen lycklig sammanställning, allra helst som ärtsångaren fick bli alldeles ensam. Att stjärtmesen skiljdes från de andra mesarna, var naturligtvis bättre än att förena dem alla i ett släkte, som skedde i senare arbeten och äfven var fallet hos RAJUS. Släktet *Loxia* af 1758 motsvaras här blott af »*Cocothraustes*» och *Pyrrhula*. Det förra var här ej så onaturligt sammansatt af tallbit och korsnäbb och vida enklare än »*Loxia*» i senare arbeten. Anledningen hvarför här släktnamnet »*Coccothraustes*» användes, är den, att Linné tydligen upptagit citat, som rörde stenknäcken men till grund för beskrifningen haft tallbitar. Den verkliga stenknäcken lärde Linné ej känna förr än långt senare under sin Skåneresa

[1] I »Lachesis Lapponica» säger han ock, att han hörde »*Turdus iliacus!*» från grantopparne vid Högsta $1^1/_4$ mil från Uppsala.

[2] Både buskskvätta och rödhake äro afbildade af RUDBECK, och möjligen syftar tillägget om *Phoenicurus minor* (se pag. 74) på den förstnämnda.

vid Vegeholm och först då uppsatte han en originalbeskrifning för den. Den saknas därför också i *Fauna Svecica* af 1746. Släktet *Emberiza* omfattar de typiska arterna gul-, ortolan- och säf-sparf, under det att de mera afvikande lapp- och snösparf ställts på annat håll. Den senare, som uppfördes två gånger ställdes första gången med rätta allena. Med afseende på andra fördelningar af arterna är det af intresse att finna, huru LINNÉ, såsom numera i allmänhet sker, utbröt gråsparf och pilfink i ett särskildt släkte *Passer.* Han bibeböll dock siskor, egentliga finkar och grönfink i ett och samma släkte, som han kallade *Linaria.* I detta fall har nutiden gått längre, men i alla fall var LINNÉ äfven här mera modern 1731 än senare.

Några af de släktnamn, som användes i detta manuskript, voro tydligen uttänkta af LINNÉ själf såsom t. ex. *Rudbeckiana* och *Carolina.* Detta ådagalägger liksom så mycket annat LINNÉS självständighet. En annan ytterst viktig sak är, att LINNÉ tydligen redan nu kommit till uppfattning af betydelsen af *fasta* släktnamn. Detta är ej att förstå så, att ej flera släkten senare skulle kunna sammanslås eller en fågel flyttas från ett släkte till ett annat, utan just i modern nomenklatorisk mening, att en grupp af befryndade arter sammanfördes under ett *visst bestämdt* namn. LINNÉ visar sig alltså redan 1731 ha fattat en af nomenklaturlagarnas grundprinciper. Detta är redan ett långt framsteg framför LINNÉ's närmsta och bästa föregångare RAJUS, hos hvilken bestämda släktnamn alldeles saknas. Man finner nämligen hos denne oupphörligen sådana uttryck som: »*Fringillago seu Parus major*», »*Luscinia seu Philomela*», »*Atricapilla sive Ficedula*», *Platea sive Pelecanus* o. s. v.

Ett annat stort framsteg framför äldre ornithologiska arbeten hvilket kommer till synes i detta manuskript är den fasta systematiska indelningen i vissa hufvudafdelningar, som visserligen här kallas »classes», men som motsvara »ordines» i senare arbeten, samt i undergrupperna, »sectiones», under dessa. Och härvid begagnade LINNÉ sig uteslutande af morfologiska karaktärer. Detta senare är en viktig sak, ty LINNÉS föregångare använde ofta desslikes biologiska förhållanden till indelningsgrund, så att man fick t. ex. en grupp af fåglar, som »vistas vid vatten», såsom motsats till en annan bestående af »fåglar, som simma på vattnet». Ehuru dylika biologiska förhållanden äro mycket väl värda att studera kunna de gifvetvis ej ge upphof till en systematisk indelning, emedan den senare bör vara fotad på naturlig frändskap ingalunda på likartadt lefnadssätt, ty parallelismer i lefnadssättet utan därmed förbunden släktskap äro särdeles vanliga och hänsyn till förekomsten blir alltså vid uppgörandet af ett system alltför ofta missledande. Likaledes undvek LINNÉ i sin »Methodus» en annan af RAJI svagheter nämligen grupperandet efter relativ storlek t. ex.

»maximæ», »mediæ», »minores» och »minimæ». Ehuru LINNÉ haft mycket att lära af RAJUS och den senares ornithologiska vetande obestridligen varit mycket mera omfattande än den förres, så har dock tydligen LINNÉ med afseende på systemets uppbyggande visat såväl själfständighet som öfverlägsenhet. De organ, som Linné i främsta rummet tog hänsyn till vid beskrifning af olika fåglar och använde för karakterisering af släktena, voro näbben, fötterna, tungan och hufvudets bihang såsom kammar etc. Af dessa organ har han utfört en del teckningar, som här äro i facsimile återgifna. Utom dessa förekomma ock i originalhandskriften ett par smärre teckningar af mindre betydelse och därför ej återgifna här. De belysa anordningen af fjädrar och dun hos lommen samt formen af den svarta fläcken på sidan af större hackspettens hals, o. s. v.

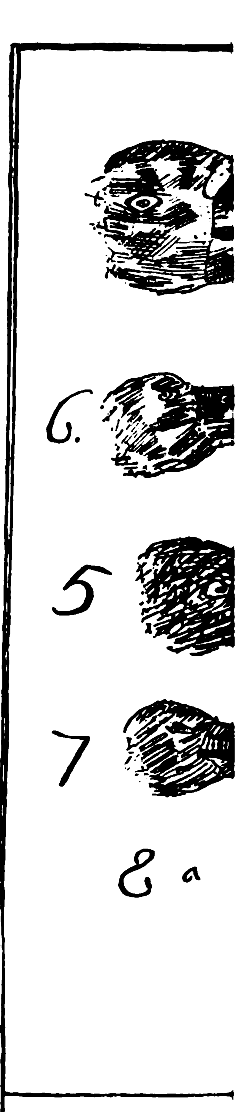
Det har i det föregående flerstädes framhållits, att släktindelningen i detta LINNÉS första ornithologiska arbete är afvikande mot i senare arbeten, hvarest släktena i regel äro färre och med vidare omfattning. På samma sätt ha i senare applagor af *Systema Naturæ* antalet klasser eller som det där riktigare heter ordningar minskats från 8 till 6. Äfven detta innebär alltså en koncentrering. Det är sålunda tydligt, att LINNÉ, när han senare arbetade med hela djurriket önskade att sammanfatta allt på så bred basis som möjligt för att underlätta öfverskådligheten öfver det hela. Ehuru afsikten otvifvelaktigt var god förfelade den dock sitt ändamål, ty de större afdelningarna så väl som släktena blefvo onaturligare. Det kan sålunda ej förnekas, att i mångt och mycket detta förstlingsarbete var öfverlägset senare ornithologiska arbeten af LINNÉS hand och det ådagalägger, att redan tidigt den unge forskarens skapande kraft tog sig uttryck äfven på detta område och på ett synnerligen kraftigt och erkännansvärdt sätt.

Många biologiska uppgifter innehåller ju ej detta manuskript. Det låg utanför dess ram då det ju skulle vara en *Methodus*. Det bör dock ej alldeles förbigås att äfven dylika finnas. Åtskilliga iakttagelser äro anförda angående fåglarnes föda och korsnäbbens märkliga tillpassning till sitt lefnadssätt framhålles särskildt. Om hackspettarne och en del andra fåglar omtalas, att de lefva af insekter. Att LINNÉ skaffade sig erfarenhet om fåglarnes föda ej blott genom att se efter hvad de plockade upp eller fångade utan äfven genom dissektion, framgår bl. a. däraf, att han säger om en gök, som beskrifves, att den hade den köttiga magen full af håriga larver.

Om en del fåglar framhålles det uttryckligen att de äro flyttfåglar. Så säges t. ex. under släktet *Hirundo*, att dessa »aves s[unt] migratoriæ». Detta står i fördelaktig kontrast mot ett uttryck om samma fåglar, som senare återfinnes t. ex. i Systema naturæ ed. X, hvarest man läser:

»rustica & urbica autumno demergitur, vereque emergit». Tydligen hade i detta fall LINNÉ låtit sig påverkas af den allmänt gängse uppfattningen om svalornas öfvervintrande på sjöbotten, som rådde långt in på 1800-talet.

I ännu ett annat fall har LINNÉ i detta förstlingsarbete gjort skarpare opposition mot en rådande missuppfattning än senare. Detta gäller om göken, om hvilken han uttryckligen förklarar »den vanliga öfvertygelsen att göken skulle förvandlas till hök är tydligen oriktig, ty däremot strider dess kroppsbyggnad och gestalt.» I Systema naturæ ed. X står det däremot utan vederläggning *occultatur caniculæ ortu; in falconem transformari perperam asseritur*. Äfven i dessa afseenden visade sig alltså märkligt nog den unge studenten intaga en väl så kritisk och bestämd ståndpunkt som den mognade lärofadern.

6.
5
7
8 a

B
9

PROMOVENDI.

JUBELDOKTORER.

PROMOVERAD I HELSINGFORS DEN 22 JUNI 1847 AF PROFESSOR JOHAN JACOB TENGSTRÖM.

Otto Edvard August Hjelt, Fil. o. Med. Dr., Arkiater, f. d. Professor i patologisk anatomi och statsmedicin vid Universitetet i Helsingfors. Promoverad halfsekelsjubeldr. $^{31}/_{5}$ 1897.

PROMOVERADE I UPPSALA DEN 5 JUNI 1857 AF PROFESSOR CARL WILHELM BÖTTIGER.

Gustaf Lindequist, född $^{24}/_{4}$ 1834 i Stockholm, student i Uppsala h.t. 51, fil. kand. h.t. 56, fil. dr. 57, aflagt afgångsexamen vid H. Artilleriläroverket vid Marieberg 60, löjtnant vid Väg- och Vattenbyggnadskåren 61, kapten därst. 71, *major* 85, afsked 03. Förste adjutant i Styrelsen för Allm. väg- och vattenbyggnader 79, byråingeniör därst. 82, distriktschef i Öfre norra väg- och vattenbyggnadsdistriktet 85—92, distriktschef i Mellersta distriktet 92—99, anställd vid Statens järnvägsbyggnader 57—62 och 63, vid Borås—Herrljunga och Ystad—Eslöfs järnvägsbyggnader 62—66, vid banbyggnad i Norge 66—67, distriktsingeniör vid Bergslagernas järnvägars byggnad 72—80, kontrollerande ingeniör vid Gärds härads järnvägsbyggnad 80—81, öfveringeniör vid Skåne—Hallands och Stockholm—Rimbo järnvägsbyggnader 83—85, vid Norra Södermanlands järnvägsbyggnad 92—95, arbetsledare vid Helgeandsholmskajens ombyggnad 81, undersökningsförrättare, förslagsställare och arbetsledare för väg-, bro-, järnvägs- m. fl. allm. arbeten, styresman och arbetschef vid Kafveltorps grufvor och smältverk

67—72, bitr. lärare vid Teknolog. institutet 67. Företagit resor i utlandet med understöd af statens resestipendium i studiesyfte 68. 69 och 82, samt ånyo en utrikesresa 90. RVO 77, RNO 89.

Tryckta arbeten. Om riksdagen i Stockholm 1644. Ups. 1857. (Gradualafh.) — Redaktör för utgifvande af 'Kungl. Väg- och Vattenbyggnadskåren 1851—1901. Minnesskrift med anledning af kårens femtio-åriga tillvaro'. Sthm. 04. Öfversättningar och uppsatser i tidskrifter och broschyrer.

Gustaf Fredrik Gilljam, född $^{22}/_{7}$ 1832 i Erentuna församl. af Uppsala län, student i Uppsala v.t. 49, fil. kand. $^{13}/_{12}$ 56, fil. dr. 57, docent i grekiska litteraturen vid Uppsala univ. $^{5}/_{7}$ 59, v. lektor vid Uppsala h. elementarlärov. h.t. 60, lektor i grekiska, latin och filosofi vid Gäfle h. elementarlärov. $^{30}/_{5}$ 63, rektor vid Hudiksvalls h. elementarlärov. $^{5}/_{6}$ s. å., utnämnd till rektor vid Stockholms gymnasium $^{2}/_{6}$ 71 med tillträde $^{1}/_{5}$ 72, rektor vid Stockholms h. latinlärov. å Norrmalm läsåren 80—83, lektor i latin och grekiska därstädes $^{12}/_{8}$ 81. Statsråd och chef för Ecklesiastikdepartementet $^{6}/_{11}$ 91—$^{22}/_{6}$ 98. *Kansler* för rikets universitet $^{21}/_{10}$ 98—$^{25}/_{11}$ 04. Stadsfullmäktig i Stockholm 75—81, led. af Riksd. 2:a kammare 79—81, af 1:a kammaren 87—96 samt sedan 03, led. af Konstitutionsutskottet 88—91, lekmannaombud vid kyrkomötet 03, ordf. i kyrkolagsutskottet. Led. af 1873 års kommitté för afgifvande af förslag till inrättande af en pedagogisk undervisningsanstalt för elementarlärare, led. af 1874 års kommitté för afgifvande af förslag till stadga för rikets allm. läroverk, led. af direktionen för folkskollärarnes pensionsinrättning 82—91, ordf. i den år 1890 tillsatta kommittén för afgifvande af förslag om ålderdomsunderstöd åt lärare vid småskolor och mindre folkskolor m. fl. Hedersled. af KVVS 93, af KFS 95, af KVS 98, af KHVA 99 och dess præses 01—05, LKVA 01, tjänstf. ordf. i Nobelstiftelsens styrelse aug. 02—april 05. RNO 71, KNO 2 kl 90 och 1 kl 92, KmstkNO 95, RoKafKMO 04.

Tryckta arbeten. De fabula Aeschylea, quæ Persæ inscribitur. Upps. 1857. (Ak. afh.) — De Orestia Aeschyli quæstiones. Upps. 59. (Ak. afh. f. docentur.) — Utkast till svensk satslära för elementarläroverkets nedre klasser. Hudiksvall 68; Uppl. 2. Ib. 70. (Anon.) — Inbjudningsskrift med anledning af invigningen af Stockholms Norra latinläroverks nya läroverksbyggnad 1880. Sthm 80. — Är det s. k. dispenssystemet öfverensstämmande med en riktig uppfattning af elementarläroverkens ändamål? (I: Inbjudning till årsexamen vid H. elementarläroverket i Hudiksvall 1865.) — Bör och kan något göras för upprätthållandet af enheten i modersmålets rättstafning vid våra läroverk? (I: Inbjudning till årsexamen vid Stockholms gymnasium och 1

elementarläroverk 1874). — Årsberättelser rörande Hudiksvalls h. elem.-läroverk för läsåren 1863—72, Stockholms gymnasium 1873—80 och Stockholms Norra latinläroverk 1881—83. — I *Pedagogisk tidskrift:* 'Om bristerna i elementarläroverkens nuvarande organisation jämte förslag till deras ombildning' af Abr. Rundbäck. (Recension.) Årg. 6. 1870.

Carl Rupert Nyblom, född $^{29}/_{8}$ 1832 i Uppsala, genomgick Uppsala katedralskola 40—50, erhöll före afgången Tranérs stip. för latinsk verskonst, student i Uppsala $^{31}/_{5}$ 50, gustaviansk stipendiat v.t. 53, erhöll s. å. Sv. akad:s mindre pris, fil. kand. $^{13}/_{12}$ 56, disp. för fil. doktorsgrad $^{2}/_{5}$ 57, promov. $^{5}/_{6}$ s. å., erhöll Par Bricolls pris 58, t. f. lärare i tyska och svenska vid Uppsala h. allm. lärov. h. t. 59 och v.t. 60, docent i estetik vid Uppsala univ. febr. 60. Företog juli 61 med riksstatens och Helmfeldts resestip. en resa för konststudier till Frankrike, vistades i Paris 5 mån.; reste jan. 62 till Italien, vistades i Rom till jan. 63 och gjorde därunder utflykter till Neapel och till fots till Umbrien, passerade Norditalien och Tyskland och hemkom maj 63; höll offentl. föreläsningar i Stockholm våren och hösten 64 och h.t. 66 samt i Göteborg h.t. 68 och påsken 76; grundlade Svensk tidskrift jan. 65 och dirigerade den t. o. m. 68; förestod professuren i estetik sept. 65, erhöll på Sv. akad:s förslag understöd som skriftställare 65—66, professor i estetik samt litteratur- och konsthistoria vid Uppsala univ. $^{18}/_{1}$ 67, *professor emeritus* $^{13}/_{8}$ 97. Utrikes resa till en del med offentl. understöd sommaren 69 till Finland, Danmark, Nordtyskland, Ostpreussen och Nordfrankrike för studier af medeltidens konst, föreläste om bildande konst vid Akad. för de fria konsterna samtidigt med skötandet af professuren i Uppsala v.t. 70, fil. fak:s dekanus 69—70 och 76—78, föreläste offentl. i Stockholm till förmån för en högskola därst. v.t. 71, fil. fak:s promotor vid jubelfesten 77, företog med offentl. understöd en resa till Italien h.t. 77, höll å Uppsala univ:s vägnar tal öfver J. L. Runeberg vid minnesfesten $^{6}/_{5}$ 78, led. af Uppsala univ:s byggnadskommité 78—87, deputerad för Uppsala univ. vid Köpenhamns univ:s jubelfest 79, ordf. i sangsällskapet O. D. 80—97, led. af teaterkommittén 80, höll minnestal öfver A. F. Lindblad i Sv. akad. $^{20}/_{12}$ 80, erhöll Westerstrandska medaljen i Par Bricoll 81, deputerad för Uppsala univ. vid universitetsaulans invigning i Lund 82, deltog i konstnärsmötet i Köpenhamn juni 83, reste till Holland och Belgien för konststudier med anslag af Sv. akad. sommaren 84, författade på uppdrag epilogen vid Kungl. teaterns minnesfest öfver Ludvig Holberg $^{3}/_{12}$ 84, höll direktörstal i Sv.

akad. 20/12 84, lärare i konsthistoria för H. K. H. prins Eugen 84—85, led. af Uppsala rådhusbyggnadskommitté 84—85, led. af Uppsala domkyrkas restaureringskommitté 85—93, höll på uppdrag högtidstalet vid 150-års minnesfesten i Akad. för de fria konsterna 1/8 85, reste till Paris och London för konststudier med fil. fak:s resestip. sommaren 86, öfversatte »Erasmus Montanus» af L. Holberg och »Osvuret är bäst» af Alfred de Musset på uppdrag af Kungl.. teatern, höll högtidstalet vid Uppsala studenters Geijersfest 87, ordnade porträttsamling och gipsafgjutningar i nya universitetshuset till dess invigning 87, deputerad för Uppsala univ. vid univ:tets i Bologna 800-årsfest och höll ss. vald talman för de skandinav. univ:tens representanter hälsningstalet på italienska 88, kreerad vid samma fest till doctor philosophiæ honorarius, led. af styr. för Uppsala stads tekn. skola 88, höll minnestal öfver Carl Fredrik Adelcrantz i Sv. akad. 20/12 90, Upps. univ:s prorektor juni 91—maj 93, höll högtidstalet vid Uppsala samhälles fest med anl. af nya härordningens antagande 92, författade på uppdrag ord till sången vid Uppsala univ:s fest 9/12 94 till minne af Gustaf II Adolfs födelse höll föredrag vid en fest i Stockholm 11/2 95 till minne af Carl Michael Bellmans död, utsedd 96 af H. M. Konungen till en af prisdomarne för bedömande af operakompositioner, afsedda att uppföras vid nya operahusets invigning. LKVVS 66, en af de aderton i Sv. akad. 79, hedersled. i Akad. för de fria konsterna 81, LKMA 84, hedersled. af Sv. lit.-sällsk. i Finland 91, RNO 76, RDDO 79, K. Oscar II:s norska guldmedalj »for litterair Fortjeneste» 84, KNO2kl 93, KNO1kl 95, OffFrde l'Ip 96, simmagister 52 och jubelmagister 02.

Tryckta arbeten. Om det komiska och dess förhållande till humorn. Upps. 1857. (Grad.-afh.) — Konst-studier i Paris. Upps. 63. (E. S.[1]) — Bilder från Italien tecknade af Carlino. [Pseud.] Upps. 64. (Till en del förut tryckta i Nya Dagl. Alleh. 1862: N. 30—261): Ny tillökt uppl. m. titel: Ett år i södern. Upps. 83. (Öfvers. till danska. Khvn 83.) — Om den antika konsten och dess panyttfödelse. Tre föreläsningar. Upps. 64. — Om innehåll och form i konsten. Kritiskt historisk undersökning. Upps. 66. (Ak. afh. f. prof. N. S. 2[1].) — Tvenne profföreläsningar. Upps. 66. (1. Öfverblick öfver den svenska litteraturens förhållande till andra länders under olika tider. [E. S.[1]] 2. Hvaruti bör orsaken sökas, att greker, spanjorer och engelsmän företrädesvis skapat en självständig dramatisk litteratur? [E. S.[1]]) — Johan Ludvig Runebergs Samlade skrifter. Bd 6 [utgifvet]. Sthm 69. (Utg:ns namn under förordet.

[1] E. S.: N. S., 1, 2 = Med ändringar omtryckt i Estetiska studier. Sthm 1873: Ny saml. 1. 2. Upps. 84.

Bd 1—5: Örebro 61—64.) — Johan Ludvig Runebergs Samlade skrifter. Bd 1—6. Sthm 70. (Ny, fullständigt omordnad godtköpsuppl. med skaldens lefnadsteckning. Omtryckt i 6 band 73 samt ss. 'Svenska folkets upplaga' i 2 band. 76. Utgifvarens namn under lefnadsteckningen, hvilken äfven är omtr. i »Estet studier».) — William Shakspeares Sonetter på svenska återgifna [med litteraturhistor. inledn.]. Upps. 71. (Inledn. i E. S.[1] och N. S 2[1].) — Estetiska studier. Sthm 73. Ny samling. 1, 2. Upps. 84. (Samtliga förut tryckta, undant. »Om konst och industri» [föreläsn. 66].) — Carl Gustaf af Leopolds Samlade skrifter. Ny fullst. omordnad uppl. D. 1, 2. Sthm 73. (Med dubbel titel: Poetiska arbeten af Carl Gustaf af Leopold. D. 1, 2. Anon. utg.) — Shakspeare-galleri. Karakterer och scener ur Shakspeares dramer tecknade af framstående tyska konstnärer. Med upplysande text af Friedrich Pecht. [Öfvers. och bearb.] 1—3. Upps. 73—75. (Anon. öfvers.) — Michelangelo Buonarroti. (I: Aftonbladet 1875: N. 212.) — Italiens konstskatter. Efterbildningar . . . med upplysande text. Bd 1—3. Upps. 75—79. — Gullivers resor till Lilliput och Brobdingnag af Jonathan Swift . . . Öfvers. samt teckn. af författarens lif. Sthm 76. — Italien. En vandring från alperna till Ætna skildrad af K. Stieler, E. Paulus, W. Kaden, med bilder . . . Öfvers. och bearbetn. Sthm (75—)77. — Inbjudningsskrift till doktorspromotionerna . . . den 6 sept. 77 [med historiska data ang. promotionerna i Uppsala], utgifven af promotorerna. Upps. 77. (Anon. I fransk öfvers. Ib. s. å. Den sv. uppl. omtr. i »Uppsala univ:ts 400års jubelfest sept. 1877». Sthm 79.) — Medeltidens litteratur och konst. (I: Illustr. verldshist. utg. af E. Wallis. D. 3. Sthm 77; [Titel-]uppl. 2. Ib. 82.) — Renaissancens konst och poesi. (Ib. D. 4. 78 och 82.) — Poesi och bildande konst under Ludvig XIV:s tidehvarf. (Ib. D. 5. 78 och 82.) — Minnestal öfver Johan Ludvig Runeberg vid Ups. univ:ts fest 6/5 1878. (I: Litterärt album. Årg. 2. 78. N. S. 1[1].) — Minnestal. (I: Sångsällsk. Orphei Drängars 25års-fest d. 7 dec. 1878 i Upsala. Upps. 79). — Iwan Turgénjew». Lefnadsteckning. (Undert.: C. R. N. I: »Ur en jägares dagbok af Iwan Turgénjev. öfvers. af H[ugo] H[amilton]». Saml. 2. Sthm 79.) — Samlade dikter af Johan Nybom. Uppl. 4. [Omordnad och tillökt. Med förf:ns lefnadsteckn.] D. 1, 2. Sthm 80. (Utg:ns namn under lefnadsteckn. Lefnadsteckn. i N. S. 2[1] m. titel: Johan Nyboms diktning.) — Från Holland. [Resebref.] 1—3. (I: Post- och inr. tidn. 84: N. 159 A. 172 A.) — Minnesskrift vid hundrafemtioårsfesten i K. akademien för de fria konsterna enligt akademiens uppdrag. Upps. 85. — Från Paris. 1—5. (I: Post- och inr. tidn. 1886: N. 124—158.) — Från London 1—5. (Ib.: N. 187 A—226.) — Från Italien. 1—6. (Ib. 1888: N. 135 A—172 A.) — Universitetet i Bologna. (Ib.: N. 192 A.) — Ludvig Holbergs Comoedier i urval utgifna på originalspråket samt språkligt och estetiskt belysta [med förf:ns lefnadsteckning]. 1—12. Sthm 88—90. (Utg. i fören. med Helena Nyblom.) — Det nya universitetshuset. (I: Upsala universitet 1872—1897. Festskrift. 2. Upps. 97.) — Museet för bildande konst. (Ib.) — Uppsala universitets konstsamlingar. Beskrifvande förteckning. 1898. Upps. 02.

I *Upps. Univ. Årsskrift*: Johan Tobias Sergel. Sveriges förnämsta konstnärssnille. Festskrift. 77. (Ak. progr. N. S. 1[1].) — I *Sv. Akad. Handlingar ifrån år 1796*: Inträdestal [öfver El. Fries] 1879. D. 56. 80. — Minne

[1] Se not a föregående sida.

af tonskalden Adolf Fredrik Lindblad. D. 57. 82. (N. S. 1[1].) — Tal på Akademiens högtidsdag 1884. D. 61. 85. — I *Sv. Akad. Handlingar ifrån år 1886:* Minne af öfverintendenten frih. Carl Fredrik Adelcrantz. D. 5. 90. (Särtr.: 91.) — Skönhetslärans hufvudbegrepp belysta. D. 8. 93. — Minne af professorn Fredrik Wilhelm Scholander. D. 13. 98. — Minne af Fredrika Bremer. D. 16. 01. — Till Johan Ludvig Runebergs åminnelse. D. 18. 03. — I *Förr och nu:* Carl Bloch. Årg. 10. 79. — Tvenne grafvårdar i Upsala domkyrka. Ib. (N. S. 2[1].) — En visit i Italien. Af Carlino. Årg. 10. 79. — I *Svensk kalender:* I Dalarne. Ett reseminne. Årg. 2. 82. — Rafael. 1483 ✱ 1883. Årg. 4. 84. — Från Belgien. Årg. 5. 85. — I *Sv. liter.-tidskrift:* Ett maningsord om nyttan och nödvändigheten af formstudier. [Årg. 1.] 65. — Några ord om humorns betydelse. Ib. (E. S.[1]) — Bernhard Elis Malmström. Utkast till ett skaldeporträtt. Ib. (E. S.[1]) — Om betydelsen af konsthistoriens studium. Ib. (E. S.[1]) — Shakespeare och hans kommentatorer. (M. anl. af arbeten af G. G. Gervinus. F. Kreyssig och E. Hülsmann.) Ib. (E. S.[1]) — Christian Erik Fahlcrantz. † Årg. 2. 66. (E. S.[1]) — Den svenska konsten på den skandinaviska utställningen i Stockholm 1866. Årg. 2. 66. — Om betydelsen af uttrycken idealism och realism inom poesi och konst. Årg. 3. 67. (E. S.[1]) — Bernhard von Beskow. † Årg. 4. 68. (E. S.[1]) — I *Ord och bild:* Upsala domkyrka. Årg. 2. 93. (I särtryck i »Uppsala minne 1893».) — Gunnar Wennerberg. Ungdomens tonsättare och skald. Årg. 9. 00. — I *Samlaren:* Bellmansminnets innebörd. Årg. 16. 95. — I *Svea. Folk-kalender:* Georg von Rosen. Lefnadsteckning. Årg. 35 79. — Frithiof Kjellberg och hans minnesstod öfver Carl von Linné. Årg. 36. 80. — I *Ny illustrerad tidning:* Kragstenarne i koromgången till Uppsala domkyrka. 1867: N. 52. (E. S.[1]) — Frankrikes nyaste krigsmålare. 1880: N: 8—10. (N. S. 2[1].) — Några Geijersminnen. 1883: N. 2. (N. S. 2[1].) — Ludvig Norman. 1885: N. 15. — Frithiof Kjellberg. Ib.: N. 20. — Victor Hugo. Ib.: N. 24. — I *Tidskr. för bildande konst och konstindustri:* Om Uppsala domkyrkas restauration. 1. 2. 75. (Se nedan Nord. tidskr. 79.) — I *Nord. tidskr. utg. af Letterst. Fören.:* En blick på det antika Roma hösten 1877. 1, 2. 78. (N. S. 2[1].) — Om periodindelningen inom den svenska litteraturhistorien. 79. (N. S. 2[1].) — Uppsala domkyrkas restauration. 1—4. 79. (N. S. 2[1]. 1 och 2 utgöra en bearb. af ofvannämnda upps. i Tidskr. f. bild. konst... 1875. N. har dessutom skrifvit artiklar om Uppsala domkyrka i Svea, Ny illustr. tidn. och i Post- och inr. tidn. under åren 1885—93.) — Köpenhamns universitets fyrahundraårs jubelfest... 1879. 79. — Den estetiska realismen i Danmark. 80. — 'Strömninger' och 'Gjennembrud' i Danmarks litteratur. M. anl. af arbeten af G. Brandes och H. Drachman. 84. — Studenttåget till Kristiania 1852. Ett femtioårsminne. 02. — I *Sv. tidskrift:* En litterär strid. (M. anl. af G. Brandes »Hovedstrømninger... Emigrantlitteraturen». Khvn 1872.) 72. — I *Ny sv. tidskrift:* Johan Olof Wallin. 80. (N. S. 1[1].) — Fredrik Wilhelm Scholander. 82. (N. S. 1[1].)

Öfversättningar. Irländska melodier af Thomas Moore. Upps. 58. — Arne af Björnstjerne Björnson. Upps. 60; Uppl. 2. Ib. 72. (Anon. öfvers.) — Valda skizzer af Mark Twain [S. L. Clemens]. Ny samling. Upps. 74. (Anon.

[1] Se not å föregående sida.

öfvers.) — Amerikanska humorister... Försvenskade af C. R. N. Sthm 74; Uppl. 2. Ib. 83. — Italienska vandringsminnen af Eduard Paulus. Fritt från tyskan af C. R. N. (I: Ny illustr. tidn. 1875: N. 11—47.) — Dikter från främmande länder. Sthm 76. — F. Mistral, Mirèio. Provensalisk dikt. På svenska återgifven. Sthm 04. (Öfversättningar med lefnadsteckn:ar och bearbetningar äro anförda ofvan.)

Kompositioner. Tre sånger med pianoforteaccompagnement. Sthm [64]. (Härur är »Grindpojken» omtryckt i »Sången». Sthm [omkr. 80].) — Ungdomsminnen. [Sju] sånger vid pianoforte. Sthm [78].

Flere diktsamlingar, »Vers och prosa» (70), »Rim och bilder. Sista samlingen» (04), kantater och ett stort antal dikter publicerade dels i tidskrifter, kalendrar och tidningar m. m., dels självständigt vid skilda tillfällen. — Erhöll Tranérs stipendium för latinsk verskonst 50. Af Sv. Akademien belönad med dess mindre pris för »Arion» 53.

Artiklar i Nord. familjebok (uppl. 1 och 2). Talrika litteratur- och konstkritiker, lefnadsteckningar, tal, mindre uppsatser, anmälningar och öfversättningar m. m. i Förr och nu, Sv. liter.-tidskr., Nu, Samlaren, Tidskr. f. bild. konst, Finsk tidskr., Nord. tidskr., Sv. tidskr. och Ny sv. tidskr., i Nord. konstnärsalbum samt i kalendrar och tidningar, särskildt i Aftonbladet 1875—79, i Ny illustr. tidn. 66—00 och i Post- och inr. tidn. sedan 79, samt musikrecensioner i tidn. Uppsala 78—98. — Grundat Sv. liter.-tidskrift och redigerat densamma 65—68.

Lars Jakob Phragmén, född 11/1 1832 i Stockholm, student i Uppsala v.t. 50, fil. kand. 13/12 56, fil. dr. 57, vice lektor i matematik vid Karlstads h. element.-lärov. 58, adjunkt vid Nya elementarskolan i Stockholm 16/6 59, *lektor* i matematik vid Örebro h. allm. lärov. från slutet af 59 till 02, vice rektor därstädes h t. 72—v.t. 75, t. f. *rektor* därstädes h.t. 75—02, företog sommaren 68 med statsanslag en pedagogisk resa till Tyskland, Österrike och Schweiz, led. i den matematiskt-naturvetenskapliga lärobokskommittén 69—71, inkaliad för öfverläggningar 73 rörande åtskilliga läroverksfrågor och 79 rörande undervisningsplaner vid de allm. läroverken, led. 93—96 i en kommitté för utarbetande af förslag till ändringar i gällande författningar rörande de allm. läroverken, ordf. vid de allm. läraremötena i Linköping 93 och i Karlstad 96, af K. M:t förordnad ledamot i styrelsen för Tekniska elementarskolan i Örebro 87—02, inspektor för de båda läroverken för flickor i Örebro. Stadsfullmäktig i Örebro 65—02 och stadsfullmäktiges ordf. 90—02, led. af Örebro läns landsting till 02. Aktuarie vid Allmänna lifförsäkringsbolaget i Stockholm sedan sept. 02, led. af direktionen för Nya elementarskolan i Stockholm 02—05, led. af direktionen i Sällskapet för folkundervisningens befrämjande sedan 04. RNO 78, KVO 2 kl 99.

Tryckta arbeten. Plan trigonometri. Sthm 68; Uppl. 8. 03. — Aritmetik för de allm. läroverken. Örebro 77; Uppl. 3. Sthm 85. — Räknebok för folkskolor. Örebro 77. — Disputationer. — Läroverksredogörelser. — Mindre uppsatser i Matematisk tidskrift.

Manfred Mustafa Floderus, född 17/2 1832 i Funbo församl. af Uppsala län, student i Uppsala v.t. 50, företog vetenskapliga resor till Öland 53 och till Gottland 55 och 57, amanuens vid Fysiska kabinettet 56 samt vid Allmänna kemiska laboratoriet 57, fil. kand. 26/1 57 fil. dr. s. å., erhöll Fernerska priset s. å, lärare i kemi, fysik, botanik och zoologi vid Tekniska skolan i Örebro 57—59, *lektor* i naturvetenskap vid Uppsala h. allm. lärov. 59, företog med statsunderstöd en pedagogisk resa till Danmark och Tyskland 62, *rektor* vid Uppsala h. allm. lärov. läsåren 66—99. Ledamot af följande kommittéer: för granskning af läroböcker i matematik och naturvetenskap 69—70, för revision af läroverksstadgan 70 och 74 för förslag till en praktisk lärarebildningsanstalt 72, för förslag till elementarlärarnes enke- och pupillkassas reglemente 76, för lärareexamen 77, för reglering af elementarlärarnes löner 78, skollagskommittéen 90—93, erhöll afsked från lektoratet o. rektorsbefattningen fr. 1/8 99, RNO 69, KNO 2 kl 95.

Tryckta arbeten. Om dubbel- och fyrdubbel telegrafering. Upps. 1857. (Grad.-afh.) — De vigtigaste äsigterna om ozon. Upps. 59. (Afh. för lektorat.) — Pedagogisk reseberättelse i Uppsala läroverks årsredogörelse 1863. — Fysikens första grunder. I, II. Sthm 62—65; Uppl. 4. 85. — Öfningsexempel till d:o. Sthm 65; Uppl. 4. 89. — Årsredogörelser för Uppsala h. allm. läroverk 67—99. — I *K. V. A. Öfversigt:* Beskrifning på ett sätt att från en telegrafstation samtidigt afsända två underrättelser på samma ledningstråd. 1856. Dessutom uppsatser i Botaniska notiser.

Carl Axel Ekstedt, född 2/4 1833 i Hille församl. af Gäfleborgs län, student i Uppsala v.t. 50, fil. kand. 31/1 57, fil. dr. 5/6 s. å., teol. kand. 17/5 61, prästvigd 22/5 s. å. aflade pastoralexamen 3/6 s. å., pastorsadj. i Gäfle s. å., v. pastor därst. 30/4 62, t. f. domkyrkovicepastor i Uppsala 22/4 63, utnämnd till ord. innehafvare af nämnda befattning 17/9 64, *kyrkoherde* i Skee, Tjärnö och Strömstads församlingars pastorat af Göteborgs stift 9/12 70, inspektor öfver Element.-läroverket i Strömstad 71 och Element.-läroverket för flickor därst. 06, præses vid prästmötet i Göteborg 78, prost öfver egna församlingar 81, *kontraktsprost* i Vikornas norra kontrakt 3/6 84, led. af Riksd. 1:a kam. 79—81, af Göteborgs och Bohusläns landsting 79—82 och 87—88, LNO 87, teol. dr. vid jubelfesten i Uppsala 93.

Tryckta arbeten. M. Tullii Ciceronis ad Qvirites post reditum oratio, suetice reddita annotationibusque illustrata. Upps. 57. (Grad.-afh.) — Theser till pastoraldisp. 1861. — Några anmärkningar rörande den nuvarande kyrkliga representationen i Sverige. Upps. 73. — Om befordringsväsendet inom svenska kyrkan och hennes styrelse. Sthm 75. — Den evangeliskt lutherska kyrkans lära om Herrens nattvard i anseende till dess exegetiska och historiska grund. Gbg 78. (Prästmötesafh.) — Tal vid invigningen af Strömstads nya kyrkogård 1880. Strömstad 80.

Erik Georg Waldemar Napoleon Rudin, född $^{20}/_{7}$ 1833 i Östra Ryd, Östergötl. län, genomgick Linköpings elem.-skola och gymnasium 42—51, studentex. i Uppsala hösten 51, fil. kand. $^{28}/_{2}$ 57, disp. för fil. doktorsgrad $^{22}/_{5}$ 57, promov. $^{5}/_{6}$ s. å., dimissionsex. $^{31}/_{1}$ 59, prakt. teol. ex. $^{20}/_{5}$ 64, teol. kand.-ex. $^{28}/_{10}$ 71, disp. inför teol. fak. 75, teol. dr. vid Uppsala univ:s jubelfest $^{6}/_{9}$ 77, prästex. i Linköping $^{25}/_{8}$ 64, pastoralex. $^{14}/_{10}$ 69, prästvigd $^{5}/_{11}$ 65, föreståndare för Ev. fosterlandsstiftelsens expedition 59—61 och för samma stiftelses missionsinstitut 61—69, v. komminister i Klara församl. i Stockholm 69—72, docent i exegetisk teologi vid Uppsala univ. 71, tjänstg. e. o. hofpredikant $^{5}/_{4}$ 73—92, förestod adjunkturen i pastoralteologi h.t. 74—h.t. 75, biträdde vid ledningen af de prakt. teologiska öfningarna 74—82, teol. adjunkt och kyrkoherde i Näs' prebendepastorat $^{14}/_{4}$ 75, adj. led. af Uppsala domkapitel tidvis 75—92, uppehöll professuren i exeget. teologi kortare tid l. delvis 73, 75—77, e. o. professor i exeget. teologi $^{16}/_{11}$ 77, förestod professuren i exeget. teologi v.t. 80, h.t. 81 och v.t. 82, kontraktsprost öfver Ulleråkers kontrakt 86—92, led. af kyrkomötet för Årkestiftet 83, för teol. fak. 88, 93 och 98, lekmannaombud för Linköpings stift 03, led. af Bibelkommissionen 84, erhöll af Sv. akad. Carl XIV Johans pris 88, ordinarie professor i exegetisk teologi vid Uppsala univ. $^{16}/_{12}$ 92. Uppförd på biskopsförslag i Linköpings stift 93. En af de aderton i Sv. akademien 96. LKHVS $^{18}/_{2}$ 97. *Professor emeritus* $^{31}/_{8}$ 00. Reste i Skottland och England för teolog. studier 57—58, i Tyskland, Schweiz, Frankrike och England i missionens angelägenheter 61, 62, 65, 66, 68, 69, som Guthermuthsk stipendiat i Tyskland, Schweiz och Italien 73—74. Besökte Tyskland 83.

Tryckta arbeten. Har vid den inflytelse, romerska literaturen öfvat i sednare tid, språket eller innehållet egt största betydelsen? Upps. 57. (Grad.-afh.) — Om den inre missionen. Tal 1861. Sthm 62. — Om det personligas betydelse vid förkunnelsen af Guds ord. Homiletisk-pastorala antydningar. Sthm 69. (Domkap.-afh. f. pastoralex. i Linköping.) Uppl. 2 m. oförändr. titel utgifven såsom: Uppsatser i teol. o. kyrkl. ämnen. H. 2. Upps. 86. (Se ne-

dan.) — Hvad är att önska af samhället rörande edens begagnande? (I: Nya dagl. alleh. 1875: N. 92, 93. Undert.: W. R. Särtr. Sthm 75. M. anl. af Riksdagens förhandl:ar.) — Sören Kierkegaards person och författarskap. Afd. 1. Upps. 80. — Innehållsöfversikt af de särskilda evangelierna samt synoptisk-kronologisk tafla öfver Jesu lif. [Del. 1, 2.] (Den synoptisk-kronologiska taflan aftryck ur Teol. tidskrift för 1881.) Sthm 81. — [Lefnadsteckning öfver Z. Göransson såsom förord till G:s af R. utgifna öfversättn. af Kierkegaards »Sjukdomen till döds».] Sthm 81. — Om det organiskas lag inom Guds rike. (Föredrag. I: Förhandl. v. [1:a] allm. sv.-luth. prestkonfer. i Sthm. 81.) — Marci evangelium i öfversättning efter berigtigad text utgifven. Upps. 83. — Motion [och] Yttrande i edsfrågan, framställd vid 1883 års kyrkomöte. (I: Wäktaren 1883: N. 37, 38, 42 Bih. Särtr. därur m. titel: Motioner och yttrande i edsfråfrågan ... Sthm 83. Äfven i kyrkomötets protok.) — Minnesteckning öfver H. W. Ulff. Sthm 83. — Inledning till profetian i det Gamla Testamentet. Upps. 84. — Uppsatser i teologiska och kyrkliga ämnen. H. 1. Är det vårdt att undervisa våra barn i Gamla Testamentet? (Föreläsningar.) Upps. 85. (Utdelades äfven med Folkskolans vän ss. 1885: N. 5 B.) H. 2. Se ofvan »Om det. personligas betydelse ...» 1869. H. 3—5. Bibelns enhet. Upps. 87—88. H. 6. Den gudomliga uppenbarelsens förnedringsgestalt. Ib. 93. (Installationsföreläsning, omarb. och utvidgad. I smndr. i Sv. Bibel-Sällsk. Årsber. för 1892. Särtr. härur Upps. 93.) H. 7: 2. Reformationens princip. Ib. 93. H. 8: 1. Första Mosebok och Egypten. Ib. 95. — De mindre profeterna öfversatta och utlagda. D. 1. Obadja och Joel. Upps. 84. D. 2. Jona. Ib. 86. D. 3 Amos. Ib. 87. — Gamla Testamentets bibliska historia i öfversigt. Sthm 86. — Förslag till ordning vid den allmänna gudstjensten. Till pröfning vördsamt framstäldt af W. R. Upps. 88. Tillika tryckt i Bih. till allm. kyrkomötets protok. år 1888. Saml. 2: Motioner.) — Vår heliga troslära. Ledning vid konfirmationsundervisningen. Upps. 90—91; Uppl. 2 öfversedd. Sthm 91. — Om prästens förhållande till söndagsskolan. (Föredrag. I: Protok. och handl. rör. prästm. i Upps. 1891.) — Yttrande med anledning af ingångna anmärkningar mot bibelkommissionens öfversättning af Pentateuchen. Sthm 98. — Om kristendomens väsen. Inledningsföredrag till en diskussion ... Upps. 01. (I var tids lifsfrågor. 21.) — Kristi kyrka, den heliga, allmänneliga och apostoliska. i hennes förhållande till de bestående kyrkosamfunden. 1. (Inledn.-föredrag. I: Minnen från konferensen 1902. Sällsk. f. kyrkl. själavård. Sthm 03.) — Tankens rätt på det religiösa och kristliga området. Föredrag inför akademiska medborgare i Uppsala. (I: Skrifter i teol. och kyrkl. ämnen tillegnade dompr. C. A. Torén. Upps. 03.) — I *Upps. Univ. Årsskrift:* Grunddragen till läran om människosjälen enligt den Heliga Skrift. 1. 1875. (Ak. afh. f. adj.) — I *Sv. Akad. Handlingar ifrån år 1886:* Inträdestal [öfver Viktor Rydberg] 1896. D. 11. 96. — Minne af Olof Kolmodin. D. 15. 00. — Direktörstal 1905. — I *Bibelforskaren:* Öfversigt öfver den bibliska historiens eller de historiska bibelböckernas innehåll i Gamla Testamentet. Årg. 1—3. 84—86. (Äfven i särtryck.) — Referat och recensioner i skilda årgångar. däribl. af T. C. Upham, Madame de la Mothe Guyons lefnad och religiösa erfarenheter. Årg. 22. 05. — I *Tidskr. f. kristl. tro och bildning:* Profetians väsen. Årg. 2. 84. — Om frihet och auktoritet. Årg. 4. 86. — Är det svårt eller lätt att blifva frälsad? Årg. 5. 87. — Om det mosaiska tabernak-

let och dess andeliga betydelse. Årg. 8. 90. — I *Kyrkl. tidskrift:* Om vikten och beskaffenheten af en rätt beredelse till predikan. Årg. 1. 95. (Efter ett föredrag.) — Uttalande m. anl. af yttranden i S. A. Fries' »Israels historia». Upps. 94. Ib. — De nabateiska inskrifterna. Ib. — Maria och Marta. Psykologisk textbelysning. Årg. 2. 96. — Otto Ferdinand Myrberg †. Årg. 5. 99. — Frédéric Godet †. Årg. 6. 00. — Johan Tobias Beck. Årg. 10. 04. — Granskningar och recensioner i spridda årgångar. — I *Teol. tidskrift:* Om inspirationen. En skizz ur de teologiska prenotionerna. Årg. 13. 73. — Den johanneiska frågan. Årg. 16. 76. (Äfven i särtr.) — Synoptisk-kronologisk tafla öfver Jesu lif. Årg. 21. 81. (Utgör i särtr. D. 2 af förf:ns »Innehållsöfversigt af de särskilda evangelierna . . .» Sthm 81. Se ofvan.) — I *Verdandi:* Kunna folkbildningsanstalterna lyfta folklifvet utan samband med kristendom och utan samarbete med kristet samfundslif? Föredrag. Årg. 10. 92.

Predikningar och uppbyggelseskrifter. Evighetsvinkar. Predikningar öfver kyrkoårets texter. D. 1, 2. Sthm (72-)75, Uppl. 2, öfversedd. D. 1, 2. Ib. 78. (Af uppl. 3. genomsedd, utkom D. 1: H. 1. Ib. 92.) Ny följd. D. 1, 2. Upps. (83-)87, (88-)89. (H. 1. Sthm 83, omtr. Upps. 90.) Ny följd . . . öfver kyrkoårets nya texter. Årg. 1: D. 1, 2. Upps. 95, 96. Årg. 2. (Ny följd . . . öfver kyrkoårets nya evangelietexter): D. 1, 2. (98-)99. 99. Ny följd . . . öfver kyrkoårets gamla evangelietexter. D. 1, 2. Upps. 97. — Ord till ungdomen. Föredrag hållna vid andaktsstunder för akademiska medborgare. [1]-3. Upps. 94-03. (Öfvers. t. finska, Porvoossa [Borgå] 03-05.) — Sädeskorn. Smärre skrifter till uppbyggelse. 1. Korsets dragningskraft. Upps. 87. Uppl. 2. 88: 2. Menniskans dubbellif. Upps. 87: Uppl. 2. 92. 3. Anvisning för nybegynnare på frälsningsvägen. Upps. 87; Uppl. 2. 92. (I tysk öfvers. Hamburg 96.) 4. Några lärdomar om bönen. Upps. 92; Uppl. 2. 03. (Skr. utg. af Kristl. fören. af unge män i Upps. 24.) — Ett flertal strödda predikningar särskildt utgifna (däraf en del öfversatta till andra språk), därjämte ett stort antal ingående i skilda publikationer såsom i: Predikningar öfver sv. kyrkans nya högmässotexter . . . utg. af Ev. fosterlandsstiftelsen. Årg. 1, 2. Sthm 62—64, Förh. vid den andra allm. sv.-luth. prestkonferensen . . . 1884 (Sthm 85), vid den 4:e . . . prestkonferensen . . . 1890 (Sthm 90), vid den femte . . . prestkonferensen . . . 1893 (Sthm 93), [Förh. vid Kristl. fören. af unge män elfte verldskonferens], Sthm 88. Föredrag ved det andet nord. studentermøde m. kristligt progr. på Horten (Kra 92). Sanningsvittnet 98, Förh. vid Sv. folkskolans vänners möte i Malmö 1898 (Malmö 99), i Göteborg 1901 (Gbg 02), i Falun 1904 (Sthm 04), Predikningar hållna vid konferensen . . . 1901, Sällsk. för främjande af kyrkl. själavård (Sthm 02), Predikningar hållna vid Sällsk. för främjande af kyrkl. själavård konferens 1902. 2 (Sthm 02), Lidandets bättringsrop till vårt folk (Upps. 03), m. fl. — Skriftetal: Ord från altaret. Samling af skriftetal. 1. Ord till nattvardsungdom. Sthm 73; Uppl. 4. Ib. 00. 2. Till nattvardsgäster i allmänhet. Sthm 81. — Tvenne tal till nattvardsungdomen . . . Lund 03. (I fören. m. E. K. Böös.) Därjämte en del ingående i mötes- och konferensförhandlingar. — Griftetal och dödsbetraktelser, däribl.: Minnesord vid Jac. Axel Josephsons likbegängelse (Upps. 80), Ord vid Pontus Wikners graf (Upps. 88), Ord vid Viktor Rydbergs graf (Upps. 95), Vid grefve Carl Snoilskys bår (Sthm 03). — Högtidstal vid skilda tillfällen, dels särsk. utg., dels tryckta i mötesförhandlingar, tidskrifter, kalendrar m. m. — Tal i folkuppfostrande syfte.

— Mindre uppsatser och anmälningar i flera af ofvan nämnda tidskr., i kalendrarna Veronica (69), Pedagog. kalender (94, 97, 99), Hemmets kalender (03). Vintersol (97, 98) samt i tidningarna Väktaren, Sthms dagbl., Vårt land, Upsala. Sv. kyrkotidn. 1905, Arbetarens vän 1904, 05, Missionstidn. utg. af Ev. fosterl.-stiftelsen, Folkskolans vän, Johar, m. fl. — Förord eller inledning till åtsk. arbeten. — Artikeln 'Bønnen' i Kirkeleksikon for Norden.

Öfversättningar. Synderskan. Trenne skriftetal af S. Kierkegaard. Sthm 67. (Anon. öfvers.) — I *Läsn. f. hemmet:* Augustini Bekännelser. 1:a och 2:a boken. Årg. 1, 2. 79, 80. (Äfven utg. i särtr. Sthm 80.) — Om bönen. Af författaren till »En ren och obefläckad gudstjenst». Årg. 3. 81. (Anon. öfvers. Äfven utg. i särtr.... Öfvers. fr. tyskan af W. R. Sthm 81.) Deltagit i Bibelkommissionens arbeten sedan 1884. — Utgifvit Ev. fosterlandsstiftelsens Årberättelse 1858—69, Barnens tidning 1862—70 och Johar 1889.

Carl Johan Henric Lund, född 5/9 1827 i Nyköpings församl. af Södermanl. län, student i Uppsala h.t. 46, fil. kand. därst. 15/12 54, fil. dr. 57, vik. lärare vid Örebro h. allm. lärov. v.t. 55 —h.t. 59, *adjunkt* därst. 1/11 59, v. lektor 72—75, afsked från adjunkturen 1/10 92. RVO 91.

Tryckt arbete. Om Gryts socken i Södermanland. Afd. 1, [2]. Ups. 1857. (Grad.-afh.)

Carl Gustaf Hellström, född 21/3 1831 i Stockholm, student i Uppsala 7/2 50, fil. kand. 14/12 55, fil. dr. 57, lärare i matematik vid Lyceum i Stockholm från vt. 56, assistent i Telegrafverket 30/9 56, kommissarie 26/11 58, från hvilken befattning afsked beviljades 27/5 70, extra lärare vid Nya elementarskolan i Stockholm h.t. 59, adjunkt därst. 29/12 59, v. lektor v.t. 72, *lektor* i matematik 9/9 76, afsked 4/8 98, led. af styrelsen för pensionsinrättningen för lärarinnor vid Sveriges högre skolor för kvinnlig ungdom sed. 86, led. af styrelsen för Lyceum för flickor i Stockholm sed. 97. RNO 88.

Tryckta arbeten. Försök att medels tvenne curvors af 2:a graden intersektioner framställa de reela rötterna till eqvationen $x^3 + px + q = 0$. Sthm 1857. (Grad.-afh.) — Läran om storheter i rummet samt stereometri. Sthm 65. — Om plana likformiga figurer. (I: Nya elementarskolans årsberättelse 76.) — Elementar-geometri. 1. Plan geometri. 2. Rymdgeometri. Uppl. 2, om arb. Sthm 78. — Planimetriska, trigonometriska och stereometriska problem Sthm 82; Uppl. 2. 98. — Studier öfver tvänne ortproblem. (I: Nya element.-skolans årsberättelse 90.)

Theofron Munktell, född 4/7 1834, student i Uppsala v.t. 52, fil. kand. v.t. 56, fil. dr. 57, genomgick Falu bergsskola 57—59, ingick sistnämnda år som bolagsman med fadern i Munktells mekaniska verkstad i Eskilstuna, *disponent* för samma verkstads aktie-

bolag 79—89, företog utländska studieresor 61, 63 och 70, ordf. hos stadsfullmäktige i Eskilstuna 65—95, landstingsman för Eskilstuna stad 69—91. RVO 77.

Tryckt arbete. Bidrag till beskrifning öfver Eskilstuna. Ups. 1857. (Grad.-afh.)

Gustaf Bernhard Insulander, född 7/1 1833 i Aspö församl. af Södermanlands län, student i Uppsala h.t. 51, fil. kand. v.t. 57, fil. dr. s. å., under åren 58—66 sysselsatt med hufvudsakligen teologiska studier och någon tid med enskild undervisning, erhöll hösten 66 uppdrag af öfverstyrelsen för Stockholms stads folkskolor att biträda vid inspektionen af dessa skolor under den tid af åren 67, 68 och 69, då ord. inspektören var upptagen af riksdagsgöromål, fr. o. m. maj månad 69 t. o. m. 03 på grund af sju särskilda förordnanden oafbrutet tjänstgörande såsom statens *folkskoleinspektör* i Gästriklands östra och västra kontrakt, i dec. 68 och därefter med olika mellantider ytterligare åtta gånger förordnad att t. o. m. år 03 vara Gäfleborgs läns landstings folkskoleinspektör i Gästrikland, erhöll begärdt afsked fr. o. m. år 1900, mottog år 81 af Gäfle stads kyrkostämma uppdrag att fr. o. m. år 82 ägna stadens folkskolor den särskilda tillsyn, som öfriga inspektionsgöromål kunde medgifva, och bibehöll detsamma till 98 års slut, hade under åren 78—02 uppdrag af statsrådet och chefen för Ecklesiastikdépartementet att närvara vid de afgångspröfningar, som under nämnda tid höllos vid det i Bollnäs inrättade seminariet för bildande af lärare och lärarinnor vid småskolor och mindre folkskolor, åren 84—99 förordnad att utöfva inspektion öfver de med statsunderstöd hållna föreläsningarna vid Gäfle arbetareinstitut, ordf. i styrelsen öfver sinnesslöanstalterna i Gäfle 89—04, 96 förordnad till led. i kommittén för utredande af frågan om beredande af lämplig uppfostran dels åt minderåriga förbrytare dels åt vanartade och i sedligt afseende försummade barn; 99 tillkallad såsom sakkunnig att inom Ecklesiastikdep:s byrå för ärenden ang. folkundervisningen biträda vid utredning af vissa frågor rörande folkskoleväsendet. RVO 90, RNO 03.

Tryckta arbeten. El-korans 3:dje Sura, v. 1—20. Öfversättning med anmärkningar. Upps. 1857. (Grad.-afh.) — Berättelse om Gestriklands folkskoleväsen, afgifven till Gefleborgs läns landsting för hvarje år under tiden 70—99. — Berättelse om folkskolorna i Gestriklands östra och vestra kontrakt, lämnad till K. Ecklesiastikdepartementet för åren 72—76, 77—81, 82—86, 87—92 och 93—96. — Formulär till folkskolornas bokföring i många upplagor. — Åtskilliga tidningsuppsatser i folkskolefrågor.

Carl Erik Bergstrand, född 12/8 1830 i Kila församl. af Västerås län, student i Uppsala v.t. 49, fil. kand. 55 och promov. fil. dr. 57, extra lärare vid Element.-läroverket i Västerås 51—52, amanuens vid laboratoriet för allmän och åkerbrukskemi i Uppsala 56, erhöll 1854 uppdrag af Landtbr.-akad. att verkställa kemiska undersökningar i Stockholm, lärare i kemi, geologi och fysik vid Ultuna landtbruksinstitut 57—68 samt därjämte föreståndare för den 1861 därstädes upprättade agrikulturkem. försöksstationen, t. f. föreståndare för Institutet 63—64, utnämnd till *professor* 64, Landtbr.-akademiens agrikulturkemist och föreståndare för dess agrikulturkem. försöksstation 68—82, har därefter innehaft enskildt laboratorium för kem. undersökningar och frökontroll, lärare sedan 88 i agronomi, botanik och skogshushållning för eleverna vid Landtmäterikontoret och för trädgårdseleverna vid Landtbr.-akad:s experimentalfält, fabriksinspektör å statens vägnar 98, organiserade de kem. stationerna för jordbruket och näringarna 77, led. i kommittén för undersökning af Sveriges fosfatförande mineralier och bergarter 72, var under 8 år stadsfullmäktig i Stockholm, Sveriges representant vid agrikulturkemistkongressen i Paris och Versailles 81, prisdomare vid världsexpositionen i Wien 73 och skand. industriutställningen i Köpenhamn 88, erhöll prismedalj för geol. kartor vid industriutställningen i Stockholm 66, prisdomare och ordf. i klassjuryer vid de allm. sv. landtbr.-mötena 68, 71, 76 och 81, höll tal vid minnesfesten öfver C. W. Scheele i Köpings kyrka 86, studieresor till Åland och södra delarna af Finland 51 och 52, till Tyskland och Österrike 59 samt till världsutställningen i Paris 67, bevistade agrikulturkemisternas möte i Braunschweig 67, studerade fabrikationen af benmjöl och benlim i Petersburg 80, företog med understöd af statsmedel 91 en resa genom Danmark, Tyskland och Österrike i ändamål att lära känna dessa länders försöksstationer och laboratorier för landtbrukets tekn. binäringar, LKLA 67, LKVA 73, hedersled. af Kejs. Finska Hushållningssällskapet i Åbo 65, membre de la Soc. nationale d'encouragement à l'agriculture i Paris 81. RNO 73, RSpC III O 82.

Tryckta arbeten. Naturhistoriska anteckningar om Åland. Sthm 1851. — Ålands däggdjur, foglar, amfibier och fiskar upptecknade. Vesterås 52. — En blick i naturen eller några ord om naturvetenskaperna i allmänhet. Vesterås 52. — Om näringsämnena. Upps. 57. (Grad.-afh.) — Grunddragen till geologien. Upps. 59. — Grunderna för den agrikulturkemiska analysen Upps. 61. — Lärobok i geologien. Sthm 68. — Några upplysningar om de konstgjorda gödningsämnenas och oljekakornas beskaffenhet. 78. — Om komjölken.

79. (Prisbelönt skrift.) — Johan Gottschalk Wallerius som landtbrukskemist och praktisk jordbrukare. Sthm 85. — Tal vid minnesfesten öfver C. W. Scheele. 86. — Landtbrukskemi för landtmannaskolor. Sthm 87. — Om undersökningen af landtbruksprodukter 89. — Hjelpreda för landtmannen vid de konstgjorda gödningsämnenas användande. 91. — Handbok för jordbrukare. 1—3. Sthm 93—94. — Norrlands betydelse för svenska jordbruksnäringens utveckling. 95. — Landtbruksväxternas näring. 97. — Öfversikt af svenska landtbrukets historia. 1. Hednatiden. 02. — Organiska kemien. Bearbetn. efter Ad. Strecker. 57. — Om de kemiska gödningsämnena. Bearbetn. efter G. Wille. 70. — Landtbruket och naturvetenskaperna. Bearbetn. efter S. W. Johnson. 1, 2. 74.

Utgifvit Ultuna landtbruksinstituts tidskrift 64—66, Tidskr. för landtbrukare 67—68, medred. af Tidn. för trädgårdsodlare 82. Har under en lång följd af år författat en högst betydlig mängd agrikulturkem., geol. och landtbruksvetenskapliga afhandlingar och uppsatser, offentliggjorda i facktidskrifter, journaler, landtbrukstidningar och i den allmänna tidningslitteraturen, såsom i Bot. notiser (51—52), Tidskr. för landtm. och kommunal-ekonomien (59—61), K. Landtbr.-akad:s Handl. och tidskr. (omkr. ett femtiotal större och mindre uppsatser och berättelser under åren 1854 och 61—83), K. V. A. Öfversigt, Geol. fören:s förhandlingar, i Upps. läkarefören:s förhandlingar (65—66), i Sv. trädgårdsfören:s tidskr., Pomolog. tidskr., Biet (81—82), Bergelins Tidskr. för Sv. landtbrukare (63—64), Tidskr. för landtmän (95—97), Läsn. för folket, Industritidn. Norden, Teknisk tidskr., Allehanda för folket, Hushållningssällskapens tidskrifter, i Sv. Biblioteket (afdeln. landthushålln., skogshushålln., trädgårdsskötsel och artikeln om Wästmanland i afdeln. »Vårt land». 84—88), i Nord. familjebok (flera artiklar under signaturen C. E. B.), »En bok om Sverige» (artiklar om Upland och Västmanland, 93), i flera landtbr.-kalendrar och tidningar för landtbr. m. m. (recensioner, biografier öfver framstående landtbrukare och meddelanden i agrikulturkemiska och landtbruksfrågor). — Utgifvit åtskilliga ströskrifter vid flera tillfällen, såsom till landtbruksmöten, föreningssammankomster och utställningar m. m. — Åtskilliga delar af förenämnda skrifter äro meddelade och utgifna på tyska, danska, norska och finska språken.

Per Johan Sundstén, född 24/2 1831 i Heds församl. af Västmanlands län, student i Uppsala v.t. 50, fil. dr. 57, duplikant vid Nyköpings skola v.t. 51, v. adjunkt vid Uppsala katedralskola h.t. 55—30/9 58, ord. adjunkt därst. 27/12 58, *lektor* i moderna språk och modersmålet vid Falu h. allm. lärov. 7/3 60, företog med statsanslag pedagogiska resor 63 till England, 76 till Frankrike, tidtals tjänstförrättande rektor vid sistnämnda läroverk, grundade tillsammans med rektor C. J. Dahlbäck Elementarläroverket för flickor i Falun 68, undervisade där i moderna språk, led. i styrelsen öfver samma läroanstalt, afsked från lektorsbeställningen fr. o. m. h.t. 99. RNO 80.

Tryckta arbeten. Historisk öfversigt af tyska språkets utveckling. Upps. 1857. (Gradualafh.) — De la négation dans la langue française, jemte teser på tyska och engelska. Upps. 59. (Afh. för lektorat.) — La chanson de Roland med kommentar och öfversättning af första sången. Upps. 60.. — Öfningar för muntlig och skriftlig öfversättning från modersmålet till engelska och tyska. Falun 65. — Parallelkurs för samtals- och skriföfningar på franska, engelska och tyska. Sthm 66. — Engelsk grammatik och elementarbok. Falun 68. — Reseberättelser. — Uppsatser i Pedagog. tidskrift

Christian Alfred Fahlcrantz, född 8/12 1835 i Stockholm, student i Uppsala v.t. 53, fil. kand. h.t. 56, promoverad fil. dr. v.t. 57, vik. adjunkt i Västerås läsåret 57—58, docent i latinska poesien vid Uppsala univ. 29/5 58 (afsked 74), examinator i gamla studentexamen h.t. 63 och v.t. 64, vik. lektor i latinska språket vid Uppsala h. elemen.-läroverk senare hälften af v.t. 60 samt hela läsåret 60—61, lektor i svenska, latin och filosofi därst. 29/12 66, *lektor* i grekiska, latin och filosofi därst. 25/5 69, tillförordnad rektor därst. under större delen af h.t. 90, afsked från lektorstjänsten 03. RNO 85.

Tryckta arbeten. Augusti Guilielmi Schlegelii Roma elegis latinis expressa. Upps. 1857 (Gradualafh.) — Goethii elegiae duae versibus latinis expressae. Arosiae 58. (Afh. f. doc.) — In beatos manes Oscaris I. Upps. 58. — Batrachomyomachia versibus latinis expressa. Upps. 62. (Afh. för lektorat.) — Propertii elegiae tres, suethice conversae. Upps. 63. (Afh. för lektorat.) — Horatii oder och epoder med förklarande anmärkningar. Örebro 64; Uppl. 5. Sthm 02. — Platonis Apologia Socratis, in usum scholarum edidit A. F. Upps. 86; Uppl. 2. Ib. 68. -- Bacchae, fabula Stagneliana. Versibus latinis expressit C. A. F. (I: Upps. Univ. Årsskrift 74.) — Latinska verser vid Uppsala universitets jubelfest. Upps. 77. — Latinska verser vid Vestmanlands-Dala nations minnesfest öfver J. O. Wallin. Upps. 79. — Öfversättning till latinsk vers af V. Rydbergs kantat vid jubelfesten 1877. Upps. 78. — Odysseae liber sextus, latinis versibus expressit A. F. (I Upps. h. elementarläroverks Årsberättelse 94.) -- Schilleri Sponsae Messanensis actus quartus, latine vertit A. F. (Ib. 97), actus tertius. (Ib. 01.) — Carmina latina, ex recentioribus linguis convertit A. F. Upps. 07.

Uppsatser i Tidskr. f. Sveriges lärov. och Pedagog. tidskrift.

Theodor Magnus Fries, född 28/10 1832 i Femsjö, Jönköpings län, student i Uppsala 31/5 51, fil. kand. 30/1 56, disp. för fil. doktors grad 20/5 57, promov. 5/6 s. å., amanuens vid Uppsala botan. trädgård och museum v.t. 53—v.t. 59, vik. lärare i naturalhistoria vid Uppsala katedralskola h.t. 56, lärare vid Uppsala lyceum h.t. 56—v.t. 60, docent i botanik vid Uppsala univ. 17/12 57, adjunkt i botanik och praktisk ekonomi 29/1 62, lärare vid Ultuna landtbruksinsti-

tut 63—67, förestod botan. professuren vid Uppsala univ. med upprepade förordnanden under åren 62—77, Borgströmiansk professor i botanik ochpraktisk ekonomi [23]/3 77, *professor emeritus* [3]/11 99, led. af styr. för Ultuna landtbruksinstitut 78—89, ordf. i styr. för Uppsala läns folkhögskola 81—85, inspektor för Gottlands nat. 78—99, för Smålands nat. 82—99, ordf. i styr. för Uppsala arbetareinstitut 83—93, inspektor för Linnéanska stiftelsen å Hammarby 82—02, inspektor för Fjellstedtska skolan sedan 95, dekanus inom matem.-naturv. sektionen läsåret 81—82 och inom fil. fak:n 91—92, Uppsala univ:s rektor [1]/6 93—[31]/5 99. Utom färder till olika delar af Sverige företagit vetenskapliga resor till södra Norge 56, Öst-Finnmarken 57, södra Norge och Danmark 59, Tyskland, Frankrike, Schweiz, Italien och Danmark febr. 61—febr. 62, Dovre 63, Finnmarken 64, Finland 67, Beeren Eisland och Spetsbergen 68, Finland 70, Grönland samt på hemvägen New Foundland och England 71, Finland och Ryssland 72, Tyskland 93, England 96 och 04, Finnmarken 01. Sveriges ombud vid den internat. botan. kongressen i Amsterdam april 77 och juryman vid den samtidigt härmed anordnade internat. hortikulturutställningen därst., v. ordf. i Dommergruppen for Havebrug vid nord. industri-, landtbruks- och konstutställn. i Köpenhamn 88, led. af kommittén för förändrad organisation af landtbrukslärov. i riket 82, deltagit i öfverläggningar ang. stadgar för en lärarekandidat-exemen 87, led. i kommittén för utredning ang. undervisnings-, examens- och studieväsendet inom de fil. fakulteterna i Uppsala och Lund 88, ordf. i den för utredning af vissa frågor rörande de allmänna läroverken [25]/5 99 tillsatta kommittén, ordf. i examenskommissionen vid Stockholms högskola 04, hedersledamot af Sv. trädgårdsföreningen 96, hedersl. af Uppsala läns hushållningssällskap 01, med. hedersdoktor i Uppsala 00; LKVA 65, LKVS 66, led. af Letterstedtska fören. 75, LKVVS 78, LSAG 78, LKLA 79 och föredragande å skogs- och trädgårdsafd. sedan 83 samt hedersl. 97, LKFS 82; hedersl. af Göteborgs trädgårdsfören. 81; hedersmedlem af Kejs. Univ:tet i Moskwa 77; korresp. medlem af Museo national do Rio de Janeiro 78, Kejs. Botan. trädgården i St. Petersburg 82, la Société botanique Neérlandaise 95; led. af Pollichia, ein naturwissenschaftliches Verein des bayerischen Pfalz 58, Reg. Societas botanica Ratisbonensis 59, K. K. Zoologisch-botan. Gesellschaft in Wien 63, Sällsk. Pro Fauna et Flora Fennica i Helsingfors 65, Société nat. des sciences naturelles de Cherbourg 62, den Botan. Forening i Kjöbenhavn 67, Botanical society

of Edinburgh 71, Senckenbergische naturforschende Gesellschaft zu Frankfurt a/M. 73, Soc. crittogamologica Italiana 78, Soc. royale de botanique de Belgique 80, Linnean society i London 88, Videnskabs-selskabet i Kristiania 93, Danske Videnskabs-selskabet 95; hedersl. af Cryptogamic society of Scotland 82, af Section floristique de la Soc. impér. d'acclimatation de Moscou 94, af Botanical society of Edinburgh 06. RNO 85, KNO 1 kl. 93, KS-WHvFO 2 kl 93; K m st k NO 03.

Tryckta arbeten. Om några nyligen upptäckta Linnéanska manuscripter. (I: Forhandl. v. skand. Naturf. 7:e Møde i Kra 1856.) — De Stereocaulis et Philophoris commentatio. Upps. 57. (Grad.-afh. Föranledde: Ad animadversiones cl. W. Nylandri respondet Th. M. Fries, i Bot. not. 57. Sammandr. af detta svar, m. titel: De Stereocaulis adversaria quædam. i Flora. Jahrg. 41. 58.) — Genera Heterolichenum europæa recognita. Upps. 61. (Ak. afh. f. adj. Utförl. refer. af A. v. Krempelhuber i Flora. Jahrg. 44. 61.) — Genmäle med anledning af Sällskapets Pro fauna et flora fennica Notiser, Häft. 5 och 6. Upps. 62. (Är ett bemötande af W. Nylanders anfall i nämnda Notiser och utsändes till Notisernas prenumeranter.) — Bilder ur växtvärlden. Populära föredrag. Sthm 68. — Svenska polar-expeditionen år 1868... Sthm 69. (I fören. m. C. Nyström.) — Lichenographia scandinavica. Vol. 1: P. 1, 2. Upps. 71, 74. (P. 1 af K. V. A. belön. m. Letterstedtska priset 'för förtjänstfullt orig.-arbete' 72.) — Grönland dess natur och innevånare. Upps. 72. — Om växternas blomning Sthm 75. (Ur vår tids forskning. 15.) — Upptäcktsresor i norra polarhafvet af Julius Payer. Öfvers. o. bearb. Sthm 77. (Bibliotek f. resebeskrifningar. 6.) — Icones selectæ Hymenomycetum ... editæ ab Elia Fries. 2: Fasc. 2—10. Sthm o. Upps. 77—84. (Efter förf:ns död utg. af Th. M. Fries och R. Fries.) — Carl von Linnés Anteckningar öfver nemesis divina. Uppl. 2. omarbetad och tillökad, utg. af Elias Fries och Th. M. Fries. Upps. 78. (Första uppl. [1848] utg. af E. M. Fries.) — Tal. (I: Festen till Carl von Linnées minne... Upps. 78.) — Om växternas spridning. Sthm 80. (Ur vår tids forskning. 25.) — Adolf Erik Nordenskiöld och hans upptäcktfärder 1858—79 jämte en lefnadsteckning af... Louis Palander. Tvenne uppsatser. Sthm 80. (Öreskrifter f. folket. N. 105); Uppl. 2, 3. Ib. 80, 81. (Ib.) — Växtriket. Framställning af växternas lif och förnämsta former. Sthm 84(-85) (Sv. biblioteket. Afd. 3: 1.) — Några upplysningar om Ultuna. Upps. 89. (Undert.: T. F.) — Lärobok i systematisk botanik. 1. De fanerogama växterna. Sthm 91. 2. De kryptogama växterna. Ib. 97. (Gemens. titelbl.: Sthm 91—97.) — Människans inflytande på vårt lands vegetation. Föredrag. Sthm 95. (Fören. Heimdals Folkskr. N. 25.) — De botaniska institutionerna. (I: Uppsala universitet 1872—1897. Festskrift. 2. Upps. 97.) — Linné Lefnadsteckning. 1, 2. Sthm 03. — Bref och skrifter af och till Carl von Linné. Afd. 1: D. 1. Upps. 07. — *Upps. Univ. Årsskrift:* Bidrag till en lefnadsteckning öfver Carl von Linné 1—8 93—98. (Ak. progr. 93—98.) — Naturalhistorien i Sverige intill medlet af 1600-talet. 94. (Ak. progr.) — Caroli Linnæi Hortus Uplandicus med inledning och förklaringar utgifven. 99. (Ak. progr.) — Redogörelse för Kongl. universitetet i Uppsala under det akad. året 1892—93 — året 1897—98. —

I *K. Vet. Soc. Årsskrift:* Berättelse öfver en resa i Finnmarken 1857. Årg. 1. 60. — I *Nova Acta R. Soc. Sc. Ups.*, Ser. 3: Monographia Stereocaulorum et Pilophororum. 58. Vol. 2. (Belön. m. K. Vet. Soc:ns pris 1859.) — Lichenes arctoi Europæ Groenlandiæque hactenus cogniti. Collegit, examinavit, disposuit. 60. Vol. 3. (Belön. af K. Vet. Soc. med Prins Oscars pris 1860. Föranledde: Animadversiones circa Th. M. Fries, Lichenes arctoi, a W. Nylandro conscriptas examinat Th. M. Fries, i Flora. Jahrg. 44. 61; Recentes animadversiones Nylanderianas examinat. Ib.) — Polyblastiæ scandinavicæ. Descripsit. Vol. extra ord. 77. — I *K. V. A. Handlingar*, N. F.: Lichenes spitsbergenses determinavit. 67. Bd 7. — I *K. V. A. Öfversigt:* Om Ukräns lafvegetation. Årg. 12. 55. — Observationes lichenologicæ. Dec. 1. Årg. 13. 56. (Omtr. i Flora. Jahrg. 41. 58.) — Bidrag till utredandet af de skandinaviska laf-arternas synonymik. Årg. 18. 61. — Anteckningar rörande en i Paris befintlig Linnéansk växtsamling. Ib. — Bidrag till Skandinaviens laf-flora. Årg. 21. 64. (Öfvers. i Flora. Jahrg. 48. 65.) — Tillägg till Spetsbergens fanerogam-flora. Årg. 26. 69. — Om Beeren-Islands fanerogam-vegetation. Ib. — I *Arkiv f. botanik*, utg. af K. V. A.: Svenska växtnamn. 1. Bd 3. 04. — Linnéminnen i Upsala botaniska trädgård. Antikritik. Bd 4. 05. — I *Skrifter af Carl von Linné*, utg. af K. Sv. Vet.-Akad.: Flora Lapponica öfversatt till svenska språket. Upps. 05. — Valda smärre skrifter af allmänt naturvetenskapligt innehåll. Upps. 06. — I *Nyt Mag. f. Naturvidensk.:* Lichenes antarctici. Bd 40. 02. — I *Journ. Linn. Soc. London*, Botany: On the lichens collected during the English polar expedition of 1875—76. Vol. 17. 80. (Särtr.: 79.) — I *Proceed. Linn. Soc. London:* Eulogium on Linnæus. 87—88. — I *Flora*, Regensb.: Miscellanea lichenologica. Jahrg. 44. 61 — Beiträge zur Kenntniss der sog. Cephalodien bei den Flechten. Jahrg. 49. 66. — Schizopelte, novum Lichenum genus. Jahrg. 58. 75. — Zur Kenntniss der Erhart'schen Flechten. Jahrg. 64. 81.

Exsiccatverk: Lichenes Sueciæ exsiccati. Fasc. 12. Upps. 52. — Lichenes Scandinaviæ rariores et critici exsiccati, quos collegit et distribuit. Fasc. 1—3. (N 1—75.) Upps. 59—65. — [Rubriker i innehållsförteckningen:] Plantæ vasculares insularum spetsbergensium hactenus lectæ. [och] Plantæ vasculares in insula 'Beeren Eiland' repertæ. (N. 1—113: 1—38.) Upps. 71. (Innehållsförteckningen omtr.: m. titel: Die Gefässpflanzen Spitzbergens und der Bären-Insel, i Abhandl. Naturwiss. Ver. Bremen, Bd 3. 72 samt, m. titel: List of arctic plants, presented to the university herbarium, i Transact. Bot. Soc. Edinb. Vol. 11. 73.)

Uppsatser, smärre skrifter, afhandlingar, meddelanden, referat och anmälningar m. m. i K. Vet. Soc. Årsskrift, K. V. A Öfversigt, K. Landtbr. Ak. Handl. o. tidskr., Sv. Trädgårdsfören. tidskr., Sv. Lit.-tidskr., Botan. notiser, Geol. Fören. Förhandl., Ord och bild, Fören. Heimdals Folkskr., Nord. familjebok, Vetenskap för alla, Ups. Läkaref. Förh., Sv. Jägareförb. nya tidskr., Framtiden utg. af v. Bergen, Ny illust. tidn., Nord. tidskr. för polit. etc., Bot. Centralbl. (Bot. sekt. Sitzungsber.) och Flora. — Redigerat Bot. notiser 57, 58, 65—68.

Lars Edman, född $^{22}/_{11}$ 1824 i Kalf, Älfsborgs län, åtnjöt undervisning i Göteborgs h. lärdomsskola och på Realgymnasium i Göteborg, mog.-ex. i Uppsala $^{31}/_{5}$ 47, fil. kand. $^{31}/_{1}$ 57, fil. dr. s. å.,

docent i hebreiska språket vid Uppsala univ. dec. 57, *adjunkt* i tyska och engelska språken därst. 63, vistats utrikes för idkande af språkstudier, delvis med understöd af statsmedel, 60, 61—62, 64—68, 77—78 och 81—82; innehaft flera förordnanden att uppehålla professuren i nyeuropeisk lingvistik och modern litteratur; förordnad fr. 1/6 87 —1/6 90 att uppehålla föreläsningar och examination i germanska språken, afsked från adjunkturen 28/10 92. Led. af Berlinische Gesellschaft für deutsche Sprache och af Berliner Gesellschaft für das Studium der neueren Sprachen.

Tryckta arbeten. ספר תולדות ישו sive liber de ortu et origine Jesu ex editione Wagenseiliana transcriptus et explicatus. Upps. 57. (Gradual-afh.) — A specimen of Chaucer's language with explanatory notes. A philological essay. Upps. 61. (Ak. afh.) — Ueber den Gebrauch des Artikels im Neuhochdeutschen. Braunschw. 62. (Ak. afh. f. adj.) — ॥ श्रीमहाभारते नलोपाख्यानम् ॥ Nalus Mahábhárati episodium. Lib. 1. [Utg med lat. öfvers.] Upps. 68. (Anon. utg. Afsedd till text vid föreläsningar.) — I *Upps. Univ. Årsskrift:* Zur Rection der deutschen Präpositionen. Lief. 1. 79.

Nils Conrad Kindberg, född 7/8 1832 i Karlstad, student i Uppsala dec. 49, fil. kand. v.t. 55, disp. pro gradu h.t. 56, promov. fil. dr. i Uppsala 57, vik. kollega i Åmål h.t. 51, i Karlstad h.t. 55 och i Filipstad v.t. 56, duplikant i Karlstad h.t. 56—v.t. 58, vik. kollega i Vänersborg h.t. 58—1/5 60, utn. kollega därst. 1/4 59, *lektor* i naturvetenskap och matematik vid Linköpings h. allm. lärov. 1/6 60, afsked 1/5 01, företog en (delvis botanisk) resa till Pyreneerna och Schweiz 55, företog botan. resor till Gottland 52, till norska fjällen 1853, 57, 62, 75, 79, 81, 83, 84, 85, 87 och 97, till Öland 86, till Schweiz m. m. 88, 92 och 95, till Württemberg 89 och 91, erhöll 1890 kungl. resestip. för idkande af botan. studier i Halle, bevistade naturforskaremötena i Stockholm 63 och 80 samt i Kristiania 68, bevistade allm. läraremötet i Gäfle 78 och var där ordf. för den naturvetenskapl. sektionen, korresp. led. af Société nat. des sciences natur. i Cherbourg, led. af Linköpings stifts bibelsällskap, af Östergötlands hushållningssällskap m. m., sekr. i Östergötlands naturalhistoriska förening. RNO 84.

Tryckta arbeten. Synoptisk framställning af växtsläktet Lepigonum. Upps. 1856. (Gradualafh.) — Beskrifning öfver en resa i Tyskland, Frankrike, Spanien och Schweiz, samt Sammandrag af botanikens elementer. Vänersborg 59. (Afh. f. lektorat i Skara.) — Theser för lektorat i Linköping. 60. — Sammandrag af botanikens elementer. Uppl. 2. 1861; Uppl. 4: H. 1, 2, 1875. — Östgöta flora. Linköp. 61; Uppl. 4. 01. — Tillägg till Östgöta flora. 68. — Utdrag ur svenska floran (för seminarier). 70. — Sammandrag af Östgöta flora. Linköp.

72. -- Sammandrag af norra Sveriges flora. Linköp. 73. — Svensk flora. Norrköp. 77. — Om menniskans kroppsbyggnad. Linköp. 73; Uppl 4. 96. — Zoologisk läsebok (däggdjuren). Linköp. 75. — Läran om jorden. Sthm 80. — Lärobok i zoologi. Linköp. 91; Uppl. 2. 97. -- Beskrifning af djurtyper. Linköp. 95: Uppl. 2. 98. — Enumeratio bryinearum exoticarum. Linköp. 88. (Med 2 supplement.) — Species of European and Northamerican Bryineæ. Linköp. 96—97. — Skandinavisk bladmossflora. Sthm 03. (Tr. i Upps.) — Svenska namn på våra inhemska kärlväxter. Sthm 05. — Förteckning öfver naturalier i Linköpings läroverks museum 1868, 70, 71, 78. — Resebref till' Östg. Corresp. från Schweiz 1888 och 1892, från Halle 1890, från Wildbad i Württemberg 1891 samt om den elektr. världsutställn. i Frankfurt a/M. 1891. — I *Pedagog. tidskrift.* Om undervisningen i naturalhistoria inom elementarläroverken. 73. — I *Botan. notiser*: Många uppsatser, däribl. Nya tillägg till Östgöta flora 92, Om några skandinaviska mossarter, 96. — I *K. V. A. Öfversigt:* Anteckningar om Östergötlands dagfjärilar. 67. — Förteckning öfver Vermlands och Dals mossor. 71. — Die Laubmoose Schwedens und Norwegens. 82—83. — Bidrag till kännedomen om Canadaområdets mossflora. 90. — Nya bidrag till Vermlands och Dals bryogeografi. 99. — I *Nova Acta Soc. Scient. Ups.:* Monographia generis Lepigonorum. 63. (Prisbelönt.) — I *Ottawa Naturalist;* New Canadian mosses. 89. — Description of new species of mosses, found at Ottawa. 89. — Some new mosses from Pribylow islands. 92. — Notes on Canadian bryology. 93. — Additions to the Northamerican and European bryology. 00. — I *Mém. de la Soc. des sciences nat. Cherbourg:* Révision critique des bryinées pleurocarpes: 85. — I *Pittonia*: A new Californ. moss. 92. — I *Christiania Vid.-Selsk. Forhandl.:* Enumeratio Bryinearum Dovrensium. 88. — I *Vidensk. Meddel. fra Naturhist. Foren. Khvn:* Enumeratio muscorum qui in Groenlandia, Islandia et Færoer occurrunt. 88. — I *Botan. Centralblatt*: Studien über die Systematik d. pleurokarp. Laubmoose. 98—99. -- I *Bull. of Torrey botan. club*: Contributions to Canadian bryology. 90. — I *Hedwigia*: Grundzüge einer Monographie über die Laubmoos-Familie Hypopterygiaceæ. 01. — Grundzüge einer Monographie der Laubmoos-Gattung Thamnium. 02. — Bemerkungen über nordamerikanische Laubmoose. 03. — Bemerkungen über den Namen der Laubmoos-Gattung Thamnium. 03. — I *Nuovo Giorn. bot. Italiano*: Excursions faites (1888 et 1892) en Suisse et en Italie. 93. — I *Bullet. della Societ. botan. Italiana*: Excursions bryologiques faites en Suisse et en Italie, l'an 1895, par N. C. Kindberg et Jul. Roell. — I *Forhandl. ved de skand. Naturf. tiende Möde* 1868: Om tre planteslægter. — I *12:e skand. naturf.-mötets förhandl.:* 1880: Om bryineernas systematik. — I *Göteborgs Vitt. och Vet. Samh. handl.*: Genera of European and Northamerican Bryineæ. 97. — I *Revue bryologique* par Husnot: Esquisses de la flore de Kongsvold. 84. — Bryum argenteum et espèces voisines. 86. — Table analytique des mousses pleurocarpes européennes. 85. — Contributions à la flore bryologique de la Grèce. 87. — Cinclidotus falcatus n. sp. 87. — Nouvelles contributions à la flore bryologique de la Grèce. 87. — Contributions à la flore bryologique du canton du Tessin (Suisse). 92. — Georgia pellucida et espèces voisines. 93. — The European and N. American Polytrichaceæ, revised. 94. — New or less known species of pleuroc. mosses from N. America and Europe. 95. — Notes sur les Archidiacées et les Climaciacées. 95. — New or less known acroc. mosses from N. America and Europe. 96.

Contributions à la flore (bryol.) du Portugal et des Azores. 98. — Mousses récoltées en Alabama (par Prof. C. F. Baker). 98. — Notes sur les genres Dozya et Haplohymenium. 99. — Note sur un Hypopterygium du Canada. 99. — Notices bryologiques. 91. — Contributions à la flore bryologique de l'Amérique du Sud. 01. — Notes sur l'Anomodon Toccoæ. 03. — Note sur les espèces scandinaves du genre Bryum. 04. — New Northamerican Bryineæ. 05. — New or less known Bryineæ from N. America. 07.

Medarbetare i: L. J. Wahlstedt, Folkskolans naturlära 1879; J. Macoun and N. C. Kindberg, Catalogue of Canadian plants, musci, Montreal 1892; S. E. Cassino, Internat. Scientist's directory, Boston 1885: Botan. Centralblatt 1897, 98, såsom referent öfver bryologiska arbeten; Revue bryologique.

Carl Ludvig Lindgren, född $^{2}/_{11}$ 1829 i Karlstad, student i Uppsala v.t. 49, fil. kand. h.t. 56, fil. dr. 57, tjänstgjorde såsom vikarie 56—60 vid statens läroverk i Karlstad, Filipstad och Kristinehamn, tjänstgjorde h.t. 60 såsom vikarie vid läroverket i Linköping och v.t. 61 vid läroverket i Söderköping, blef ord. *adjunkt* $^{19}/_{4}$ 61 vid H. elementarläroverket i Linköping och tjänstgjorde där till h.t. 99, då afsked erhölls.

Tryckta arbeten. Om Gustaf II Adolfs regering, såsom epokgörande i afseende på representationen. Upps. 57. (Gradualafh.)

Carl Jonas Dahlbäck, född $^{24}/_{11}$ 1827 i Piteå, student i Uppsala h.t. 48, fil. kand. $^{30}/_{5}$ 56, fil. dr. 57, docent i teor. filosofi vid Uppsala univ. $^{4}/_{2}$ 58, v. lektor i filosofi och svenska vid Västerås h. allm. läroverk h.t. 59, *lektor* i latin och filosofi vid Umeå h. allm. lärov. $^{26}/_{10}$ 60, tillträdde 61, *rektor* vid Falu h. allm. lärov. fr. $^{1}/_{5}$ 65, grundade jämte lektor P. J. Sundstén år 68 Elementarläroverket för flickor i Falun, hvars styrelseordförande och studiedirektör han blef, inspektör öfver folskollärarinneseminarium i Falun 80, afsked från rektorsbefattningen 99, från studiedirektörsbefattningen 00. Ledamot af stadsfullmäktige såväl i Umeå som Falun, Dalarnes djurskyddsförenings ordf. till 07. RNO 74.

Tryckta arbeten. Om atomismen. Upps. 57. (Gradualdafh.) — De officiis Ciceronis commentatio. Upps. 59. (Lektorsspec.) — Om logikens studium vid elementarläroverken. Umeå 64. — Är Sofokles, Antigone en tragisk personlighet. (I: Falu lärov. årsberättelse 1870.) — Några ord om undervisningen i modersmålet. (I: Redogörelse f. Falu elementarskola för flickor 1871.) — Svenska rättstafningsfrågan, betraktad ur pedagogisk synpunkt. Gefle 73. (I: Falu lärov. årsberättelse.) — Sokrates, en tidsbild. Sthm 75; Uppl. 2. 96. — Ett och annat om framåtskridande och utveckling. (I: Publicistklubbens skrift Fria ord. Sthm 78.) — Åtskilliga tidningsuppsatser i pedagogiska ämnen. — Årsberättelser för Falu h. allm. läroverk 1866—1899.

HEDERSDOKTORER.

H. H. Prins **Roland Bonaparte,** Ledamot af Institut de France.

Antonino Borzì, Professor i botanik vid Universitetet i Palermo. Ordförande i Società Botanica Italiana, Florens.

William Carruthers, Förutvar. ordförande i Linnean Society of London.

Casimir de Candolle, Botanist. Genève.

Francis Darwin, M. A., Hon. Fellow of Christ's College, Oxford, Sekreterare i Royal Society of London.

William Gilson Farlow, M. D., LL. D., Professor i botanik vid Harvard University, Cambridge, Mass.

Sir **Archibald Geikie,** LL. D., D. Sc., Sekreterare i Royal Society of London, förutvar. Chef för Geological Survey of the United Kingdom.

Julio Augusto Henriques, Dr. em sc. nat., Professor i botanik vid Universitetet i Coimbra.

Benjamin Daydon Jackson, Generalsekreterare i Linnean Society of London.

William Williams Keen, M. D., LL. D., Emeritus professor i kirurgi vid Jefferson Medical College of Philadelphia.

Blas Lázaro é Ibiza, Dr. en c. nat., Professor i botanik vid Universitetet i Madrid.

Evert Cornelis van Leersum, Med. Dr., Professor i medicinens historia och farmakologi vid Universitetet i Leiden.

Bjarne Lysholm, Läkare, Det K. Norske Videnskabers Selskabs Præses, Trondhjem.

Willem Nolen, Med. Dr., Professor i speciell patologi, terapi och klinik vid Universitetet i Leiden.

H. K. H. Arffursten EUGEN NAPOLEON NICOLAUS, Hertig af Närke.

Ivar Otto Bendixson, född 1/8 1861 i Stockholm, mog.-ex. därst. 78, student i Uppsala v.t. 79, vid Stockholms högskola h.t. 82, fil. kand. i Uppsala 81, fil. lic. därst. 29/5 90. Amanuens i matematik vid Stockholms högskola h.t. 84—h.t. 85, docent i matematik därst. 90, uppehöll på förordnande professuren i högre matematisk analys därst. v.t. 91—sept. 92, t.f. lärare i differential- och integralkalkyl samt algebra därst. från 92, e. lärare vid Tekniska högskolan i Stockholm fr. s. å., professor i ren matematik vid sistnämnda högskola 1900, kallades 05 till *professor* i högre matematisk analys vid Stockholms högskola. Stadsfullmäktig i Stockholm sedan 03. LKVA 05.

Tryckta arbeten. I *Acta mathematica:* Quelques théorèmes de la théorie des ensembles de points. Extrait d'une lettre adressée à M. Cantor à Halle. T. 2. 1883. — Sur une extension à l'infini de la formule d'interpolation de Gauss. T. 9. 86. — Sur les courbes définies par des équations différentielles. T. 24. 01. — Sur les racines d'une équation fondamentale. T. 25. 02. — Détermination des équations résolubles algébriquement. T. 27. 03. — I *K. V. A. Bihang:* Sur la puissance des ensembles parfaits de points. Bd 9. 84. — Un theorème auxiliaire de la théorie des ensembles. Ib. — Quelques applications du théorème de Sturm étendu à un système d'équations. Bd 18. 92. — Sur les equations différentielles linéaires homogènes. Ib. — I *K. V. A. Öfversigt:* Några studier öfver oändliga punktmängder. 1883. — Bestämning af de algebraiskt upplösbara likheter, i hvilka hvarje rot kan uttryckas som en rationel funktion af en af rötterna. 91. — Sur les équations différentielles linéaires homogènes. 92. — Sur l'irréductibilité des fonctions de plusieurs variables. Ib. — Sur l'integration d'un système d'équations aux différentielles totales. Ib. — Sur les équations différentielles régulières. Ib. — Sur un

théorème de M. Lie. Ib. — Sur le calcul des intégrales d'un système d'équations différentielles par des approximations successives. 93. — Sur le développement des intégrales d'un système d'équations différentielles au voisinage d'un point singulier. 94. — Sur les points singuliers d'une équation différentielle linéaire. 95. — Sur les équations différentielles linéaires à solutions périodiques. 96. — Sur une application nouvelle des paramètres différentiels dans la théorie des surfaces. 97. — Sur la convergence uniforme des séries. Ib. — Sur les points singuliers des équations différentielles. [1—4.] 98. — Sur les racines d'une équation fondamentale. 00. — I *Annales de la Fac. des Sc. de Toulouse:* Détermination des équations résolues algébriquement dans lesquelles chaque racine peut s'exprimer en fonction rationelle de l'une d'entre elles. T. 7. 1893. — I *Bull. de la Soc. Mathém. de France:* Démonstration de l'existence de l'intégrale d'une équation aux dérivées partielles linéaire. T. 20. 1896.

Regeringens förslag till proportionellt valsätt . . . Framställning och kritik. Sthm 1905.

Fridtjuv Berg, född 20/3 1851 i Ödeshögs församl. af Linköpings län, bitr. lärare vid Finspångs folkskola 69, vistades 73—74 i Danmark för studerande af folkhögskolorna och den Grundtvigska pedagogiken, aflade folkskollärareex. 75, lärare vid Finspångs folkskola s. å., föreståndare för samma skola 78, *lärare vid Stockholms folkskolor* 81, medarbetare i Sv. läraretidning 82, medlem af centralstyrelsen för Sveriges allm. folkskollärareförening sedan 85, samma förenings sekr. och redaktör af dess årsskrift 88—97, sekr. vid tionde allm. sv. folkskolläraremötet i Stockholm 88, led. af Riksd. 2:a kam. sedan 91, ledamot af kommittén för utredning af frågan om uppfostran åt varnartade och sedligt försummade barn 96—99, företog 97 en resa till Danmark, Tyskland, Schweiz och Nederländerna för studium af därvarande anstalter för vanartade och sedligt försummade barn, medlem af styrelsen för Pedagog. biblioteket i Stockholm 99, medlem af kommittén för sommarkurser i Stockholm 02, medlem af Öfverstyrelsen för Folkbildningsförbundet 03, sekr. vid trettonde allm. sv. folkskollärare-mötet i Stockholm 03, medlem af Öfverstyrelsen för Stockholms stads folkskolor 04—05 och 07, statsråd och chef för Ecklesiastik-departementet 7/11 05—29/5 06, ordf. i kommittén för utredning af frågorna om folkskoleseminariernas ombildning och normalplanens omarbetning m. m. 06 och 07, *redaktör* för Sv. läraretidning 07.

Tryckta arbeten. Folkskolan som bottenskola, ett inlägg i en viktig samhällsfråga. Sthm 1883. — Läroverkskommittén och teckningsundervisningen, ett bidrag till svar å frågan: I hvilken riktning bör läroverksreformen gå? Sthm 85. — Tionde allm. svenska folkskollärarемötet i Stockholm 8—10 augu-

sti 1888. Sthm 89. — Folkbildningspolitikern Adolf Diesterweg, ett hundraårsminne. Sthm 90. — Johan Amos Comenius, uppfostringslärans och folkskoletankens fader. En lifsbild från 1600-talet. Sthm 92. — Huru folkskoletanken tillkom. En riksdagshistorisk öfversikt med anledning af halfsekelfesten. Sthm 92. — Om behandlingen af sedligt försummade och vanartade barn. Sthm 00. — Stafningsreformen, dess historiska utveckling och nuvarande ställning. Sthm 02. — Trettonde allm. svenska folkskolläraremötet i Stockholm den 1, 2 och 3 juli 1903. Sthm 03. — Individualitet eller schablon: det är frågan. Strödda uppsatser. Sthm 05. — Kartbok för folkskolan. Sthm 88. — Lärobok i geografi för folkskolan. Sthm 97. — Mindre lärobok i geografi för folkskolan. Sthm 00. — Stockholm och dess omgifningar. Geografisk inledningskurs för skolor i Stockholm. Sthm 99. — Stockholm, väggkarta för skolbruk. Sthm 00. — Stockholms omgifningar, väggkarta för skolbruk. Sthm 03. — Kartritningsblad för skolor jämte anvisningar för deras begagnande. Sthm 00. — Lärobok i Sveriges historia för barndomsskolor. Sthm 89. — Lärobok i geometri för folkskolan. Sthm 90. — Svenska folksagor berättade för barn. Saml. 1, 2. Sthm 99,. 03. — Svenska folkvisor i urval för barn. Sthm 00. — Trojanska kriget, forngrekiska guda- och hjältesagor, efter de homeriska dikterna berättade. Sthm 01. — Normalarbetsdagen och barnet. Tal vid arbetaredemonstrationen i Stockholm den 1 maj 1890. Sthm 90. — Ett första steg mot lösningen af frågan om lagstadgad normalarbetsdag. Tal till Stockholms arbetare den 1 maj 1894. Sthm 94. — Adolf Hedin, några inledningsord vid Frisinnade klubbens i Stockholm minnesfest den 26 okt. 1905. Sthm 06. — Inför genombrottet. Några inlägg i svensk vänsterpolitik. Sthm 06.

Uppsatser och uppsatsföljder i Nordisk familjebok, Sv. läraretidning, Verdandi, Social tidskr, m. m.

Johan August Brinell, född 21/6 1849 i Bringetofta socken af Jönköpings län, genomgick klasserna 1—5 i Jönköpings lärov., utexaminerad från Borås tekniska skola 71, anställd som ritare hos ing. V. Wennström i Västerås, vid Nydqvist & Holms verkstäder i Trollhättan samt vid Finspångs styckebruk 71—75, ingeniör vid Lesjöfors bruk 75, öfveringeniör vid Fagersta järnbruk 82, *öfveringeniör* i Järnkontoret sedan 03, är sedan 04 en af redaktörerna för Jern-Kontorets Annaler. Inspektor för Tekn. högskolans material-profn.-anstalt sedan 05. Erhöll för sina undersökningar öfver stålets förhållande vid upphettning och afsvalning m. m. »grand prix» vid världsutställningen i Paris 1900 och s. å. af Sv. teknologföreningen dess Polhemsmedalj för en uppfunnen hårdhetsbestämningsmetod, erhöll 07 af The Iron and Steel Institute i London dess Bessemer-medalj, LKVA 02, RVO 96, RNO 99.

Tryckta arbeten. Ett antal afhandlingar och uppsatser i metallurgiska ämnen m. m. i Jern-Kontorets Annaler, Tekn. tidskrift samt andra in- och utländska facktidskrifter och publikationer.

Gustaf Adolf Hugo Dahlstedt, född 8/9 1856 i S:t Lars församl. af Östergötlands län, student i Uppsala h.t. 1875, amanuensis Regnellianus 90—95, amanuens vid Bergianska trädgården 90—05, *amanuens* vid Naturhistoriska riksmuseets i Stockholm botaniska afdelning 95, korresp. led. af Societas Pro Fauna et Flora Fennica 01. Har i vetenskapligt ändamål företagit följande resor: för hieraciologiska undersökningar till Torpen och Etnedalen i Norge 85, till Jämtland och Härjedalen 90, till Härjedalen 94, 95, 99, 04, 05 och 06, till södra Östergötland och norra Småland 92, till Femsjö i Småland och Bohuslän 96, för studium af sl. Peperomia i Herbarium de Candolle i Genève 03.

Tryckta arbeten. I *K. V. A. Handlingar*, N. F.: Bidrag till sydöstra Sveriges (Smålands, Östergötlands och Gotlands) Hieracium-flora. 1. Bd 23: N. 15. 1890; 2. Bd 25: N. 3. 1893; 3. Bd 26: N. 3. 1894. — Studien über süd- und central-amerikanische Peperomien mit besonderer Berücksichtigung der Brasilianischen Sippen. Bd 33: N. 2. 00. — I *K. V. A. Bihang:* Hieracia i 'Om den fanerogama och kärlkryptogama vegetationen kring Kaitumsjöarna i Lule Lappmark af N. A. Svensson.' Bd 21. 95. — Beiträge zur Kenntnis der Hieracium-Flora Oesels. Bd. 27. 01. — I *Arkiv f. botanik*, utg. af K. V. A.: Hieracia i 'Vegetationen och floran i Pajala socken med Muonio kappellag i arktiska Norrbotten af Selim Birger.' Bd 3: N. 4. 04. — Beiträge zur Kenntnis der Hieracium-Flora Islands. 1. Bd 3: N. 10. 04. — Studier öfver arktiska Taraxaca. Bd 4: N. 8. 05. — Arktiska och alpina arter af formgruppen Taraxacum ceratophorum (Led.) DC. Bd 5: N. 9. 06. — Ueber einige südamerikanische Taraxaca. Bd 6: N. 12. 07. — Taraxacum Reichenbachii subsp. dovrense. Bd 7: N. 1. 07. — I *Acta Horti Bergiani:* De Hieraciis nonnullis scandinavicis in Horto Bergiani cultis. Bd 1: N. 7. 91. — Adnotationes de Hieraciis scandinavicis. 1. Bd 2: N. 4. 94. — Ueber einige im Bergianischen botanischen Garten in Stockholm kultivierte Taraxaca. Bd 4: N. 2. 07. — I *Botan. notiser:* Några Hieracier från Torpen och Etnedalen i södra Norges fjälltrakter. (Ref. af föredrag, hållet i bot. sekt. af Naturvet. studentsällsk. i Uppsala 86; äfven i »Botanisches Centralblatt» 87.) — Hieraciebeskrifningarna i 'Bidrag till kännedomen om Blekinges Hieracium-Flora af F. Svanlund'. 02. — Hieraciernas innovationssätt och morfologiska typer inom gruppen Archieracia. 02. — Några bidrag till kännedomen om Skånes Hieracium-flora. 02. — Släktet Hieracium i 'Sandhems flora af O. Nordstedt'. 03. — Några Hieracier från Lagnö, Ljusterö socken, Upland. 04. — Om skandinaviska Taraxacum-former. 04. — I *Botaniska studier tillägnade F. R. Kjellman*, Upps. 06: Einige wildwachsende Taraxaca aus dem botanischen Garten in Uppsala. — I *Botany of the Færöes*, based upon danish investigations: The Hieracia from the Færöes. P. 2. 03. — I *Botan. Tidsskrift:* Släktet Hieracium i 'Bidrag til Islands flora af Helgi Jónsson' Bind 20. 96. — Släktet Hieracium i 'Floraen paa Snæfellsnes og Omegn af Helgi Jónsson' Bind 22. 99. — Släktet Hieracium i 'Vegetationen i Syd-Island af Helgi Jónsson'. 05. — Släktet Hieracium i 'Andet Tillæg til Grønlands Fanerogamer og Karsporeplanter ved L. Kolderup-Rosenvinge'.

92. — Släktet Hieracium i 'Sveriges Flora af L. M. Neuman'. 01. — Släktet Hieracium i 'Flóra Islands af Stefán Stefánsson'. 01. — Släktet Taraxacum i 'A. Blytt, Norges Flora, utg. af Ove Dahl'. 06.

Utgifna exsiccatverk. Hieracia exsiccata. Fasc. I—IV (89—91). — Herbarium Hieraciorum Scandinaviæ. Cent. I—XIX (92—06).

Edvard Erdmann, född $^{31}/_{10}$ 1840 i Stockholm, genomgick Teknolog. institutet 58—61, anställd som biträdande geolog vid Sveriges Geolog. Undersökning 61 och förordnad till ordinarie *geolog* 70 samt 71 tillika till amanuens vid samma institutions geologiska museum, som han nästan ensam från första början ordnat, en af stiftarne af Geologiska föreningen i Stockholm 72, från maj 73 t. o. m. 76 föreningens sekr. samt åren 82, 88 och 97 dess ordf., företog 75 med offentligt understöd en vetenskaplig resa till Tyskland, Schweiz, England och Skottland, 84 led. af kommittén för uppgörande af förslag till nödiga lagstadganden rörande villkoren för stenkolsfyndigheters eftersökande och bearbetande, ombesörjt och anordnat de samlingar af bergarter, jordarter, malmer och kartor m. m., genom hvilka Sveriges Geol. Undersökning åren 1871 t. o. m. 1900 representerats vid ett tjugotal världsexpositioner och andra utställningar i ut- och inlandet, däribland i Göteborg 71, Köpenhamn 72 och 88, Moskva 72, Wien 73 och 90, Paris 75, 78 och 00, Filadelfia 76, Madrid 83, Berlin 85, Chicago 93, London 95, Malmö 96 och Stockholm 97 m. fl. och vid hvilka institutionen med få undantag tillerkänts högsta utmärkelse; belönades med pris för vid flertalet af dessa platser utställda, privat utarbetade, för undervisningen afsedda geologiska väggtaflor, samlingar af svenska berg- och jordarter m. m. — Har såsom tjänsteman vid Sveriges Geol. Undersökn. utarbetat de geografiska kartbladen i skalan 1: 50,000 Lindsbro (1865), Nyköping (67), Baldersnäs (70, tillsammans med D. Hummel), Rydboholm (71), Brefven (78), Helsingborg (80), Landskrona (s. å.), Askersund (89) och Grisslehamn (95) jämte åtföljande beskrifningar, deltagit i fältarbetena inom bladet Penningby 78—81, i de geol. undersökningarne af N. Kalmar län 78 och 79, gjort geologiska öfversiktsresor inom Jämtland, Härjedalen och Västerbottens lappmark åren 68 och 69 samt inom Skåne för berggrundskartas upprättande m. m. 71, utfört en geologisk undersökning af Tosterups säteri i Skåne, författat Beskrifning öfver Skånes stenkolsförande formation (72), i sammandrag tryckt äfven på franska (73), samt Beskrifning öfver Skånes stenkolsfält och grufvor (87). Privat anordnat och utgifvit

'Samlingar af svenska mineraler, berg- och jordarter' (76) (af Landtbruksakad:s dåv. sekr. Prof. J. Arrhenius förordade till begagnande vid rikets landtbruksskolor). RVO 80, RNO 95.

Tryckta arbeten (utom de ofvan nämnda). Om bergolja, dess förekomst, tillgodogörande och användning. Sthm 1869. — De allmännaste af Sveriges berg- och jordarter, lättfattligt beskrifna hufvudsakligen med afseende på deras användande inom landthushållningen. Sthm 72; Uppl. 2. 75. (Af Patriotiska sällskapet prisbelönt täflingsskrift.) — Om stenkol och stenkolsborrningar i Skåne. Sthm 73. — Populär geologi. Sthm 74; Uppl. 2. 76. — Om stenkolslagren i Skåne (i 2:a uppl. af P. Th. Cleve, Om stenkol i samlingsverket »Ur vår tids forskning». Sthm 74). — Geologiska väggtaflor. Sthm 74; Uppl. 2 1875, med förklarande text: Kortfattad framställning af jordklotets bildning ... (Ett större antal ex. inlöstes af staten för utdelning till allmänna läroverk och folkskolor.) — Om stenarne och jordens byggnad. (Utgör en afdeln. af Lärobok i naturkunnighet af F. Sandberg. Sthm 76.) — Geologi. (Öfvers. och bearbetn. af A. Geikie, Geology och utgörande N. 5 af samlingsverket »Naturvetenskapernas första grunder». Sthm 76.) — I *Nordisk tidskrift:* Om stenkolsindustriens utveckling i Sverige. 78. — I *Geol. Fören. Förhandlingar:* Iakttagelser öfver moränbildningar och deraf betäckta skiktade jordlager i Skåne. Bd 1. 72. — Bidrag till frågan om Skånes nivåförändringar. Ib. — Bidrag till kännedomen om de lösa jordaflagringarne i Skåne. 1, 2. Bd. 2. 1874; 3. Bd 6. 83. — Bidrag till kännedomen om rullstenars bildande, ett geologiskt experiment. Bd 4. 79. — Jernoxidbildningar i lager tillhörande rätiska formationen i Skåne. Bd 5. 80. — Svafvelkristaller bildade på och i kvartär lera. Bd 23. 01. — Uppgifter om jordskalf i Sverige åren 1846—1869. Bd 6. 83. — Några uppgifter om meteorer sedda i Sverige åren 1846—1869. Bd 10. 88. — Sveriges Geologiska Undersöknings utställning vid Allmänna konst- och industriutställningen i Stockholm 1897. — Om ädelstenar och andra mineraliska ämnen använda till smycken och prydnadsföremål m. m. Bd 21. 99. — Dessutom ett tjugotal mindre uppsatser, notiser och anmälningar. — I *Nordisk Familjebok* (uppl. 1 och 2): Ett mycket stort antal geologiska artiklar.

Johan Gustaf Gröndal, född 11/2 1859 i Fröjeslunda församl. af Upplands län, efter slutade skolstudier och någon tids brukspraktik anställd såsom ingeniörsbiträde vid Falu kopparverk 77—80, genomgick Bergsskolan i Falun 78—79, antogs till ingeniör vid Pitkäranta koppar och tennverk i Finland 80, öfveringeniör vid samma verk 84, 94—00 samma verks disponent, 97—00 direktör i Alexandrowski stålverk i St. Petersburg. Utarbetade under tiden 80—00 metoder för anrikning af koppar- och järn-malm, brikettering af järnmalm, klorerande rostning, kontinuerlig kolning af ved m. m. Utförde i Pitkäranta 80—00 anläggningar för extraktion af koppar på våta vägen, sulfat-framställning, glastillverkning, anrikning af koppar-, tenn- och järn-malm, brikettering af järnmalm, kolning af ved och järntillverkning. Företog 80—00

flerfaldiga studieresor i metallurgiskt syfte till Tyskland, Frankrike och England. Flyttade 1900 till Sverige, införde här sina metoder för anrikning och brikettering af järnmalm bl. a. vid Herräng, Guldsmedshyttan, Luleå m. fl. ställen. Erhöll guldmedalj vid Exposition universelle i Liège 05 och 07 K. Vet. Akademiens guldmedalj.

Tryckta arbeten. Краткое описанiе Питкерантскаго мѣсторожденія, рудниковъ и заводовъ. С.-Петербургъ 1896. — I *Jern-Kontorets Annaler:* I hvilka afseenden är tackjernsframställningen vid Herräng att anse som framsteg i och till nytta för den svenska jernhandteringen? 1905.

Artiklar i Teknisk tidskrift och Stahl und Eisen angående anrikning och brikettering.

Allvar Gullstrand, född 5/6 1862 i Landskrona, student i Uppsala h.t. 80, med. fil. ex. v.t. 81, med. kand. h.t. 84, med. lic. vid Karol. inst. i Stockholm 88, med. dr. i Uppsala 90, var sommaren 87 bitr. läkare vid Ronneby hälsobrunn, amanuens vid Serafimerlasarettets oftalmiatriska klinik och poliklinik från 1/11 88 till utgången af 89, förestod enligt särskilda förordnanden Stockholms stads poliklinik för ögonsjuke å Södermalm under större delen af åren 90 och 91, ord. föreståndare 1/1 92, docent vid Karol. institutet 91, hade under 92 ett kortare förordnande att uppehålla e. o. professuren i oftalmiatrik i Stockholm, hade liknande förordnanden under åren 90, 92 och 93 att uppehålla öfverläkarebefattningen på Serafimerlasarettets oftalmiatriska afdelning, amanuens i Medicinalstyrelsen 90, kallades till *e. o. professor* i oftalmiatrik vid Uppsala univ. 30/11 94, studerade i Wien under senare delen af 85 och förra delen af 86, besökte ögonläkaresammankomsten i Heidelberg 96, företog under aug. 97 med understöd af Regnellskt resestip. en resa, under hvilken kliniker i Berlin, Paris, London och Utrecht besöktes samt ögonläkaresammankomsten i Heidelberg bevistades, besökte 1898 kliniker i Leipzig, Halle och Marburg samt ögonläkaresammankomsten i Heidelberg, bevistade 99 den internat. oftalmologkongressen i Utrecht, besökte 01 i aug. ögonläkaresammankomsten i Heidelberg samt optiska institut i Berlin, Hamburg och Jena, var samma år i okt. med. fak:s i Uppsala representant vid hyllningsfesten för Virchow i Berlin, besökte 02 kliniker i Berlin och Würzburg samt ögonläkaresammankomsten i Heidelberg, 03 nordiska oftalmologmötet i Köpenhamn samt kliniker i Paris, Zürich och München, 04 den internat. oftalmologkongressen i Luzern och det tyska naturforskare- och läkaremötet i Breslau samt 05 och 06 ögonläkaresammankomsterna i Heidelberg, under sistnämnda år äfven

kliniker i Freiburg i. B. och Giessen. Tilldelades Sv. läkaresällskapets pris jämte dess halfsekelmedalj i silfver 93 för afh. Objektive Differentialdiagnostik und photographische Abbildung von Augenmuskellähmungen, 97 för afh. Photographisch-ophtalmometrische und klinische Untersuchungen über die Hornhautrefraction samt 01 för afh. Allgemeine Theorie der monochromatischen Aberrationen und ihre nächsten Ergebnisse für die Ophtalmologie. Tilldelades samma år för sistnämnda afhandling ena hälften af K. V. A:s Wallmarkska belöning och 06 Björkénska priset för afh. Die Farbe der Macula centralis retinæ. Blef led. af Sv. läkaresällskapet 88, af tyska Ophtalmologische Gesellschaft 97. LKVS 04, LKVA 05, RNO 04.

Tryckta arbeten. I *Ups. Läkarefören. Förhandlingar,* N. F.: En glasögonordination med nutidens hjälpmedel. Föredrag 1896. Bd 2. 96/97. — Den oftalmiatriska kliniken. Bd 10. 04/05. — Ernst Carl Abbe. Ib. — I *K. V. A. Handlingar,* N. F.: Photographisch-ophtalmometrische und klinische Untersuchungen über die Hornhautrefraction. 96. Bd 28. (Förutg. meddel. i Sv. Läkare-Sällsk. Förh. 1894 m. titel: En fotografisk oftalmometrisk metod och några därmed vunna resultat samt en metod för klinisk undersökning af hornhinnans krökning i dess perifera delar). — Die reelle optische Abbildung. 06. Bd 41. — I *K. V. A. Bihang:* Objective Differentialdiagnostik und photographische Abbildung von Augenmuskellähmungen. 92. Bd 18. (Förutg. meddel. i Sv. Läk.-Sällsk. Förh. 1892 m. titel: Bidrag till ögonmuskelförlamningarnas differentialdiagnostik.) — I *Biolog. Fören. Förhandlingar:* Méthode pratique pour déterminer l'astigmatisme cornéen par la dénivellation des images ophtalmométriques. Bd 1. 88/89. (I hufvudsak samma uppsats senare på svenska i Nord. ophthalm. Tidsskr. Bd 2. 89.) — I *Nord. med. arkiv:* Bidrag till astigmatismens teori. Bd 22. 90. (Grad.-afh. i Sthm. Omredigerad på tyska i Skand. Arch. f. Physiol. Bd 2. 91.) — Om samtidig bestämning af refraktion och synskärpa. Bd 23. 91. ('Kort sammandr.' i Sv. Läk.-Sällsk. Förh. 1891.) — Ueber Lähmung des unteren schiefen Augenmuskels. Bd 30. 97. — I *Nord. ophthalm. Tidsskrift:* Om brännlinier vid astigmatism. Bd 3. 90. — Ett fall af keratoconus med tydlig pulsation af hornhinnan. Bd 4. 92. (Förutg. meddel. i Sv. Läk.-Sällsk. Förh. 91.) — Ett fall af lenticonus posterior. Bd 5. 92. — I *Sv. Läkare-Sällsk. Förhandlingar:* En operation för totalt symblepharon vid bibehållet öga. 04. — I *Hygiea:* Dioptriens definition. Bd 61. 99. — I *Nova Acta R. Soc. Sc. Ups.,* Ser. 3: Allgemeine Theorie der monochromatischen Aberrationen und ihre nächsten Ergebnisse für die Ophthalmologie. 00. Bd 20. — I *Acta mathematica:* Zur Kenntniss der Kreispunkte. Bd 29. 04. — I *Fotogr. tidskrift:* Om anastigmatiska luper och Zeiss' verant. Bd 17. 04. — I *Bericht üb. d. XXX Versamml. d. Ophtalmolog. Gesellschaft,* Heidelberg 02: Bemerkungen über die Farbe der Macula. — Demonstration eines Instrumentes zur Erzeugung von Strahlengebilden um leuchtende Punkte. — I *Archiv f. Ophthalmologie:* Ueber die Bedeutung der Dioptrie. Bd 49. 99. (Förelöpande meddelande i Hygiea. Bd 61. 99, se ofvan!) — Die Constitution des im Auge

gebrochenen Strahlenbündels. Bd 53. 01. — Die Farbe der Macula centralis retinæ. Bd 62. 05.. — I *Klin. Monatsbl. f. Augenheilkunde:* Ueber Fornixbildung mit gestützten Epidermislappen. Bd 63. 05. — A. Gleichen, Einführung in die medicinische Optik. Ib. — I *Annalen der Physik,* 4 F.: Ueber Astigmatismus, Coma und Aberration. Bd 18. 05.

Artiklar i Nord. familjebok (uppl. 1 och 2). Referat i Hygiea och Nord. ophthalm. Tidsskr. Ständig medarbetare i red. af Nord. med. arkiv (sedan 01). i Klin. Monatsbl. f. Augenheilkunde (sedan 02) och i Archiv f. Augenheilkunde (sedan 05) samt i Nord. familjebok, 2 uppl.

Gabriel Adolf Gustafson, född $^{8}/_{8}$ 1853 i Visby, student i Uppsala h.t. 71, ånyo civis acad. h.t. 74, fil. kand. 76, fil. lic. 89, amanuens vid Uppsala univ:s museum f. nord. fornsaker 81, flyttade och uppställde museet i ny lokal 85, utförde på uppdrag af Vitt., Hist. och Ant. Akademien arkeologiska undersökningar på Gottland, i Halland och andra svenska landskap under åren 77—88, genomforskade på uppdrag af Göteborgs och Bohusläns hushållningssällskap och Göteborgs och Bohusläns fornminnesfören. flere härad i Bohuslän under åren 84—88, tilldelades af Vitt., Hist. o. Ant. Akademien det Beskowska priset 86, konservator vid Bergens museums historisk-antikvariska afdelning 89, sekreterare i direktionen för samma afdelning 92, medlem af kommittén för museets ombyggnad och dennas vice formand 96, flyttade och uppställde museets kulturhistoriska samlingar i ny lokal 98—00, utnämd till *professor* i nordisk arkeologi vid Kristiania universitet och *direktör* för det arkeologiska statsmuseet $^{29}/_{9}$ 00, medlem af kommittén för uppförande af nytt historiskt museum 01, flyttade och uppställde museet i ny lokal 03 och följande år, departementsvald medlem af direktionen för Fortidsforeningen i Kristiania 01. departementsvald medlem af direktionen för Norsk Folkemuseum 02 och direktionens formand 04, utförde 90 och följande år arkeologiska undersökningar på Jæderen och i andra norska landskap, utgräfde vikingaskeppet vid Oseberg 04 och ledde dess restaurering 06—07, af Kirkedepartementet kallad att biträda vid beredningen af lagförslag till skydd för norska forntidslämningar 04, hållit populära föreläsningar i Kristiania, Bergen, Stavanger, Arendal och ett flertal andra norska städer samt på landsbygden, företagit i officielt updrag, med stipendium eller på egen bekostnad vetenskapliga studieresor, förutom i Sverige och Norge, till Danmark, Tyskland, Österrike, Ungern, Schweiz, Frankrike, Belgien, Holland och England, LKHVA 04, led. af Videnskabs-Selskabet i Kristiania, det K. Videnskabers Selskab i Trondhjem, det K.

danske Oldskrift-Selskab, Sv. fornminnesfören., Antropolog. sällskapet i Stockholm, Foren. til norske fortidminders bevaring, det Numismatiska sällskapet i Moskwa, life honorary member of the Viking club, a society for northern researches, London, hedersled. af Gottlands nation i Uppsala.

Tryckta arbeten. Berättelse om grafundersökningar i Lärbro. (I: Vitt., Hist. o. Ant. Ak:s Månadsblad 1878.) — Gotlands i Uppsala studerande nation. 1. Historiska anteckningar. Upps. 78. 2 Matrikel. Ib. 77. — Svensk fornforskning. 84. — Fasta fornlämningar i Sotenäs och Stångenäs härad. Sthm 86. — Falkenbergs hus. (I: Vitt., Hist. o. Ant. Ak:s Månadsblad 1886.) — Gotländska bronsåldersfynd. 87. — En ny gånggrift i Bohuslän. (I: Sv. Fornm.-fören. Tidskr. 88.) — Grafundersökningar på Gotland. (I: Antiqvarisk tidskr. Del 8, 9.) — Evebófundet. Bergen 90. — A strange wooden object found in a norvegian tumulus. 91. — En baadgrav fra vikingetiden. 91. — Myntfundet fra Næsbó. 92. — Sur une monnaie rare du grand-duc Jaroslaw. 93. — Sölvfundet fra Horr. 97. — En stenalders boplads paa Jæderen. 99. — Tilvæxtfortegnelser for Bergens Museums oldsamling 1890—99. — Norges forhistoriske tid, grundlinier til forelæsninger 1896, 1898, 1902. — Oluf Rygh. (Biografi i Folkevennen 1900.) — Et fund af figurerede guldplader. 00. — Arkeologiske misceller. 01. — Den norske oldforskning, et tilbageblik og et fremtidsprogram. Tiltrædelsesforelæsning den 27 sept. 1901. — Osebergfundet. 05. — Norges oldtid, mindesmærker og oldsager. Kra 06. — Tilvæxtfortegnelser for Universitetets oldsagsamling från 1901. — Årsberetninger for museerne i Bergen och Kristiania. — Uppsatser m. m. i tidskrifter. konversationslexika och tidningar.

Nils Edvard Hammarstedt, född 3/8 1861 i Torstuna församl. af Västmanlands län, idkade efter år 81 aflagd mog.-examen konststudier dels i Stockholm, dels 84—85 i Düsseldorf, e. o. amanuens vid Nordiska museet 90, ord. amanuens därst. 93, *intendent* därst. 07, medlem af kommittén för Nordiska museets inredning 01—02, har för museala studier företagit resor 02 till Tyskland och Danmark, 06 till Norge samt dels på uppdrag af Nordiska museet, dels på eget initiativ gjort forskningsfärder i etnografiskt syfte inom åtskilliga svenska landskap.

Tryckta arbeten. Svenska folket, dess lefnadssätt, seder och forntro. (I: Sveriges rike, utg. af J. F. Nyström. D. 2. Sthm 02.) — Om fröns användning inom folksed och dödskult. (I: Studier tillegnade Oscar Montelius. Sthm 03.) — P. M. för uppgifter angående julfirandet och därmed sammanhängande folkseder. Upps. 05. — I *Samfundet för Nord. museets främjande, Meddelanden:* Om smöjning och därmed befryndade bruk. Årg. 1891—92 (Tr. 94.) — Brödets helgd hos svenskarne, särskildt julbrödens. Årg. 1893—04. (Tr. 05. Uppsatsen i förkortad öfvers. införd i Globus Bd 72. 97.) — I *Meddelanden från Nord. museet:* Genmäle på artikeln »Museum og Interiør» af Sophus

Müller. Årg. 1897. (Tr. 98.) — Lussi. Årg. 1898. (Tr. 00.) — Såkaka och gullhöna. Årg. 1899—00. (Tr. 02.) — Fågeln med segerstenen, sprängörten och lifsämnet. Årg. 1901. (Tr. 03.) — Såkaka och såöl. Årg. 1903. (Tr. 05.) — Ett par sydtyska processionsmasker. Ib. — I *Sv. Fornminnesfören. tidskrift:* Om en fornnordisk årstredelning. Bd 11. 01. — Midsommardaggen. Bd 12. 05. — Professor Schücks studier i religionshistoria. Ib. — I *Nordisk tidskrift:* Om fastlagsriset och andra lifsstänglar och gudaspön. Årg. 1902.

Utgifvit: J. P. Wallensteen, Vidskepelser, vantro och huskurer i Danderyd och Lidingö i slutet af 1700-talet. Sthm 99.

Artiklar i Nord. familjebok (ny uppl.). I Ljus, afdeln. Vår jord, Årg. 1—4, och i Fataburen hvarjehanda etnologiska och kulturhistoriska uppsatser äfvensom etnologiska litteraturanmälningar. Artiklar om Nordiska museet i Revue internat. des collectionneurs (Vol. 22. 97), i La Suède, son peuple et son industrie, réd. p. G. Sundbärg, 1900, m. fl. publikationer. — Minnesteckningar öfver A. Hazelius i Brandenburgia (Jahrg. 10, 1901), i kalendern Noman 1902 m. fl. Dessutom hvarjehanda uppsatser i tidningar, tidskrifter och planschverk.

Alfred Anton Jensen, född 30/9 1859 i Hälsingtuna församl. af Gäfleborgs län, vistades efter mog.-ex. i Hudiksvall 78 ett år i Ryssland, studerade i Uppsala h.t. 79—v.t. 84, tillhörde Göteborgs handels- och sjöf.-tidnings redaktion nov. 84—87, åren 88—00 dels bosatt i Berlin och Wien som korrespondent till nämnda tidning, dels stadd på studieresor i samtliga slaviska länder, anställdes 01 i Sv. Akademiens Nobel-institut för slavisk vitterhet, har under åren 01—07 företagit resor till Leipzig, Petersburg, Moskva, Prag, Krakau, Lemberg, Agram, Belgrad och Sofia för inköp af slavisk litteratur till Sv. Akad:s Nobelbibliotek. Höll v.t. 93 privata föreläsningar vid Göteborgs högskola om rysk litteratur och h.t. 96 vid Stockholms högskola om polsk, är litteraturhistorisk medarbetare i Stockholms dagblad, medarbetare i Nord. familjeboks nya upplaga (slavisk litteratur) och medverkar i Folkbildningsförbundets populär-vetenskapliga föreläsningar i Stockholm och landsorten. Erhöll 1890 Sv. Akad:s andra pris för öfversättning af den montenegrinska hjältedikten »Gorski Vijenac» (hittills otryckt), 95 af Sv. Akad. det Beskowska resestipendiet, s. å. af K. Vet. Akad. det Letterstedtska priset för förtjänstfull öfversättning till svenska språket, likaså 97 och 99, fick 05 Sv. Akad:s kungliga (Carl Johans) pris och 06 det af Sienkiewicz med anledning af det litterära Nobelpriset donerade anslaget för utgifning af historiska eller vittra verk rörande Polen. Blef 98 hedersled. af det polska samfundet Muzeum Narodowe i Rapperswil, 00 hedersled. af Towarzystwo przyjaciół nauk i Posen och 05 led. af K. Vetenskapsakademien i Krakau. RNO 02, RBulgCO 4 kl 98, Turk MedjO 3 kl 00, RMontDO 4 kl 00, RSerbS:tSO 3 kl 03.

Tryckta arbeten. Kristo Botjov. Gbg 1891. — På fjärran stig. Poet. resebilder. Gbg 93. — Nya dikter. Sthm 95. — Slavia. 1, 2. Sthm 96, 97. — Ryska skaldeporträtt. Sthm 98. — Habsburg. Sthm 99. — Gundulić und sein Osman. Gbg 00. — Resebilder. Sthm 01. — Jaroslav Vrchlický. Sthm 04. (Tsjechisk öfvers. af prof. Kraus. Prag 06.) -- Svenska bilder i polska vitterheten. Sthm 04. (Utg. m. understöd af Sv. Akad.) — Tsardömet vid skiljovägen. Sthm 05. — Färdeminnen. Dikter. Sthm 07.

Öfversättningar på vers och prosa från slaviska språk: Gogol, Ryska bilder. Sthm 1883. — Turgenjev, Senilia. Ups. 83. — Puschkin, Eugen Onegin. Sthm 89. — Saltykov, Småstadslif. Sthm 90. — Från Serbien och Montenegro. Noveller. Sthm 91. — Mikulitsch, Mimotschka. Gbg 92. — Lermontov. Demonen och klostergossen. Gbg 93. — Ur Böhmens moderna diktning. Gbg 94. — Ur slavernas diktvärld. Gbg 96. — Mickiewicz, Herr Tadeusz. Gbg 98. — Svatopluk Čech, Dikter. Gbg 98. — Polska skalder. 1, 2—4. Gbg 99, 06. — Aškerc, Sloveniska ballader. Sthm 01. — Vojnović, Xanta. Sthm 02. — Andrejev, Tanken, med flera berättelser. Sthm 03. -- Zeyer, Berättelser och sagor. Sthm 04. — Dödens tystnad (ryska noveller). Sthm 05. — Sienkiewicz, Selim Mirza. (I: Sthms dagbl. 06.)

Afhandlingar och uppsatser i tidskrifter m. m.: I *Göteb. K. Vet. o. Vitt. Samhälles Handlingar,* N. F.: Ragusa, en sydslavisk litteraturstudie. Bd 29. 94. — I *Nord. tidskrift:* »Snillets förbannelse». 94. — Prešérn, slovenernas nationalskald. 95. — Twardowski, Den polska Faustsagan. 97 — Mickiewicz, Dödsfesten. Ib. — Ur slavernas litteratur. 02. — Vrchlický's nyaste diktsamlingar. 05. (Öfvers. på tsjechiska i »Zlålá Praha» 05.) — En sydslavisk äfventyrare. 06. — Sverige i den ryska folkpoesien. 07. — I *Ny sv. tidskrift:* Om rysk folkpoesi. 84. — I *Sv. tidskrift:* Dekabristerna i ryska vitterheten. 93. — I *Finsk tidskrift:* Dikter af Koltsov och A. Tolstoj. 83. — Nekrasov. 86. — Ivan Turgenev. 88. — Katkov. Ib. — Några karatäristiska drag ur den nyare ryska novellistiken. 89 — Sverige och Ryssland 1676—1681. 89. — Robert Hamerling 90. — Branko Radičević, Hajdukgrafven. 91. — Mažuranić, Smail-agas död. 92. — En polsk skald i Ryssland. (Konfiskerad af censuren.) Ib — Bjelinskij. 93. — Gogolj och det sjukliga i den ryska litteraturen. 94. — Mácha och den tsjechiska romantiken. 95. — Svatopluk Čech. Ib. — Mickiewicz' Herr Tadeusz. 97. — Mickiewicz och »talet 44». Ib. — Till Mickiewicz' hundraårsminne. 98. — Pusjkin, ett sekularminne. 99. — Krasinskis »Morgongryning». 01. — N. V. Gogolj. 02. — Grefve L. N. Tolstoj. Ib. — Nyupptäckta dikter af Krasinski. 03. — Henryk Sienkiewicz. 04. — Eliza Orzeszkowa. 06. — I *Ord och bild:* En rumänisk skaldinna. 92. — Nadson, en rysk lyriker. Ib. Lermontov. 93. — Ivan Turgenevs moder. 94. — Ur Sv. Čechs »I lindens skugga». 95. — Ragusa, en resestudie. 01. — En rysk världstragedi. 06. — I *Svensk kalender:* Pusjkins »Tårekällan i Bachtsjisaraj» 89. — I kalendern *Nornan:* Panslavismen, några historiska och litterära reflexioner. 03. — Tsardömets apoteos, en litteraturhistorisk skiss. 06. — I kalendern *Gnistan,* Gbg: Sydslaviska seder och föreställningssätt enligt folkpoesien. 91. — I *Nordisk revy:* Trälens sånger af Svatopluk Čech. 95. — Bosnisk kultur. Ib. — På Tatra-bergen. 96. — I *Svithiod,* Gbg: Kasjtanka af Tsjechov jämte smärre uppsatser om Böhmen. 94. — I *Varia:* Maxim Gorkij. 02. — I *Le Monde*

Oriental: Suecica in der polnischen Literatur. 06. — I *Archiv f. slav. Philologie:* Kallenbach, Mickiewicz. 99. — Popović, O gorskom vijencu. 02. — Einige literarische Bemerkungen zum Ribanje von Peter Hektorović. 03 (Öfvers. på serbiska i Prosvetni glasnik. 03.) — I *Čechische Revue;* Der Lenorenstoff in der westslavischen Kunstdichtung. 07. — I *Vienac,* Agram: Bilješke o Gunduliću i njegovu vremenu. 01. — I *Srpski knizerni glasnik,* Belgrad: Nobelova zadužbina. 02. — I *Kolo,* Belgrad: Jedna skandinaviska kńiga o slovenskim literaturama. 02. — Panslavizam. 03. — I *Bŭlgarski prěgled,* Sofia: Pătni vpečatlenija ot Bŭlgarija. 95.

Smärre litterära och poetiska bidrag till Ny ill. tidn. 93, 94, 96, 97, till Publicistklubbens »Eko» 99 och Julkvällen 00, 03, 04, till »Finn» Lund 03, till kalendern »Svea», Folkbiblioteksbladet, Goodtemplarlogernas föreläsningsbibliotek och Hudiksvalls-posten.

Karl Johansson, född 1/5 1856 i Öggestorps församl. af Jönköpings län, student i Uppsala h.t. 75, fil. kand. 31/1 79, profår vid H. läroverket å Södermalm i Stockholm 80—81, extra lärare vid Visby h. allm. lärov. 79—80, vik. lektor i Hudiksvall 81—83, vik. adjunkt i Karlskrona 83—84, *adjunkt* vid Visby h. allm. lärov. sedan 1/12 84, vik. lektor därst. v.t. 06. Företog 93 en resa till Jämtland, 97 och 98 till Västmanland, 97 och 99 till Värmland, 98 (med understöd af K. V. A.) på Gottland, 00 och 01 till Dalarne, 03 till Halland, Skåne och Blekinge, 04, 05 och 06 till Norrlands kustprovinser och Torne lappmark, alla i botaniskt ändamål.

Tryckta arbeten. I *K. V. A. Handlingar,* N. F.: Hufvuddragen af Gotlands växttopografi och växtgeografi grundade på en kritisk behandling af dess kärlväxtflora. Bd 29. 1897. — I *K. V. A. Bihang:* Studier öfver Gotlands hapaxantiska växter med hänsyn till deras groningstid och öfvervintring. Bd 25: Afd. 3. 99. — Nya Archieracier från Dalarne, Västmanland och Dalsland. Ib. 00. — Archieraciumfloran inom Dalarnes siluromràde i Siljanstrakten. Bd 28: Afd. 3. 02. — I *Botan. notiser;* Några bidrag till kännedomen om Hieraciumfloran i södra Sverige. 04. — Bidrag till kännedomen om Gästriklands Archieraciumflora. 07. — I *Arkiv för botanik,* utg. af K. V. A.: Beiträge zur Kenntnis des Formenkreises der Potentilla verna (L. ex p.) Lehm. et auctt. Bd 4. 05. — Nya Hieracier af gruppen vulgata Fr. Epicr. från Medelpad. Bd 6. 07. — Anteckningar från Hieracie-exkursioner i Ångermanland och Västerbotten (1907 antaget till tryckning).

Mindre uppsatser i Botaniska notiser och Mosskulturföreningens tidskrift. — Bidrag till Hieracia exsiccata och Herbarium Hieraciorum Scandinaviæ ed. H. Dahlstedt.

Edvard Jäderin, född 5/3 1852 i Stockholm, student i Uppsala h.t. 69, fil. kand. v.t. 75, amanuens vid Stockholms observatorium 70—71, vik. adj. vid Nya elementarskolan i Stockholm v.t. 72, amanuens vid Uppsala observatoriums meteorologiska institution 74,

bitr. astronom vid Stockholms observatorium 76—78, *lektor* vid Tekn. högskolan sedan 78, lärare vid landtmäterikursen sedan 82, matematiker i Allmänna lifförsäkringsbolaget 90—96, aktuarie i lifförsäkringsaktiebol. Thule sedan 96. Företagit resor 73, 78, 79, 80 för Generalstabens trianguleringar i Västerbotten, Norrbotten, Ångermanland, Medelpad och Hälsingland samt äfven norra Finland, har företagit resor i vetenskapligt syfte 84, 88 med flera år till Ryssland och Finland, 95 till Frankrike, 03 till Tyskland m. m. 89 af K. Vet. Akad. tilldelad det Wallmarkska priset, framlade 97 förslag för K. Vet. Akad. att gemensamt med Ryssland företaga en gradmätning å Spetsbergen, anordnade 98 en privat, förberedande gradmätningsexpedition till Spetsbergen, af K. M:t 99 utsedd att vara chef för den svenska afdelningen af den svensk-ryska gradmätningen å Spetsbergen, 00 led. af kommittén för förbättradt pensioneringssätt för sjömän, har på uppdrag af föreläsningsföreningar i många af Sveriges städer hållit populär-vetenskapliga föreläsningar under åren 81—06. LKKrVA 00, RRS:tAO 3 kl 88, RVO 94, RRS:tStO 2 kl m kr 04, RNO 06.

Tryckta arbeten. Astronomiska räkneexempel för navigatörer. Sthm 1881. — Blankettbok för nautisk räkning. Sthm 81. — Stjernhimmeln i bilder. Öfvers. och bearbetn. efter prof. Edm. Weiss. Sthm 88. — Stjernverlden. Sthm 88. (Sv. Bibl. Nat.-vet. boksamling. I fören. m. C. V. L. Charlier.) — I *K. V. A. Handlingar*, N. F.: Komparationer emellan Sveriges meterprototyp och tre statens institutioner tillhöriga hufvudlikare och normalmått. Bd 27. 95. — *K. V. A. Bihang:* Geodätische Längenmessung mit Stahlbändern und Metalldrähten. Bd 9. 85. — Märklig längdförändring hos geodetiska basmätningssträngar. Bd 18. 93. — I *K. V. A. Öfversigt:* Geografiska ortsbestämningar under svenska expeditionen till Grönland 1870. 71. — Geografiska ortsbestämningar under svenska expeditionen till Novaja Semlja och Kariska hafvet år 1875. 76. — En metod för geodetisk basmätning med stålband. 79. — Geografiska ortsbestämningar och höjdmätningar under 1883 års svenska expedition till Grönland. 84. — Nivåsextant, konstruerad för Andrées polarballong. 97. — I *Comptes Rendus de l'Acad. des Sciences, Paris,* (Recueil des savants étrangers): Méthode pour la mensuration des bases géodésiques au moyen des fils métalliques.
Artiklar i Nord. familjebok.

Fredrik Adolf Kjellin, född $^{27}/_{4}$ 1872 i Vårdinge församl. af Stockholms län, mog.-ex. vid H. realläroverket i Stockholm 90, studerande vid Tekn. högskolan s. å., afgångsexamen därifrån 93, utförde experiment i Falun med elektrolytisk zinkframställning 93—95, anställde 95—97 experiment i Stockholm med Professor Wiborghs termofon för bestämmande af höga temperaturer, utförde diverse experiment vid Nacka 97—99, bl. a. för utarbetande af

den s. k. Lux-lampan för auerbelysning medels fotogen, har utarbetat och byggt elektriska stålugnar vid Gysinge bruk i Gåfleborgs län 99—04, har arbetat för den elektriska smältningsmetodens införande i industrien sedan 04.

Tryckta arbeten. I *Teknisk tidskrift:* Om den moderna dissociationsteorien. 1895. — I *Jern-Kontorets Annaler:* Om tillverkning af elektrostål vid Gysinge. Föredrag vid Jernkontorets tekniska diskussionsmöte 29 maj 1902. 02. — I *Transact. of the American Institute of Mining Engineers:* The electric steelfurnace at Gysinge, Sweden. Vol. 34. 04.

Gustaf Isak Kolthoff, född ¹⁴/₁₂ 1845 i Sandhem, Skaraborgs län. Började efter enskild elementarundervisning sysselsätta sig med naturhistoriska studier, vistades 64 vid Zoolog. riksmuseum för studier i konservering, fick s. å. i uppdrag att komplettera det naturhistoriska museet vid Skara h. elem.-läroverk. Har sedermera inom landet uppsatt sju samlingar af Skandinaviens fåglar och däggdjur m. m. Har för ornitologiska och entomologiska studier företagit åtskilliga resor, såsom 72 till Island och Färöarna m. m., deltog som entomolog och ornitolog i prof. A. E. Nordenskiölds expedition till Grönland 83, företog i ornitologiskt och entomologiskt syfte en resa till norska ishafskusten 87, deltog som zoolog i professor A. G. Nathorsts expedition till Spetsbergen och Kung Karls land 98, företog som ledare en zoologisk expedition till Spetsbergen och nordöstra Grönland år 1900, uppsatte och ordnade Biologiska museet i Stockholm 94, *konservator* vid Uppsala univ:s zoologiska museum ²⁸/₈ 78. Hedersled. af Naturvet. studentsällskapet i Uppsala, hedersled. af Västgöta nation i Uppsala 00. RVO 97, erhöll Sv. jägareförbundets belöningsmedalj 04.

Tryckta arbeten. [Omslagstitel:] Nordens fåglar. Ny utvidgad och omarb. uppl. af C. J. Sundevalls Svenska fåglarna. H. 1—19, jämte suppl. Sthm 95—99. (I fören. m. A. L. K. E. Jägerskiöld.) — Zur Herbstwanderung der nordischen Sumpfvögel über die Insel Öland. (I: Zoolog. studier. Festskrift. Ups. 96.) — Minnen från mina vandringar i naturen. Sthm 97. — Ur djurens lif. (Skildringar.) 1, 2. Sthm 99—01. — Till Spetsbergen och nordöstra Grönland. Natur- och djurlifsskildringar. Sthm 01. — I *K. V. A. Handlingar*, N. F.: Bidrag till kännedom om norra polartrakternas däggdjur och fåglar. 03. — I *K. V. A. Bihang:* Lagopus bonasioides, bastard mellan dalripa och hjerpe. 88. Bd 13. — Tetrao bonasiotetrix Bogdanow, bastard mellan orre och hjerpe funnen i Sverige. 91. Bd 17. — I *K. V. A. Öfversigt:* Om Mergus anatarius Eimbeck, funnen i Sverige. Årg. 41. 84. — I *Sv. Jägarförb. Nya tidskrift:* Hågkomster från mitt jägarlif. Af G. K—ff. [1—6.] Årg. 32, 33. 1894, 95. — Ripjakten år 1906. 06. — I *Jägaren:* En sommar vid Porsangerfjorden. Årg. 1. 95.

Vårt villebråd beskrifvet af jägare och fackmän under redaktion af Gustaf Kolthoff. D. 1, 2. Sthm 96. Kolthoff har tillika författat större delen at artiklarne. — Mindre uppsatser och meddelanden i Sv. Jägarförb. Nya tidskr., Minnen från Vestergötland 01, i Sv. Kennelklubbens Tidskrift, i Vintergatan 99, i Juldagar 03 samt i en del svenska tidningar.

Selma Lagerlöf, född $^{20}/_{11}$ 1858 på egendomen Mårbacka i Östra Emterviks församl. af Värmlands län, genomgick Högre lärarinneseminarium i Stockholm 82—85, lärarinna vid Elementarskolan för flickor i Landskrona 85—95, erhöll 90 högsta priset vid af tidskriften Idun anordnad litterär pristäflan och har sedan dess ägnat sig åt skönlitterärt författarskap, företog med understöd af H. M. konung Oscar II och H. K. H. prins Eugen en studieresa till Italien, Schweiz, Tyskland och Belgien 95—96, företog 98 en studieresa till Frankrike och Holland, 99—00 en dylik till Egypten, Palestina, Turkiet och Grekland, 03 ånyo till Italien, 04 till nordligaste Sverige, 05 till England och dessutom till olika delar af Danmark och Skandinavien, hedersledamot af Värmlands nation i Uppsala 00, LKVVS 04, led. af prisnämnden för Albert Bonniers utdelningsfond för skönlitterära författare 04, innehar Svenska akademiens stora guldmedalj.

Tryckta arbeten. Gösta Berlings saga. Sthm 1891. Uppl. 8. 06. — Osynliga länkar. Berättelser. Sthm 94. Uppl. 4. 07. — Antikrists mirakler. Roman. Sthm 97. Uppl. 3. 04. — Drottningar i Kungahälla, jämte andra berättelser. Sthm 99. Uppl. 4. 06. — En herrgårdssägen. Sthm 99. Uppl. 4. 04. — Jerusalem. Två berättelser. 1. I Dalarne. Sthm 01. 2. I det heliga landet. Sthm 02. Uppl. 5. 05. — Herr Arnes penningar. Berättelse. Sthm 04. Uppl. 2. 05. — Kristuslegender. Sthm 04. Uppl. 3. 06. — Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige. 1. Sthm 06. Uppl. 7. 07. (Läseböcker för Sveriges barndomsskolor. 1.) — De flesta af dessa arbeten äro öfversatta och utgifna i Danmark, Tyskland, Holland, England, Amerika, Finland, Ryssland, somliga också uti Italien, Ungern, Böhmen, Frankrike.

Spridda noveller och berättelser i kalendrar, jultidningar och tidskrifter.

Bror Per Evald Lidén, född $^{3}/_{10}$ 1862 i Sandhults församl. af Älfsborgs län, student i Uppsala h.t. 83, fil. kand. v.t. 90, fil. lic. v.t. 95, docent i indoeuropeisk språkvetenskap vid Uppsala univ. $^{31}/_{5}$ 95, tillerkändes 98 af Större akad. konsistoriet för vetenskapligt arbete belöning ur Oscar II:s jubelfestdonation, uppfördes s. å. å 2:a förslagsrummet till professuren i sanskrit med jämförande indoeuropeisk språkforskning vid Lunds univ., kallades (efter innehafdt förordnande h.t. 99) $^{17}/_{11}$ 99 till *professor* i jämförande språkforskning med sanskrit (Oscar II:s professur) vid Göteborgs hög-

skola; företog, såsom innehafvare af Sederholms resestipendium, undersökning af folkspråket i vissa delar af Västergötland 91, idkade såsom innehafvare af Fjärde-novemberstipendiet språkliga studier i Norge 93, företog för vetenskapliga studier resor till Tyskland och Italien 01 och 03, till Tyskland 03, deltog såsom representant för Göteborgs högskola, med reseunderstöd af statsmedel, i 13:e internat. orientalistkongressen i Hamburg 02; påbörjade och ledde åren 97—99 undersökningen af Västergötlands folkmål, såsom led. och sekr. i styrelsen för nämnda undersökning, led. (och under en tid ordf.) i styrelsen för Göteborgs h. samskola sedan 01, hedersledamot af Smålands nation i Uppsala 00, LKHVS 98, LKVVS 00.

Tryckta arbeten. Smärre språkhistoriska bidrag. (I: Uppsalastudier tillegnade Sophus Bugge. Upps. 1892.) — Gotiska *hröt.* (I: Nord. studier tillegnade Adolf Noreen. Upps. 04.) — Ett grekiskt lånord. (I: Commentationes philologæ in honorem Johannis Paulson. Gbg 05.) — I *Skrifter utg. af K. Hum. Vet. Samf. Upps.:* Studien zur altindischen und vergleichenden Sprachgeschichte. Bd 6. 1897. (1899). — I *Göteborgs Högskolas Årsskrift:* Ein baltisch-slavisches Anlautgesetz. Bd 5. 99. — Blandade språkhistoriska bidrag. I. Bd 10. 04. — Armenische Studien. Bd 12. 06. — I *Arkiv f. nord. filologi:* Etymologiska bidrag. Bd 3. 86. — Om några germanska pronomen. Bd 4. 87. — Strödda anteckningar om svenska ord hos Olaus Magnus. Bd 13. 96. — Fornsvenska *ældare.* Bd 23. 07. — Om några ortnamn. Ib. — I *Beiträge z. Kunde d. indogerm. Sprachen,* hrsg. v. Bezzenberger: Einige Bildungen der Wz. *si-* 'mitto'. Bd 19. 93. — I *Beiträge z. Gesch. d. deutschen Sprache u. Litteratur,* hrsg. v. Paul u. Braune: Etymologien. Bd 15. 91. — Ein gotisches Lehnwort im Altpreussischen. Bd 31. 06. — I *Indogerm. Forschungen,* hrsg v. Brugmann u. Streitberg: Altenglische Miszellen. Bd 18. 05. — Baumnamen und Verwandtes. Bd 18. 06. — Zur iranischen Etymologie. Bd 19. 06. — Zur germanischen Wortgeschichte. Ib. — Neue altenglische Miszellen. Ib. — I *Zeitschr. f. vergleich. Sprachforsch.,* hrsg. v. Kuhn u. Schulze: Indische Etymologien. Bd 40. 06. — I *Archiv f. slavische Philologie,* hrsg. v. Jagič: Wortdeutungen. Bd 28. 06. — I *Språk och stil:* Namnhistoriska bidrag. Årg. 6. 06. — Nysvenska *»gök».* Ib. — I *Språkvetenskapl. Sällsk. i Upps. Förhandl.* 1891—94 (Uppsala Univ. Årsskr. 1894): Vermischtes zur Wortkunde und Grammatik. (Omtr. med tillägg i Bezzenbergers Beiträge. Bd 21.)

Har tillsammans med K. B. Wiklund behandlat de nordiska lånorden i dennes Lule-lappisches Wörterbuch (Hfors 90) och Laut- u. Formenlehre d. Lule-lappischen Dialekte (Gbg 91). — Artiklar i språkliga ämnen i Nord. familjebok. (uppl. 1 o. 2), i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning o. s. v. — Refererar armenisk filologi fr. o. m. 1905 i 'Anzeiger für indogerm. Sprach- u. Altertumskunde hrsg. von Streitberg.'

Johan Olof Hjalmar Lundbohm, född 25/4 1855 i Ödeborgs församl., Dalsland, studerade vid Vänersborgs h. elem.-lärov. 66—73, utexaminerades från Chalmers tekniska läroanstalt i Göteborg 77, sysselsatt med vägbyggnadsarbeten 78, anställd vid Sveriges Geologiska Undersökning som extra geolog 79—84, som bitr. geolog 85—86, statsgeolog 87—02, tjänstledig från Sveriges Geologiska Undersökning 99—02. *disponent* vid Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag från 99. Har företagit utländska studieresor till England, Skottland, Frankrike, Belgien, Tyskland 88, till Nordamerika 91—92, 93, 99, till Spanien 00, till Tyskland 02.

Tryckta arbeten. I *Sveriges Geolog. Undersökning:* Praktiskt geologiska undersökningar inom norra delen af Kalmar län. 84. — Praktiskt geologiska undersökningar inom norra delen af Elfsborgs län och Dalsland. 85. — Geologiska kartbladet Halmstad. 87. — Om bearbetning af sandsten, kalksten och takskiffer i Storbritanien m. fl. stater 89. — Engelska byggnadsmaterial och byggnadssätt samt de senares tillämplighet i Sverige. 90. — Apatitförekomster i Gellivare malmberg och kringliggande trakt. 90. — Skotska byggnadssätt för naturlig sten. 91. — Apatitförekomster i Norrbottens malmberg. 92. — Praktiskt geologiska undersökningar i Jemtlands län. (Bil.: Om kalksten.) 94. — Praktiskt geologiska undersökningar i Gefleborgs län. (Bil.: Om sandsten.) 95. — Praktiskt geologiska undersökningar inom Vesternorrlands län. Berggrunden. 99. — Geologisk beskrifning öfver Blekinge län. Stenindustrien. 00. — I *Geol. Fören. Förhandl.:* Om den äldre baltiska isströmmen i södra Sverige 88. — Om berggrunden i Vesternorrlands läns kusttrakter. 93. — I *K. Civildepartementets publikationer:* Om granitindustrien i utlandet, särkildt Storbritanien. Reseberättelse. 89. — Om stenindustrien i Förenta Staterna. Reseberättelse. 93. — Undersökningar rörande jernmalmtillgången i Kiirunavaara och Luossavaara. 98. — I *Förhandlingar vid teknikermötet i Göteborg 1891:* Om användning af naturlig sten som byggnadsmaterial. — I *Teknisk tidskrift:* Om nubbstensmur. 91. — Om generalprof af malmer. 94. — Om juryarbetet vid Chicagoutställningen. 95. — Ett och annat om stenindustrien och byggnadskonsten. 96. — Om jernmalmstillgångarna i Kiirunavaara och Luossavaara. 98.

Smärre uppsatser och föredrag i Geol. Fören. Förhandl., Teknisk tidskrift, Phys. Oekonom. Gesellschaft, Königsberg, The Journal of Iron & Steel Inst., Göteborgs och Bohusläns samt Älfsborgs läns Hushålln.-sällsk. handl., Nordisk familjebok m. fl. publikationer.

Erik Modin, född 16/8 1862 i Tåsjö församl. af Västernorrlands län, student i Uppsala h.t. 83, teol. fil. ex. 86, teor. teol. ex. 31/1 89, prakt. teol. ex. 14/12 s. å., prästvigd i Uppsala 17/12 89 för tjänstgöring inom Hernösands stift, v. komminister i Sveg, Linsell och Ålfros 30/12 s. å., t. f. pastor därst. 16/7 90, t. f. pastor i Sidensjö 92, befullmäktigad komminister i Svegs pastorat 22/7 93, pastoratsadjunkt i Ytterhogdal 9/11 98, *komminister* i Sollefteå

pastorat (Multrå) $^{20}/_{1}$ 04, t. f. *regementspastor* vid Västernorrlands reg:te $^{11}/_{4}$ 06, konstituerad $^{21}/_{12}$ s. å., bekom Sv. Turistföreningens stipendium för kulturhistoriska studier i nordvästra Hälsingland 03, på egen bekostnad företagit upprepade färder för folkloristiska och zoologiska studier inom landskapet Härjedalen.

Tryckta arbeten. Matrikel öfver i Uppsala studerande norrlänningar 1595—1889. Sthm 1889. (I fören. m. E. N. Söderberg.) — Härjedalens återförening med Sverige genom freden i Brömsebro 1645. Östersund 95. — Linsells kyrka. Föredrag. Östersund 98. — Härjedalens beskrifning af Joh. Olai Unæus. Öfvers. fr. latinet. Östersund 99. — Olof Hedin. Ett minnesord för vännerna. Sthm 03. — Ångermanland. Ak. afh. af Erik Michelsson Ström. Öfvers. från latinet. Hernösand 05. — Olofsmässan. Upps. 06. (Norrland, skr. utg. af Norrländska studenters folkbildn.-fören. 1 A. Förut delvis i Ny ill. tidn. 99.) — Lifvet på fäbodvallarne. (I: Vårt folk. Sthm 93, 94.) — Ryska härjningståg på Norrlands kust. Upps. 07. (Under tryckn.) — I *K. V. A. Bihang:* Anteckningar om Härjedalens fauna. Bd 25: Afd. 4. 00. — I *Sv. landsmålen:* Härjedalens ortnamn och bygdesägner. Bd 19. 02—03. (Äfven i särtr.) — Huskurer och signerier samt folkliga namn på läkemedel från Ångermanland. Bd 7. 86. — I *Sv. Fornminnesfören. Tidskrift:* Öfvertro om de döda i Härjedalen. 00. — I *Meddel. fr. Nord. museet:* Några anteckningar om myrjärnsbränning och smide i Härjedalen i gångna tider. 03. — I *Sv. Turistfören. Årsskrift:* En hittills obeaktad turistled. 94. — När vårfloden kommer. 98. — Fjällsjöfiske. Ib. — Sångbäcksfallet. 02. — Några blad ur en hälsingebygds historia och natur. 04. — Multråberget och dess omgifningar. 07. — I *Sv. Jägareförb. Nya tidskr.:* Drag ur Härjedalsallmogens högdjursjakt i gångna tider. 1. Vildrensjakten. 03. — Något om tama älgar. Ib. — Ytterligare ett antal uppsatser i samma tidskr. — I *Jägaren:* Vid fäbodvallen. Årg. 6. 00.

Redigerat för utgifn. genom Östersunds-posten: Jämtlands vägar. Dagboksanteckningar från 1791 af Fale Bure. 02. — Minnesskrifter och mindre uppsatser i kalendrar, tidskrifter och tidningar. — I manuskript: Beskrifning öfver Ytterhogdals pastorat. Samlingar till en omfattande kulturskildring 'Härjedalen förr och nu', till en 'Folkets zoologi', till 'Härjedalska växtnamn' m. m.

Lars Edvard Phragmén, född $^{2}/_{10}$ 1863 i Örebro, student i Uppsala 82, vid Stockholms högskola 83, fil. kand. i Uppsala 86, fil. lic. 89, docent i matematik och mekanik vid Stockholms högskola 90, förordnad att förestå professuren i ren matematik därstädes en del af v.t. 88 och professuren i högre matematisk analys v.t. 89, lärare i mekanik därstädes 90—92, professor i högre matematisk analys 92—04, inspektör öfver försäkringsanstalterna i riket 02—03, förordnad till *öfverdirektör* och chef för Försäkringsinspektionen $^{12}/_{8}$ 03. Censor vid mogenhetspröfningarna 00 och 03—05, led. af kommittén för uppgörande af förslag till en proportionell valmetod m. m. 02—03, svenska statens ombud vid

internationella aktuariekongressen i New-York 03 och i Berlin 06 samt vid internationella mutualistkongressen i Liège 05. Kommunalfullmäktig i Djursholm från 03, led. af Djursholms samskolas styrelse från 06. LKVA 01, OffFr de l'Ip 96, RDDO 98, RNS:tOO 03, RNO 03.

Tryckta arbeten. Åtskilliga matematiska afhandlingar offentliggjorda i Acta mathematica, K. V. A. Bihang, K. V. A. Öfversigt, Rendiconti del Circolo matematico di Palermo, Archiv der Mathematik und Physik, Pedagogisk tidskrift. — Uppsatser och broschyrer rörande proportionella val, m. m. — Deltagit i redaktionen af Acta mathematica från 87.

Axel Gustav Sundbärg, född [11]/[2] 1857 i Leksands församl. af Kopparbergs län, student i Uppsala v.t. 75, fil. kand. h.t. 78. biträde i Statistiska centralbyrån 77 och 79, amanuens 80—82, innehafvare af Fjärde-novemberstipendiet 83—84, profår vid H. allm. lärov. å Södermalm i Stockholm 84—85, extra lärare vid H. realläroverket 85—87, förordnad i Statistiska centralbyrån att utföra arbetena å aflöningsstatistiken 88—92, aktuarie därst. 92, *förste aktuarie* 01, docent i statistik vid Stockholms högskola sedan 03, utförde bostadsräkningarne i Stockholm åren 93, 94 och 00, led. af stadens kommunalstatistiska kommitté 04, led. af styrelsen för stadens Statistiska kontor sedan 05, led. af statens statistiska kommitté sedan 05, ledare af den officiella emigrationsutredningen sedan 07. Medlem af Institut internat. de statistique 03. RVO 1900, Off.Fr. d'Acad. 01, RNO 06.

Tryckta arbeten. Artiklar rörande Sveriges befolkningsförhållanden, jordbruk m. m. i Statistisk tidskrift 1876—1906. — Statistiska uppgifter om Norrland i Sundsvalls-utställningens katalog 1882. — Om socknarna utefter Hernösand—Sollefteåbanan (1889), Vansbro—Engelsbergsbanan (1889), Orsa—Söderhamnsbanan (1894) och (den föreslagna) Sundsvall—Hernösandsbanan (1894). — Om Ångermanland samt Väster- och Norrbottens län. (I: Norrl. järnvägskommitténs betänkande 1885.) — Bidrag till utvandringsfrågan. (I: Upps. Univ. Årsskrift 1885—86.) — Den svenska skolordningen af år 1649. (Öfvers., med anm., i Realläroverkets program 1885—86.) — Sinnesslöa barn i skoláldern 1885. Sthm 90. — Två brochyrer i rusdrycksfrågan. Sthm 88 och 91. — Stockholms stads femårsberättelse 1881—85. (Enligt uppdrag utarbetat större delen.) — Mindre delar af Arbetareförsäkringskommitténs betänkande (1888) och Nya Arbetareförsäkringskommitténs betänkande (1893). — Jordens fruktbarhet i olika länder. (I: Statistisk tidskr. 1890.) — Tabeller öfver Sveriges landtbruk. (I: Landtbruksstyrelsens Berättelse 1890.) — Järnvägarnas ekonomiska betydelse. (I: Järnbanebladet 1892.) — Afd. Befolkningsläran m. m. i Ekonomiska samhällslifvet. Sthm 93 ff. — Tabeller och artiklar rörande Stockholms bostadsförhållanden. (I kommunalberättelsen 93, 94 och 00, Social tidskrift 01, Statistisk tidskrift 02 samt Stockholms Intecknings-Garanti-Aktiebolags månadscir-

kulär 84—91.) — Eilert Sundt. (I kal. Studenter och Arbetare. 94.) — Underdånigt utlåtande rörande en svensk arbetsstatistik (såsom föredragande; Statist. tidskr. 94). — Svenska minnesdagar. Sthm 94. — Dödlighetstabellen för Sveriges folk åren 1881—90. (I: Försäkringsfören. tidskrift 1895.) — Produktionen och konsumtionen af våra viktigaste sädesslag. (I: Landtbruksakademiens Handlingar och tidskrift 95.) — Statistiska öfversiktstabeller för olika länder, nio årgångar i Statist. tidskr. 95—04; tionde årg. på franska, under titeln Aperçus statistiques internationaux. Sthm 05. — Dödstalen såsom kulturmätare. (I: Nationalekonom. Fören. Förhandlingar. 95.) — Notices statistiques sur la Suède. Sthm 97. — Västernorrlands län 1871—95. Härnösand 1897. (Delar däraf.) — De anglosaxiska folkens andel i världsproduktionen. (I: Statsvet. tidskrift 1897.) — De skandinaviska folkens andel i Europas produktion. (I: Statist. tidskr. 1897.) — Väst- och Östeuropa, (I: Statist. tidskr. 1898). — Ekonomiska data från de senare åren. (I: Ekonom. tidskrift 1899.) — Smärre artiklar i samma tidskrift. — La Suède. Sthm 00; Sveriges land och folk. 01; Sweden. 04, såsom redaktör. — La répartition de la population par âge et les taux de mortalité. (I: Bulletin de l'Institut internat. de statist. Bd 12, 14). — Emigrationen. (I: Heimdals serie, 1906). — Utvandringsfrågan. (I: Affärsvärlden 1906.) — Artikar i Nordisk familjebok. — Statistiska bidrag till Almanack för alla, Rikskalendern m. fl. — Utarbetat en del af Statistiska centralbyråns publikationer i befolknings-, jordbruks-, aflönings- och sparbanksstatistik äfvensom rörande kommunernas finanser.

Arvid Filip Trybom, född 24/12 1850 i Fifvelstad församl. af Östergötlands län, student i Uppsala h.t. 70, fil. kand. 75, fil. lic. 82, amanuens vid Lunds univ:s zool. institution s. å., t. f. fiskeriassistent 78, ordinarie 85, anställd såsom fiskeritillsyningsman hos Hallands läns hushållningssällskap 83—02, t. f. fiskeriinspektör 02, *fiskeriinspektör* och led. i Landtbruksstyrelsen 03. Deltog som zoolog i A. E. Nordenskiölds expedition till Sibirien 76, i H. Sandebergs expedition till Kolahalfön 77 och i kanonbåten Gunhilds expedition på Skagerack, Kattegatt och södra Östersjön 78. Reste för fiskeristudier på allmän bekostnad 81 i Danmark, Tyskland, Holland och England, 82 i Skottland, 85—86 såsom Letterstedtsk stipendiat för samma ändamål i Förenta Staterna och Canada, 96 i Böhmen och Österrike. Sveriges ombud vid de internationella fiskerikongresserna i St. Petersburg 02 och i Wien 05. Från och med 1880 varit med att anordna eller varit juryman vid de in- och utländska fiskeriutställningar, däri Sverige officiellt deltagit. Led. i kommittéerna för utarbetande af förslag till ordningsregler för hafsfisket i Bohuslän 92 och till ny fiskeristadga 96, i Sv. hydrografisk-biologiska kommissionen fr. o. m. 01, i konferenserna för utarbetande af planer till internationella hafsundersökningar i Stockholm 99, Kristiania 01 och Köpenhamn 02 samt därefter i det in-

ternationella rådet för dessa undersökningar, led. i fiskehamnskommissionen fr. o. m. 05, ordf. i kommissionen för utarbetande af förslag till lag för fiskeriföreningar 06. LKLA 96, hederled. af Hallands läns hushållningssällskap, hedersled. eller korrespond. led. af danska, norska, ryska, tyska, finska och nordamerikanska fiskeriföreningar. RVO 98, KDDO 2 gr 05, RNS:tOO 04, RRS:tStO 3 kl 90. Innehafvare af Hallands läns hushållningssällskaps guldmedalj 04.

Tryckta arbeten. Sillundersökningar vid Sveriges västkust. Sthm 1889. (K. Civildep. 3.) — Fiskevård och fiskodling. Sthm 93. — Undersökningar af svenska insjöar. 6 h. med kartor. 93—01. (I: Meddelande från K. Landtbruksstyrelsen.) — I *K. V. A. Öfversigt, K. V. A. Bihang* samt *Arkiv f. zoologi:* Bidrag till kännedomen om Syrphusflugornas larver och puppor. 75. — Dagfjärilar, insamlade af svenska expeditionen till Jenisei 1876. 77. — Iakttagelser om det lägre djurlifvet utanför Bohuslän . . . 81. — Trollsländor (Odonates), insamlade under svenska exp. till Jenisei 1876. 89. — Einige neue oder unvollständig beschriebene Blasenfüsse (Physapoden). 96. — I *Entomolog. tidskrift:* Insekter och andra lägre djur funna bland flottadt timmer och bland affall från sådant. 85. — Iakttagelser om blåsfotingar (physapoder) från sommaren 1893. 94. — Iakttagelser om vissa blåsfotingars (phys.) uppträdande i gräsens blomställningar... 95. — Physapodnotiser. 96. — Därjämte en del mindre uppsatser. — I *Zool. studier.* Festskrift. Upps. 1896: Einige Bemerkungen über die Flügel der Physapoden. 96. — I *Geol. Fören. Förh.:* Bottenprof från svenska insjöar. 88. — I *Nord. Tidsskrift f. Fiskeri:* Iakttagelser vid sillfisket i Bohuslän vintrarna 1880—81 och 1881—82. 83. — I *Hallands läns hushålln.-sällskaps Handlingar:* Årsberättelser om fisket åren 1883—1902. — Fiskerstudier i Danmark, Tyskland, Holland och England. 83. — I *Bohuslänsk fiskeritidskrift:* Meddelanden om Förenta Staternas och Canadas fiskerier. 1—3. 87 ff. — I *Sv. fiskeritidskrift:* Huru bör kräftan lämpligast skyddas i våra fiskevatten? m. fl. uppsatser. — I *Sv. hydr.- biol. kommissionens skrifter:* 8 afhandlingar eller uppsatser om fiskeförsök, märkning af rödspättor och ål samt om hummerundersökningar vid Sveriges västkust 1903—1907. — I *Publication de circonstance du Conseil perm. intern. pour l'explor. de la mer:* Uebersicht über die Seefischerei Schwedens an der süd- und östlichen Küsten dieses Landes (i fören. m. A. Wollebæk) samt Bericht über die Anstalten zur Vermehrung des Lachses und der Meerforellen in den Flüssen der Ostsee. Khvn 04—05.

Tillika med G. Ekman och O. Pettersson utgifvit: Resultaten af den intern. hafsforskningens arbete 1902—1906 och Sveriges andel däri. 07.

Dessutom fackuppsatser i K. Landtbruksakademiens Handlingar och tidskrift, i K. Landtbruksstyrelsens Meddelanden och Årsberättelser, i Tidskr. för skogshushållning, i Nord. familjebok, i flera hushållningssällskaps handlingar, i Tidning för Idrott, i Sveriges flotta, i berättelser om utländska fiskerikongresser och i svenska, danska. norska, finska, tyska, ryska samt nordamerikanska fiskeritidskrifter.

DOKTORER EFTER AFLAGDA PROF.

Af Stockholms nation:

Ivar Arwidsson, född $^{30}/_{10}$ 1873 i Stockholm, mog.-ex. därst. 91, student vid Stockholms högskola s. å., vid Uppsala univ. 92, fil. kand. 95, fil. lic. 1900, disp. pro gradu $^{16}/_{5}$ 07. Amanuens vid Zootom. laboratoriet i Uppsala 01, amanuens vid K. Vet. Akad:s zoologiska station Kristineberg somrarna 02 och 03, statens fiskeriassistent sedan 06, e. o. amanuens vid Zootom. laboratoriet i Uppsala v.t. 07. Har i vetenskapligt syfte företagit följande resor: 1897 till Koster- och Väderöarna, 98 till Dröbak, Bergenstrakten och Trondhjemsfjorden, tjänstgjorde 99 som zoolog ombord å Antarctic under prof. A. G. Nathorsts expedition till Ost-Grönland och Jan Mayen, gjorde 01 resor till Trondhjemsfjorden och till Kosteröarna.

Tryckta arbeten. I *K. V. A. Bihang:* Zur Kenntniss der Gattungen Glycera und Goniada. Bd 23: Afd. 4: N. 6. — I *Bergens Museums Aarb.:* Studien über die Familien Glyceridæ und Goniadidæ. 1898. N. 11. — I *Zoolog. Jahrbücher,* Jena: Studien über die skandinavischen und arktischen Maldaniden nebst Zusammenstellung der übrigen bisher bekannten Arten dieser Familie. Bd 25. 1907. (Gradualafh.)

Eli Filip Heckscher, född $^{24}/_{11}$ 1879 i Stockholm, mog.-ex. därst. $^{4}/_{12}$ 96, student vid Uppsala univ. $^{28}/_{1}$ 97, studerade vid Göteborgs högskola v.t. 98, aflade $^{15}/_{9}$ 04 fil. lic.-ex. (utan föregående kand.-ex.) i Uppsala, disp. pro gradu $^{17}/_{5}$ 07. Amanuens i nationalekonomi vid Stockholms högskola sedan h.t. 04 och har i denna egenskap bl. a. föreläst socialpolitik h.t. 05. Sekreterare i Statistiska kommittén sedan $^{1}/_{12}$ 06.

Tryckta arbeten. Nationalekonomisk historik i »Statens järnvägar 1856—1906, historisk-teknisk-ekonomisk beskrifning», utg. af K. Järnvägsstyrelsen. D. 1. Sthm 1906. — Industrialismen. Sthm 07. (Centralförb. f. socialt arbete. N. 5.) — Till belysning af järnvägarnas betydelse för Sveriges ekonomiska utveckling. Sthm 07. (Gradualafh.) — I *Statsvetenskapl. tidsskrift:* Tillfälliga utskott. 02. — I *Historisk tidsskrift:* Ekonomisk historia. 04. — I *Ekonom. tidsskrift:* Norges ekonomiska och finansiella ställning. 06. — Kommunikationsväsendets betydelse i det nittonde århundradets ekonomiska utveckling. Ib. — I *Det nya Sverige:* Proportionalismen och det svenska statslifvet. 07.

Mindre uppsatser och bidrag till Ekonom. tidskr., Histor. tidskr. och Social tidskrift. — Omkr. 125 större och mindre artiklar i Nord. familjebok (ny uppl.). — Har (med tillägg och noter) utgifvit: G. Hazelius. Om handtverksämbetena under medeltiden. En inledning till skråväsendets historia i Sverige. Sthm 06. (Bidr. t. vår odlings häfder. 9.)

Nils Gustaf Erland von Hofsten, född 2/10 1881 i Uppsala, mog.-ex. i Stockholm 19/5 1900, student i Uppsala 11/9 s. å., fil. kand. 27/5 03, fil. lic. 31/1 07, disp. för fil. doktorsgrad 16/3 07, amanuens vid Zootom. laboratoriet fr. o. m. v.t. 05. Företagit resor i vetenskapligt syfte: 02 till Kristinebergs zoolog. station, sept. 03—sept. 04 till Tyskland, Schweiz och Italien (delvis i studiesyfte), 05 och 06 till Gottland.

Tryckta arbeten. I *Zeitschr. f. wiss. Zool.*: Studien über Turbellarien aus dem Berner Oberland. Bd 85. 07. (Gradualafh.). — I *Arkiv f. zoologi,* utg. af K. V. A.: Drei neue Rhabdocölen aus schwedischen Binnengewässern. Bd 3. 07.

Viktor Carlsson Lindström, född 26/1 1873 i Örträsks församl. af Västerbottens län, student i Uppsala h.t. 92, fil. kand. 97, efterpröfn. 99, fil. lic. 06, disp. pro gradu 17/5 07, genomgick profårskurs vid H. latinläroverket å Norrmalm i Stockholm läsåret 99—00, vik. adjunkt vid Örebro h. allm. lärov. 00—01, vik. lektor vid H. allm. lärov. å Södermalm i Stockholm v.t. 03, timlärare vid Uppsala privatgymnasium 04—05, föreståndare för kuranstalten Sans Souci, Uppsala, fr. 1/8 05.

Tryckta arbeten. I *Upps. Univ. Årsskrift:* Commentarii Plautini. In fabulas legendas et explicandas studia. 1907. (Gradualafh.) — I *Samlaren:* Euripideiska motiv i Asterophorus' »comoedia» Tisbe. Årg. 20.

Wilhelm Peter Uhrström, född 11/11 1880 i Stockholm, mog.-ex. därst. 17/5 01, student i Uppsala s. å., fil. kand. 31/1 03, fil. lic. 29/5 06, disp. för fil. doktorsgrad 20/4 07, profår vid H. allm. lärov. å Södermalm i Stockholm läsåret 03—04, vik. adjunkt vid H. latinlärov. å Norrmalm h.t. 04—v.t. 06, extralärare därst. sedan h.t. 06. Företagit studieresor sommaren 05 till Skottland och sommaren 06 till Tyskland.

Tryckt arbete. Studies on the language of Samuel Richardson. Upps. 07. (Gradualafh.)

Af Upplands nation:

Haimon Einar Harald Löfstedt, född 15/6 1880 i Uppsala, mog.-ex. därst. maj 98, inskr. vid Uppsala univ. sept. s. å., fil. kand. 16/9 01, studerade sommaren 04 vid Bonns univ., fil. lic. 29/5 06, disp. pro gradu 11/5 07.

Tryckta arbeten. I *Upps. Univ. Årsskrift:* Beiträge zur Kenntnis der späteren Latinität. 1907. (Gradualafh.) — I *Eranos:* Annotationes criticae in M. Minucii Felicis Octavium. Vol. 6. 04. — I *Archiv f. latein. Lexikographie u. Grammatik:* Glossographische Beiträge. Bd 14. 05.

Nils Harald Mohlin, född 27/5 1878 i Husby-Skederids församl. af Stockholms län, mog.-ex. i Uppsala 97, inskrifven vid Stockholms högskola h.t. s. å. och vid Uppsala univ. h.t. 98, fil. kand. i jan. 01, studerade h.t. 05 vid Paris univ., fil. lic. 29/5 06, disp. pro gradu 2/5 07.

Tryckt arbete. Undersökningar öfver den ljuselektriska strömmen. Upps. 1907. (Gradualafh.)

Af Östgöta nation:

Knut Ture Matias Carlbaum, född 17/5 1880 i Gamleby köping i Kalmar län, mog.-ex. i Västervik 98, genomgick Tekniska högskolan och utexaminerades 01 från dess elektrotekniska afdeln., student i Uppsala h.t. 01, fil. lic. därst. 28/2 05, disp. pro gradu 27/3 07.

Tryckt arbete. Contributions à la théorie des mouvements infiniment petits d'un gaz hétérogène. Upps. 07. (Gradualafh.)

Josef Fredrik Falk, född 3/2 1864 i Stockholm, mog.-ex. i Örebro 15/6 82, student i Uppsala s. å., fil. kand. 14/9 85, fil. lic. 9/11 89, disp. pro gradu 14/12 99, profår vid H. latinlärov. å Norrmalm i Stockholm läsåret 91—92, extra lärare vid H. allm. lärov. å Södermalm 92—98, lärare vid Stockholms borgareskola 92—98, vid Östermalms h. läroanst. för flickor 93—98, vid F. Schartaus handelsinsitut 94—98, adjunkt vid Nyköpings h. allm. lärov. 98—02, lektor vid Sundsvalls h. allm. lärov. 17/7 01, lektor i franska och engelska vid Halmstads h. allm. lärov. 15/10 02, folkskoleinspektör i Halmstad 03, rektor vid Gäfle h. allm. lärov. 06. Vistades mars 90—maj 91 för språkstudier i Frankrike, företog maj—juli 91 en resa till Tyskland, besökte 97 med statsunderstöd England och gjorde 93 en resa till Frankrike.

Tryckta arbeten. Antipathies et sympathies démocratiques dans l'épopée française du moyen âge. (I: Mélanges de philol. romane dediés à C. Wahlund. . . . 1896. Mâcon [95].) — Étude sociale sur les Chansons de Geste. 99. (Gradualafh.) — Ordlista med uttalsbeteckning till Massey's In the struggle of life. 01. — La Roche aux Mouettes pas Jules Sandeau. Förkort. uppl. med anm. 02.

Af Västgöta nation:

Bengt Albert Carlsson, född $^{29}/_{4}$ 1875 i Vänersborg, mog.-ex. i Göteborg $^{31}/_{5}$ 92, student i Uppsala h.t. s. å., fil. kand. $^{15}/_{9}$ 94, efterpröfn. $^{14}/_{9}$ 95 och $^{29}/_{5}$ 96, fil. lic. $^{31}/_{1}$ 07, disp. pro gradu $^{15}/_{5}$ s. å. Tjänstgjorde som timlärare vid H. allm. lärov. i Vänersborg h.t. 96, genomgick profår vid H. reallärov. i Stockholm 97, vik. adj. vid Karlstads h. allm. lärov. v.t. 98, extra lärare vid H. reallärov. i Stockholm h.t. 98, lärare vid Lundsbergs privatskola v.t. 99—v.t. 05, utnämndes $^{18}/_{5}$ 04 till adjunkt vid Uppsala h. allm. lärov. Besökte i studiesyfte Tyskland (Berlin) under julferierna 99—00, företog sommaren 00 en resa till Norge och studerade sommaren 06 med statsunderstöd 9 veckor undervisningen i matematik, fysik och kemi i England.

Tryckta arbeten. Om itererade funktioner. Upps. 1907. (Gradualafh.) — I *Arkiv f. matem., astron. o. fysik*, utg. af K. V. A.: Om en egenskap hos τ-funktionen. 1906.

Johan Harald Kylin, född $^{5}/_{2}$ 1879 i Ornunga församl. af Älfsborgs län, student i Uppsala h.t. 98, fil. kand. $^{29}/_{5}$ 01, efterpröfn. dec. 02 och maj 03, fil. lic. $^{31}/_{1}$ 05, disputationsprof för fil. doktorsgrad $^{4}/_{5}$ 07, i vetenskapligt syfte företagit resor till skilda platser vid Sveriges västkust under olika tider af åren 02—06.

Tryckta arbeten. Zur Kenntnis einiger schwedischen Chantransia-Arten. (I: Botaniska studier, tillägnade F. R. Kjellman. Upps. 06.) — Studien über die Algenflora der schwedischen Westküste. Upps. 07. (Gradualafh.) — I *Botan. notiser:* Biologiska iakttagelser rörande algfloran vid svenska västkusten. 06. — Nytt fynd af Polysiphonia fastigiata vid svenska västkusten. Ib.

Carl Otto Gustaf Norén, född $^{15}/_{3}$ 1876 i Örslösa socken af Skaraborgs län, mog.-ex. $^{2}/_{5}$ 96, student i Uppsala h.t. s. å., fil. kand. $^{31}/_{1}$ 02, fil. lic. $^{27}/_{5}$ 05, disputerade för fil. doktorsgrad $^{27}/_{3}$ 07. Vik. adjunkt vid Uppsala folkskollär.-seminarium läsåret 05—06, lärare vid Fjellstedtska skolan sedan 05. Har i vetenskapligt syfte företagit följande resor: sommaren 93 med understöd af Ento-

molog. Föreningens resestip. till Halle- och Hunneberg, sommaren 02 med Elias Fries-stipendiet till Vänerns stränder och sommaren 03 ss. innehafvare af Bjurzons resestip. till Gotska Sandön.

Tryckta arbeten. Om vegetationen på Vänerns sandstränder. (I: Botaniska studier, tillägnade F. R. Kjellman. Upps. 06.) — I *Upps. Univ. Årsskrift:* Zur Entwicklungsgeschichte des Juniperus communis. 07. (Gradualafh.) — I *Arkiv f. botanik,* utg. af K. V. A.: Über die Befruchtung bei Juniperus communis. Vorläuf. Mitteilung. Bd 3: N. 11. 04. — I *Botan. notiser:* Orobanche alba Stephan* rubra Hooker funnen på Gotska Sandön. 03. — Några bidrag till kännedomen om de svenska vinterståndarna. 04.

Magnus Gabriel Törnquist, född $^{2}/_{10}$ 1875 i Sandhem, Skaraborgs län, mog.-ex. i Skara 94, student i Uppsala s. å., fil. kand. 96, fil. lic. $^{29}/_{5}$ 00, efterpröfn. i fil. kand.-ex. $^{29}/_{5}$ 01 och $^{30}/_{5}$ 02, genomgick profår i Uppsala läsåret 02—03, disp. för fil. doktorsgrad 06. Extra lärare vid Skara h. allm. lärov. 03, lektor i matematik och fysik därst. 07.

Tryckt arbete. Linjära homogena funktionalekvationer med itererade substitutioner i flera variabler. Upps. 1906. (Gradualafh.)

Af Södermanlands-Nerikes nation:

Nils Josef Lundqvist, född $^{22}/_{12}$ 1875 i Viby, Örebro län, mog.-ex. i Strängnäs $^{9}/_{6}$ 93, student i Uppsala v.t. 94, fil. kand. $^{15}/_{12}$ 96, fil. lic. $^{15}/_{9}$ 02, efterpröfn. i fil. kand.-ex. $^{15}/_{9}$ 03, genomgick profår vid H. allm. lärov. å Södermalm i Stockholm läsåret 04—05, disp. för fil. doktorsgrad $^{4}/_{6}$ 07. Vik. kollega i Norrtälje $^{1}/_{3}$—$^{14}/_{4}$ 97, vik. lektor i Nyköping $^{12}/_{11}$ 03—v.t. 04, timlärare i Beskowska skolan i Stockholm samtidigt med profåret h.t. 04—v.t. 05, vikarierade (partiellt) vid H. allm. lärov. å Södermalm v.t. 05, extralärare därst. sedan h.t. 05, timlärare i Wallinska skolan sedan samma tid.

Tryckt arbete. Studia Lucanea. Sthm 1907. (Gradualafh.)

Carl Johan Fredrik Skottsberg, född $^{1}/_{12}$ 1880 i Karlshamn, mog.-ex. i Stockholm $^{18}/_{5}$ 98, student i Uppsala h.t. s. å., fil. kand. $^{15}/_{9}$ 01, fil. lic. $^{31}/_{1}$ 06, disp. pro gradu $^{18}/_{5}$ 07. Amanuens vid Stockholms högskolas botaniska institution v.t. 01, lärare vid Uppsala enskilda lärov. och privatgymnasium v.t. 05—v.t. 06, assistent vid Statens skogsförsöksanstalt i Stockholm $^{4}/_{8}$—$^{28}/_{8}$ 06 och $^{1}/_{10}$ 06—$^{15}/_{5}$ 07. Har i vetenskapligt syfte företagit följande resor: 99 till Östersjö-

provinserna för studier öfver Ösels flora, 1900 till Lule lappmark och 01 i Stockholms skärgård för botaniska studier, deltog såsom botanist i svenska sydpolsexpeditionen under O. Nordenskjölds ledning okt. 01—jan. 04, besökte 06 London och Kew för museistudier.

Tryckta arbeten. Antarctic. Två år bland sydpolens isar. Sthm 1904. (I fören. med O. Nordenskjöld och J. G. Andersson.) — Feuerländische Blüten. Sthm 05. (Wissenschaftl. Ergebnisse der schwed. Südpolar-Expedition. Bd 4: 2.) — Die Gefässpflanzen Südgeorgiens. Sthm 05. (Wiss. Ergebn. . . Bd 4: 3.) — Zur Flora des Feuerlandes. Sthm 06. (Wiss. Ergebn. . . . Bd 4: 4.) — Vegetationsbilder von Feuerland, aus den Falklandsinseln und Südgeorgien. (Ingår i: Karsten u. Schenk, Vegetationsbilder, såsom Reihe 4: H. 3, 4. Jena.) — Observations on the vegetation of the Antarctic Sea. (I: Botan. studier, tillägnade F. R. Kjellman. Upps. 06.) — Zur Kenntnis der subantarktischen und antarktischen Meeresalgen. 1. Phaeophyceen. Sthm 07. (Wiss. Ergebn. . . . Bd 4: 6. Gradualafh.) — I *K. V. A. Handlingar,* N. F.: Die Malpigiaceen des Regnellschen Herbars. Bd 35. 1901. — I *K. V. A. Bihang:* Einige blütenbiologische Beobachtungen im arktischen Teil von Schwedisch Lappland. Bd 27: Afd. 3: N. 3. 1901. — Zur Kenntnis der Vegetation der Insel Oesel. 1. Bd 27: Afd. 3: N. 7. 1901. (I fören. m. T. Westergren.) — I *K. V. A. Öfversigt:* Einige für Oesel im Jahre 1900 neu gefundene Pflanzen. 1900. — I *Botan. notiser:* Viola-former från Ösel. 1900. — Några ord om Sydgeorgiens vegetation. 01. — Några ord om Macrocystis pyrifera. 03. — Till frågan om det färgade hyllets betydelse såsom skyltande medel. 05. — I *Sv. botan. tidskrift:* Blommor och insekter från Skabbholmen i Roslagen sommaren 1901. 07. — I *Fauna och flora:* Några anteckningar om Sydhafvets jättealg »Kelpen» (Macrocystis). 06. — I *Ymer:* Some remarks upon the distribution of vegetation in the colder Southern Hemisphere. 05. — I *Geographical Journal,* London: The geographical distribution of vegetation in South Georgia. 02. — On the zonal distribution of South atlantic and antarctic vegetation. 04. — I *Boletín del Instit. geográf. Argent.,* Buenos Ayres: La pérdida del Antarctic. T. 22. 03.

Härtill resebref i Sthms dagbl. 02—04, i Sv. dagbl. 06, i »La Prensa» (Buenos Ayres) 03—04, samt populärvetenskapl. artiklar i Verdandis serie, i kalendrar o. s. v.

Af Västmanlands—Dala Nation:

Albert Falk, född 29/6 1874 å Norns bruk i St. Kopparbergs län, mog.-ex. i Örebro våren 92, student i Uppsala h.t. 93, fil. kand. dec. 96, fil. lic. 31/10 03, profår i Stockholm 04, disp. pro gradu 11/5 07. E. o. lärare vid H. reallärov. i Stockholm h.t. 03 fr. 1/11, lärare vid Sofi Almquists skola fr. 1/11 03, vik. adjunkt vid H. allm. lärov. å Södermalm v.t. 05, lärare vid Högre lärarinneseminariet fr. o. m. h.t. 05, vid f. d. Whitlockska samskolan fr. samma tid, vid Beskowska skolan fr. o. m. h.t. 06.

Tryckta arbeten. Gregorius IX och Sverige. (I: Bidrag t. Sveriges medelt. historia, tillägnade C. G. Malmström. Upps. 1902.) — Gustaf Vasas utrikespolitik med afseende på handeln. Sthm 07. (Gradualafh.) — I *Ymer:* Persien, folk och stat. 99. — Om utvecklingen af kännedomen om Kaspiska hafvet. 05. Artiklar i Nordisk familjebok (ny uppl.) och i Pedagog. tidskrift.

Lars Axel Daniel Fryklund, född $^{4}/_{5}$ 1879 i Västerås, mog.-ex. därst. maj 98, student i Uppsala h.t. s. å., fil. kand. jan. 03, efterpröfn. maj 05, fil. lic. $^{15}/_{9}$ 06, studerade v.t. 07 vid Paris univ., disputerade för fil. doktorsgrad $^{16}/_{5}$ 07. Tjänstgjorde v.t. 04 som vice lektor vid Hernösands h. allm. lärov.

Tryckt arbete. Les changements de signification des expressions de *droite* et de *gauche* dans les langues romanes et spécialement en français. Upps. 07. (Gradualafh.)

Johannes Gabrielsson, född $^{21}/_{9}$ 1876 i Falun, mog.-ex. därst. $^{31}/_{5}$ 94, student i Uppsala s. å., fil. kand. $^{31}/_{1}$ 98, fil. lic. $^{28}/_{2}$ 03, disp. pro gradu $^{22}/_{9}$ 06. Antagen till e. o. tjänsteman vid Kommerskollegii statist. afdeln. och hos Generalpoststyrelsen febr. 07.

Tryckta arbeten. Über Favorinus und seine παντοδαπὴ ἱστορία. Upps. 06. -- Über die Quellen des Clemens Alexandrinus. Teil 1. Upps. 06. (Gradualafh.)

Af Smålands nation:

Thor Birger Eriksson, född $^{25}/_{6}$ 1880 i Jönköping, mog.-ex. därst. $^{8}/_{6}$ 98, student i Uppsala h.t. s. å., fil. kand. $^{31}/_{1}$ 01, fil. lic. $^{28}/_{2}$ 05, disp. för fil. doktorsgrad $^{11}/_{5}$ 07. Vik. adjunkt vid Jönköpings h. allm. lärov. h.t. 01.

Tryckt arbete. Bidrag till kännedomen om magnetitens magnetiska och elektriska egenskaper. Upps. 1907. (Gradualafh.)

Ivan Mauritz Julius Ferdinand Kruckenberg, född $^{19}/_{2}$ 1880 i Vernamo församl. af Jönköpings län, mog.-ex. i Jönköping 98, student i Uppsala h.t. s. å., fil. kand. h.t. 02, fil. lic. h.t. 05, disp. pro gradu $^{18}/_{5}$ 07.

Tryckta arbeten. Bidrag till kännedomen om magnetostriktionsfenomenet. Upps. 1907. (Gradualafh.) — I *Arkiv f. matem., astron. o. fysik,* utg. af K. V. A.: Über einige physikalische Eigenschaften schwedischer Eisenerze. Bd 2. 05.

Carl Ejlert Olof Theander, född $^{10}/_{2}$ 1878 i Helsingborg, mog.-ex. därst. v.t 96, student i Lund h.t. 96, fil. kand. därst. v.t.

00, student i Uppsala h.t. 03, fil. lic. därst. 31/1 07, disp. pro gradu 18/5 s. å.

Tryckt arbete. Aa glossarum commentarioli. Upps. 1907. (Gradualafh.)

Af Göteborgs nation:

Karl Andreas Andersson, född 24/2 1875 i Stenkyrka församl. på Tjörn i Göteborgs och Bohus län, mog.-ex. i Göteborg 3/6 96, student i Uppsala s. å., fil. kand. 16/9 99, fil. lic. 15/12 06, disp. för fil. doktorsgrad 18/5 07. Bedref sommaren 1900 och 01 biologiska studier vid Kristinebergs zoolog. hafsstation, deltog i svenska sydpolsexpeditionen under O. Nordenskjölds ledning okt. 01—jan. 04 såsom expeditionens zoolog, har sedan 05 tjänstgjort såsom statens fiskeristipendiat.

Tryckta arbeten. Brutpflege bei Antedon hirsuta. (I: Wissenschaftl. Ergebnisse d. schwed. Südpolar-Exped. Bd 5. 04). — Das höhere Tierleben im arktischen Gebiete. (Ib. 05.) — Die Pterobranchier der schwedischen Südpolar-expedition 1901—1903, nebst Bemerkungen über Rhabdopleura Normani Allman. (Ib. 1907. Gradualafh.) — I *Zoolog. Jahrbücher:* Bryozoen während der schwedischen Expeditionen 1898 und 1899 unter Leitung von . . . A. G. Nathorst und 1900 unter Leitung von . . . G. Kolthoff gesammelt 02. — I *Sv. fiskeritidskrift:* Det Bohusläuska storsjöfisket. 05.

Ivar Hallberg, född 19/6 1870 i Göteborg, mog.-ex. vid H. realläroverket därst. juni 89, student i Uppsala sept. s. å., kompletteringsex. i latin juni 93, fil. kand. maj 94, fil. lic. dec. 99, disp. pro gradu 17/5 07. Var h.t. 94—v.t. 96 förste kurator i Göteborgs nation i Uppsala, v t. 95 Uppsala studentkårs v. ordf. och h.t. 95—v.t. 96 dess ordf. Inträdde i jan. 1900 i tjänstgöring vid Statens järnvägar och tjänstgjorde från maj s. å. i Järnvägsstyrelsens Taxebyrå, utnämndes 1/1 02 till ord. notarie i nämnda byrå, erhöll tjänstledighet från denna befattning 1/3 06—1/3 07, sekreterare hos Skånes handels-, industri- och sjöfartskammare, Malmö, 1/3—1/11 06, ombudsman hos »Svenska järnvägarnas arbetsgifvareförening» sedan 1/9 06, erhöll 1/3 07 begärdt afsked från notariebefattningen i Järnvägsstyrelsen. Var 02—06 sekr. i den af Stockholms stadsfullmäktige tillsatta kommittén för utredning af frågan om inrättandet af praktiska yrkes- och arbetsskolor i Stockholm, och har i denna egenskap utarbetat — förutom kommitténs betänkande — på kommitténs särskilda uppdrag en Redogörelse för den lägre tekniska undervisningen i Sverige samt en kortare

öfversikt af den lägre tekniska undervisningen i Norge och Danmark, var 05—06 led. i den af Sveriges allm. exportförening tillsatta kommittén för utredning af frågan om exporttariffer å de svenska järnvägarna. Föreståndare för byrån vid sommarkurserna i Stockholm 02 och 04.

Tryckta arbeten. Studentverlden. (I: Upsala Universitet 1872—1892. Festskrift. 2. Ups. 97.) — I *Göteborgs K. Vet.- o. Vitt.- Samhälles Handlingar:* L'extrême Orient dans la littérature et la carthograpie de l'Occident des XIIIe, XIVe et XVe siècles. Étude sur l'histoire de la géographie. Följd 4: Bd 8. 1906—07.

Af Gottlands nation:

Per Erik Fagerholm, född $^{15}/_{1}$ 1883 i Spånga församl. af Stockholms län, mog.-ex. i Visby våren 01, student i Uppsala h.t. 02, fil. kand. $^{28}/_{5}$ 04, fil. lic. $^{14}/_{12}$ 05, disp. för fil. doktorsgrad $^{8}/_{11}$ 06. Amanuens vid Uppsala observatorium $^{1}/_{7}$ 03—$^{1}/_{12}$ 06 och sedan $^{1}/_{1}$ 07 förste amanuens och bitr. astronom vid K. Vet. Akad:s observatorium i Stockholm.

Tryckta arbeten. Ueber den Sternhaufen Messier 67. Upps. 1906. (Gradualafh.) — I *Arkiv f. matem., astron. o. fysik*, utg. af K. V. A.: Definitiv banbestämning för komet 1886 VIII (Barnard). Bd. 2: N. 19. 05. — Talcott-observations made at Upsala during the summer of 1905. Ib.: N. 30. 06. — Photographical measurement of the principal stars in the cluster of Coma Berenices and determination of their proper motions. Ib.: N. 31. 06.

Date Due
